

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 79

Izlazi subotom

Zagreb, 7. studenog 2009.

Sadržaj:

Moj hrvatski dom	2
Pogled iz uredništva	3
Glasujmo	6
Glađu do pravde	7
Antipismenost	13
Hrvatska knjižara	14
Ljudožderi	18
Nastavljamo	20
Moram reći	25
Povijest i čovjek	30
U početku bijaše majmun	31
Bosno moja	33
Zgodopis	41
S Pantovčaka	43
Osvrti	45
Živjeti NDH	49
Hrvatski jezik	51
Čitajte s nama	52
Roman u nastavcima	53
Bog nas je stvorio	57
Ustaški hitrozov	61
Kolači	62
Čitatelji	63

Naklada

30.000 primjeraka

Glasnik je besplatan

Josip Kokić: Krunica je moje oružje

**RAZBIJAMO I RUŠIMO HDZ/SDP SUSTAV
PRIDRUŽITE NAM SE!**

RAMSKI GVARDIJAN PALI SVOJU CRKVU (3)

"Hrvatske narodne pjesme", Matica Hrvatska, Zagreb, 1939.

Onda veli Mato providure:
 "Ej, Stojane, sve moje uzdanje!
 Što ćemo mi od života svoga?
 Tko će sada biti četobaša?"

Onda reče Janković Stojane:
 "Što god rečeš, da te poslušamo."

Njemu veli Mato providure:
 "Ej, Stojane, moja v'jerna slugo,
 Hajde, sine, k Rami plemenitoj,
 Uzmi, sine, četu silovitu,
 Eto, sine, možeš i bez mene."

A kad Stoja r'ječi razumio,
 Providura poljubi u ruke,
 I on uze vojsku silovitu,
 I on pojde u Ramu bijelu.
 Uze vojsku i ode pred njima.

I dojdose na Prolog planinu,
 Na Prologu konak učinili,
 A ujutru dobro uranili,
 Uranili i Boga molili.

Onda reče Janković Stojane:
 "Dva srdara, do dva pobratima!
 Sramota je nami k Rami sići
 Jal' bez rane, jal' bez mrtve glave,
 Već, čuješ li, Daničiću Mato,
 Hajde, sine, uz vodu Neretvu,
 Robi, sine, sela oko vode,
 Robi, sine, s obadvije strane!
 Hajde, sine u Rakitno ravno,
 I Rakitno radi porobiti

Kanjon Vrbasa

Sve do kule Idriš-kapetana,
 Al ne idi ka Mostaru b'jelu,
 Već ti hajde k Rami plemenitoj,
 Odmah hajde k crkvi manastiru!

A ti, brate, Mandušiću Pavle,
 Hajde, brate, uz malu Neretvu,
 Robi sela s obadvije strane
 Do Konjica, malene kasabe!

Radi, sine, Konjic porobiti,
 Pa s' otale natrag povratiti
 Do bijele kule Repovačke,
 Radi, sine, kulu porobiti:
 Otle dođi k crkvi manastiru.

A ja idem ka kršnu Kupresu,
 Radit hoću Kupres porobiti,
 Roblje svesti i pl'jeno stjerati,
 Sići hoću Skoplju¹⁰ širokome,
 Ako Bog da i Gornje i Donje
 I Bugojno i Veselu stražu,
 Sve odžake kraj vode Vrbasa
 Do proklete kule Ždralovića!

Dvaput jesam do nje dohodio
 I nisam je mogo porobiti
 A sad ću je radit porobiti.

Pa eto me uz Vrbas studeni,
 Na Mejnik ću četu izvoditi
 Eto mene b'jelu manastiru."

Kupres zimi

¹⁰ - Ovo je Skoplje kraj na izvoru Vrbasa u Bosni.

CRVENA GOVEDA OPET NA PANTOVČAKU

Bliži se kraj 2009. Jednako kao što se primiče kraj promašenog društvo-nog, političkog i gospodarskog sustava nametnog nakon pobjede u Domovinskom ratu i utvrđivanja nezavisnosti Države Hrvatske pod imenom Republike Hrvatske. U takvoj prigodi, kako zbog dnevnih poteza, tako ali ne i manje zbog buduće usmjerenosti u radu, Hrvatski uljudbeni pokret ima potrebu javno pučanstvu iznijeti svoje stratejske poglede i stajališta.

U prvom redu one vezane uz sadržaj očekivanih razgovora (bolje rečeno: pregovora) sa Srpskim četničkim pokretom "Ravna Gora", a za koje se najozbiljnije pripremamo. Nedvojbeno, isto tako, i glede nerazumijevanja, pa i otpora našem poticaju za otkrivanje spomenika hrvatskom ratnom poglavaru iz vremena Drugog svjetskog rata Poglavlniku NDH Dr Anti Paveliću u Zagrebu.

I.

Prva skupina pitanja odnosi se na pitanje Bosne i Hercegovine. Naše polazne poglede kanimo objaviti u sljedećih sedam brojeva Glasnika, dotično kako slijedi:

Opće sveze (nadnaslov): "Načela i zablude"

Tema (naslov): "Hrvatska do Drine"

Osvrti (podnaslovi): "Pojam i potrebe" (br. 79. – 7. studenog 2009.), "Bošnjaštvo – imperijalistički projekt" (br. 80 – 14. studenog 2009.), "Bosanski muslimani u Europi" (br. 81 – 21. studenog 2009.), "Banovina Hrvatska" (br. 82 – 28. studenog 2009.), "Hrvatski i srpski interesi na području Bosne, te Hecegovine" (br.

Milan Bandić pri okupljanju hrvatskih biskupa na Daksi

83 – 5. prosinca 2009.), "Hrvati i Srbi – stari i susjedni narodi s Balkana" (br. 84 – 12. prosinca 2009.) i "Granica na Drini" (19. prosinca 2009.).

Računamo i s Vašim prilozima o istome. Stranice Glasnika za ovo bit će Vam otvorene od br. 80 - 14. studenog 2009. Ništa ne ćemo mijenjati u Vašim tekstovima koje nam pošaljete, niti dodavati, uostalom kao i inače, osim što ćemo dosljedno ispuštati uvrjede, psovke i terorističke prijetnje.

II.

Održano je Treće Okupljanje domoljubnih i državotvornih Hrvata na temu: "Tražimo izručenje Josipa Perkovića njemačkom pravosuđu". Sve je proteklo u najboljem redu, upravo onako kao što smo to i priželjkivali.

Nazočnost "nacionalnog" novinstva je (očekivano) izostala, a o čemu smo bili unaprijed obaviješteni. Riječ (financijski "nafutrana") Ephraima Zuroffa i dalje se u Hrvatskoj sluša s pose-

bnom pozornošću i strahopoštovanjem. Pa, neka mu bude. To mu je ionako, vjerojatno, jedino zadovoljstvo u (iz temelja promašenom) životu.

Najavili smo i Četvrto Okupljanje za 27. studenog 2009. u 11 sati na Iblerovu trgu u Zagrebu, a s temom "Tražimo lustraciju Socijal-demokratske Partije Hrvatske". Prva promišljanja o tome već su nam stigla. Osporavajuća. Ti čitatelji (i prijatelji) smatraju da izostavljanje Hrvatske Demokratske Zajednice i Hrvatske Stranke Prava iz našeg lustracijskog prijedloga ukazuje na naše pogrješno svrstavanje.

Nu, očito, nisu nas razumjeli.

Prvo.

HDZ nikada nije bila komunistička stranka, a SDP jeste. SDP, dapače, njeguje tu svoju osnivačku tradiciju. Mijenja se ime, ali rodoslovlje nikako.

Drugo.

Hrvatska politička ljevica ima pravo na svoju stranku. Nikome to ne smije smetati. Međutim, oči

bode, smeta nam, činjenica da ta stranka, po mišljenju njenih utjecajnih članova, mora biti izravno vezana uz krvavi i tlačiteljski jugoslavenski komunistički režim.

Treće.

Hrvatska demokratska zajednica, opet to činjenice govore, bila je (šteta) stranka za jednokratnu uporabu: stjecanje nezavisnosti Hrvatske. To je dobro urađeno i na tome smo joj zahvalni. Sve drugo je groza i užas. Država je, iako na papiru nezavisna, zbog nesposobnosti i pohlepe vođa, opet u lancima. Državni dug, kao osnovni izvor financiranja tajkunskih apetita, ogroman i s rastom geometrijskog niza, ne da ni oči otvorili.

Hrvatska stranka prava pak nema nikakve sveze s mislima pravaških velikana (počevši od Oca Domovina Dr Ante Starčevića). Uz to bila je samo puki podrepak HDZa u razbijanju hrvatske političke desnice. Te dvije stranke ne uopće treba lustrirati (drugo su pitanje njeni članovi), one će uskoro jednostavno – nestati.

Drže ih još u životu samo strane financijske injekcije. Dokad će to ići, zaista, teško je predvidjeti, ali postoji iskustvo od "naroda voljenog" Feral Tribuna, pa je gledajući odatle sve jasno i predvidljivo.

Hrvatski uljudbeni pokret drži se svoga projekta. Tako će i nastaviti. Dne 26. prosinca 2009. – u okviru Petog Okupljanja – bit će (u 9 sati, u Gradskoj kavani u Zagrebu) sjednica Uljudbene Hrvatske Vlade, zatim (u 11 sati na Splavnici u Zagrebu) Peto Okupljanje domovinskih i državotvornih Hrvata na temu: "Tražimo hrvatsku Republiku Hrvatsku – oproštaj sa

Jadranka Kosor, ministrica branitelja

Stjepanom Mesićem, posljednjim Mohikancem titoizma u Hrvatskoj", te otkrivanje spomenika Poglavniku NDH Dr Anti Paveliću (u 15 sati u Zagrebu).

Krajem veljače 2009. Hrvatski uljudbeni pokret prvi put će prirediti Okupljanje s većim brojem nazočnih. Šesto Okupljanje domoljubnih i državotvornih Hrvata bit će posvećeno temi: "Vratite Hrvatski domovinski fond udovicama hrvatskih branitelja".

Naime, u Hrvatski domovinski fond, nakon što je u njega Država unijela dionice Tiska vrijedne 8 milijuna DEM, namamljeno je 1.700 branitelja, uglavnom udovica hrvatskih branitelja, koji su u njega unijeli dionice vrijedne 25 milijuna DEM. HDF je vodio Mladen Jurković. Sve dionice iz HDF su nestale, a HDF "gurnut" je u likvidaciju.

Na rješavanju ovog pitanja Hrvatski uljudbeni pokret radi već tri godine. Osnovana je udruga Braniteljsko gospodarstvo u zajedniš-

tvu u koju su upisani udjelničari HDF. Prikupljena je dokumentacija (osobito ona koja se nalazi u Trgovačkom sudu u Zagrebu). Pokrenuti su sudski postupci. Iznenada zastoj. Hrvatski fond za privatizaciju (neizbježni Damir Polančec, kao predsjednik UO) skriva podatke (Poslovna tajna!) o osobama kojima su (pro)dane dionice u vlasništvu HDF.

III.

Vrijeme je. Domoljubni i državotvorni Hrvati trebaju preuzeti vlast u Republici Hrvatskoj.

Spoznajući to, Hrvatski uljudbeni pokret odlučio je kandidirati hrvatskog generala Antu Gotovinu za Predsjednika Republike Hrvatske. Dana je najava za to i krenulo se na posao.

Odmah, međutim, proradiše telefoni.

"Ostavite na miru obitelj generala Gotovine. Generalu samo činite neprilike. Sad će ga tek sud u Ha-

Uzoriti Kardinal Josip Bozanić

agu drastično kazniti." I tako dalje. Vjerojatno su slične poruke slane i samoj obitelji Generala. Znamo mi dobro te, koji to rade. Njima je General svakodnevna roba s tržnice. Zato smo se oglasili na taj i takav nasrtaj.

Ne bijaše, dakako, samo to. Cijeni se da predsjednička izborna kampanja košta oko 5 milijuna kuna. Hrvatski uljudbeni pokret ih nema, ali se računalo na pomoć velikih prijatelja Generala. Ništa od toga. Štoviše, sve manje ih je koji nam svrate interesirajući se kako stoji s Generalovom kandidaturom. Bit će ipak da smo u nečemu pogriješili.

Uskoro je stigao i završni udarac. S neočekivane strane.

Uzoriti Kardinal Josip Bozanić smatrao je potrebitim napisati pismo (dobio sam i ja preslik) dičnom Damiru Polančecu (!) u kojem ga objavješćuje da on (Uzoriti Kardinal) ne stoji iza prijedloga što ih daje Tomislav Dragun. Shvatio sam poruku. Ništa

neobično. Imam ja s takvim porukama velikog iskustva. Mnogo ih je bilo u Titovo doba, posebno ona s dne 8. studenog 1991. Ne piše jedan nadbiskup zagrebački tako dopis dopredsjedniku Vlade o nekom tamo (bezveznom) umirovljeniku.

Nisam, zapravo, primijetio ništa slično kad su u pitanju, recimo, Ivica Todorčić, Franjo Gregurić i Miroslav Kutle. Ili Vladimir Šeks, Franjo Luković i Božo Prka. Ili ... upravo taj Damir Polančec i tatom Ivom Sanaderom i nećakinjom Jadrankom Kosor!

U pitanju je očito predsjednička kandidatura časnog novokomponiranog katoličkog (prone) vjernika zvanog "Sedmokilni svjećnik" (ne "Sedmerostruki svjećnjak"), kojemu treba očistiti prostor "na desnici". Neka, neka, ostaću ja vjeran svojoj Rimokatoličkoj Crkvi.

Ne želim sa svojom Crkvom i njenim dušobrižnicima ići ni u kakve sporove, ali ću ipak moliti Duha

Svetoga da našem Uzoritom Kardinalu rekne kako (politički) ozbiljno zastranio.

Krivu momčad treniraš treneru.

PRAVILA ZA LEVITE

(10) Glede levita koji su se udaljili od mene u vrijeme kad Izrael lutaše oni lutahu daleko od mene, slijedeći svoje idole oni nose teret svojeg grijeha.

(11) Oni će biti u mom svetištu, sluga koje nadziru vrata Kuće, i sluge Kuće; oni su ti koji će klati životinje za holokau-

st i žrtve za narod; i on i su ti koji će stajati pred narodom da ga služe.

(12) Jer su služili pred idolima i jer su učinili da padne u grijeh kuća Izraelova, zbog toga, ja dižem svoju ruku protiv njih proročanstvo Gospodina BOGA oni će nositi teret svojeg grijeha.

(13) Oni se ne će primicati k meni za vršiti moje svećenstvo ni za prilaziti svim mojim svetinjama, presvetim stvarima; oni će nositi teret svoje sramote i gnusnosti koje su počinili.

(14) Ja ih postavljam odgovornima nadziranja Kuće, svega što je u svezi s njenom službom i svega što se u njoj čini.

T. Dragun

General Ante Gotovina

za Predsjednika RH

JOSIP KOKIĆ ŠTRAJKA GLAĐU UZ NEUZIMANJE TEKUĆINE - OKRUŽEN POLICIJOM. CRKVA ŠUTI. ČEMU IZJAVA POVJERENSTVA IUSTITIA ET PAX?

dr. sc. Tomislav Dragun,
Zagreb

Dragun: Cijenjeni g. Kokiću, počinjete štrajk glađu, a hrvatska javnost uopće ne zna zašto to činite. Zanima nas ponajprije sam ovaj štrajk glađu, a zatim i Vaša stajališta glede graničnih sporova sa Slovenijom.

Kokić: Vaše pitanje nije potpuno u skladu s mojom najavom štrajka, jer radi se ponajprije o ne uzimanju tekućine, bez koje ne možete živjeti više od 4 do 5 dana. To gorko iskustvo sam prošao kad sam se borio za generala Glavaša. I ne samo njega već svih naših branitelja da se brane sa slobode, posebice naših generala. To je minimum koji je ova država trebala učiniti, a nije. Tada sam bio bez tekućine 4,5 dana i na pretragama na Rebru rekli su mi da imam još jedan dan života, i želim li da me spašavaju. Rekao sam i potpisao: NE! Božjom providnošću i zalaganjem dobrih ljudi, i biskupa i akademika Branimir Glavaš je pušten na slobodu, čime su spašena dva života, moj i njegov.

Granični spor sa Slovenijom uopće i ne treba rješavati, jer on u stvari i ne postoji, a međunarodno pravo to u cijebosti i potvrđuje. Danas sam pred Hrvatskim Saborom izjavio za slovensku televiziju, da se je i njihova i naša Vlada odcijepila od naroda, a tako je u većini država diljem Europe i svijeta, pa problema i ratova nikad dosta. Slovenski

narod volim kao i svaki, a međusobni odnosi su u svakom pogledu dobri i čak bolji za njih. Da bi političari i jedni i drugi bili zapaženi moraju stvarati probleme, jer drugačije tko bi ih spominjao, ali nije samo to.

Dragun: Započet ćemo s primjedbama koje nam je ovih dana uputio Zvonimir Došen iz Hamiltona u Kanadi: "Zašto odjedanput o hrvatskim granicama odlučuje Srpkinja, pa koliko je ona u vlasti Hrvatske države, koliko sranja je do sada napravila sa svojim drugovima? Slikala se s braniteljima i to onim podobnim koji možda nisu ni bili u obrani domovine, a dobili su ili kupili sve. Trebalo se dignuti prije mnogo godina za pravdu, ali i branitelji šute, jer im valjda tako odgovara, a većina njih je i tako podkupljena, pa gdje može biti zajedništva branitelja kad ima 87 udruga u kojima vladaju osobe koje nisu ni obukle uniformu, jesu samo za paradiranje po Zagrebu. Sve je po meni sada prekasno!"

Kokić: Jadranka Kosor, koja je bila članica pokreta za Jugoslaviju, zaslužuje **opoziv zbog stvarne izdaje nacionalnih interesa i kršenja Ustava i zastupničke prisege.** Naravno da to Sabor neće učiniti, ali zato MORA Ustavni sud. Kako može jedna novinar-

ka koja nema veze s pravom, jer ga je odavno napustila, raspravljati pogotovo o međunarodnom pravu, suprotno vrhunskim stručnjacima, smiješno je kad ne bi bilo žalosno. Predsjednik Reagan

Josip Kokić prosvjeduje ispred Hrvatskog Sabora

je bio glumac i kauboj, ali je slušao stručne i domoljubne ljude, pa je ekonomija bila na zavidnoj razini. Branitelji još imaju šansu reagirati doista na braniteljski način u miru. Što se tiče njene etničke pripadnosti, već sam pisao, i kao katolik poštujem svakoga, ali sam protiv onoga što radi i čini. S obzirom na krvavu blisku prošlost agresije, pa kada se spoji jedno i drugo i poveže, neminovno se taj spoj nameće, kao i u slučaju spomen obilježja na Ovčari, koju želi kupiti srpski kupac.

Dragun: Nije Vam ovo prvi puta štrajkati glađu?

Kokić: Ovo bi bio osamnaesti štrajk glađu. Šest ih je bilo za Vučkovar.

Dragun: Što će biti, ako se sadašnja hrvatska vlast ogluši o Vaše zahtjeve, a što je vrlo vjerojatno?

Kokić: Gospodinu Došenu odgovaram, nikada nije kasno, ako se građani –domoljubi pobune i izađu na ulice mirnim prosvjedom. Sto tisuća građana na Trgu bana Josipa Jelačića bila bi dostatna za opoziv Jadranke Kosor, jer državne institucije će vjerujem zakazati.

Dragun: Koji su ciljevi ovog Vašeg štrajka glađu?

Kokić: Cilj mojeg štrajka glađu kao osobe i pojedinca jest da sam ja, kao pojedinac, spreman na žrtvu vlastitog života da bih učinio što je u mojoj moći, a ostalo prepuštam dragom Bogu i dobrim ljudima u Crkvi i izvan nje. Ako narod ne osjeća svu ovu farsu, podlost i nepravdu, u što nimalo ne vjerujem, tada trebaju snažni pojedinci kao i uvijek u životu, koji će narod pokrenuti. Evo nakon savršene i autentično domoljubne i kršćanske izjave HBK, treba učiniti i korak dalje i IZBORITI SE!!! **Ako nema druge neka i oni štrajkaju, a da su ranije reagirali, na što sam ih možda jedini javno upozoravao odavno, danas ja ne bi bio u poziciji da uništavam sebe i svoju brojnu obitelj, a niti bi slušali ovu farsu u Hrvatskom Saboru.** Hvala Bogu da je barem zastupnik Boro Grubišić progovorio na argumentiran i autentičan domoljubni način, a čitav sporazum nazvao izdajničkim i čelnu osobu koja ga zagovara i želi potpisati ako već nije.

Dragun: Kako će se odvijati ovaj Vaš štrajka glađu i koliko će otprilike trajati?

Kokić: Odvijat će se onako kako

i treba, biti spreman ići do kraja. Hrvatski Sabor u mojem slučaju je egzekutor, a zastupnici su u većini prijestupnici u svakom pogledu koji dotiču brigu i skrb za građane i naciju.

Dragun: Sada slijedi nekoliko "tehničkih" pitanja. Čemu toliko vike za toliko malo mora. Zar ga Hrvatska nema i odviše? "Koga briga što Mađarska nema mora?"

Josip Kokić s novinarkom HINAe

Kokić: Država je teritorijalno zakinuta sa svih strana a to nas čeka i ubuduće, ovakvom politikom i ovakvim sporazumima mimo naroda. Željka Antunović veli svatko ima pravo na svoje mišljenje i javnu riječ pa i Crkva ali mi odlučujemo, i svake četiri godine idemo na provjeru. Do tada bit će sve posve u tuđim rukama gospođo Antunović. Vratite se u svoju bivšu firmu Sljeme koje ionako više nema, ali Vas zato čeka velika saborska mirovina. To samo može reći profil mediokriteta. Uostalom u jednom smo stanju ako nas barem malo, ali lukavo brane Pusička, Kajin ili oni koji samo ponavljaju stavove svojih šefova.

Dragun: Znadete li tko je zapra-

vo sve ovo zakuhao? Etno-šarmer Pahor ili Jožin pitomac Kučan?

Kokić: Sve je zakuhamo našom beskrajnom popustljivošću, a tada u igru ulaze sve opcije prisvajanja vlasti susjednih zemalja.

Dragun: Da. Koji su onda pravi slovenski ciljevi i nakane u graničnim sporovima s Hrvatskom?

Kokić: Pravi ciljevi slovenskih vlasti su dobivanje teritorija i crpljenje naših morskih i podmorskih bogatstava.

Dragun: Čemu politika u graničnim sporovima? Međe obično udaraju geodete i sudski činovnici.

Kokić: U ovakvim stvarima politika nema što tražiti. Samo struka.

Dragun: Hoće li Vas ometati u ovom štrajku glađu?

Kokić: Na kraju moram reći da sam već prvog dana štrajka pred Hrvatskim Saborom doživio neugodnosti od strane policije i rekao bih posve nedužnih ljudi iz osiguranja Hrvatskog Sabora, kojima je bilo neugodno mene natjeravati. Samo sam stajao s komadom papira u kojem sam spomenuo razloge mojeg štrajka i ništa drugo. To naredeno mučenje trajalo je do poslijepodnevnih sati uz stalnu prijetnju nasilnog privođenja. Napominjem da ovakve prosvjede zakon ne zabranjuje.

Dragun: To Vas ne će pokolebati?

Kokić: Ni govora. Ukazujem na činjenicu da sam bio član izaslanstva koje je ostvarilo prvi ulazak u Hrvatski Sabor oporbe 1989. na pregovore o nadolasku višestranačja, te sam isto tako uručio 126.000 potpisa za oslo-

bađanje političkih zatvorenika, na poziv tadašnjeg Sabora Republike Hrvatske. Potpise smo sakupljali tijekom cijelog mjeseca prosinca, na mrazu, a grlati Čičak je bio samo prvu večer, dok su bila upaljena svjetla pozornice i brojnih kamera, te je nestao do svojeg imendana 27. 12. i poslao me u rodno mjesto pred uglednih ljudima, neposredno prije uručenja popisa, na koje se uguhao laktovima i počeo zboriti pred Anđelkom Runjićem: "Ekselencijo..."

Dragun: Na Vašoj je strani Crkva, Iustitia et Pax ...

Kokić: Nažalost na moju zamolbu da mi dopusti štrajkati glađu u kapelici zbog hladnoće i kiše, župnik crkve Sv. Marka me je kategorički odbio. **Nakon toga odlučio sam nastaviti štrajk kod Majke Božje od Kamenitih vrata. Od sutra 3. studenog 2009. bit ću tamo.** Pridružit će mi se g. **Roman Glas** iz izbornog stožera Marka Franciškovića. Majka Božja nas je primila bez pogovora za razliku od župnika crkve Sv. Marka. Hvala joj.

Dragun: Na kraju neizbježno pitanje. Uskoro će predsjednički

izbori. Imate li što poručiti budućem hrvatskom Predsjedniku? I to ne samo glede granice sa Slovenijom.

Kokić: Moja poruka sagledavajući već odavno našu realnosti i odnos snaga u institucijama jest: Na izbore nikako ne ići, jer će biti onako kako oni kompjutorski kreiraju. Ne izlazak, vrlo vidljiv, oni to više ne mogu i gube legalitet. Kandidati koji su kvalitetni nemaju šansu a kamoli doći do javnosti. **IZBORE BOJKOTIRATI!!!**

ZNAM KAKAV JESAM I KAKAV NISAM

Pismo Hrvatskoj Radio Televiziji, gđi. Hloverki Novak – Srzić, glavnoj urednici

Josip Kokić, Zagreb

Srijeda, 4. studenog 2009., 4 sata ujutro, 40 sati bez tekućine i hrane, a u dvanaest sati započet će treći dan mojeg štrajka glađu za očuvanje obraza nacije. Nažalost pred Hrvatskim Saborom bio sam jedini koji je došao iskazati elementarno ljudsko nezadovoljstvo s ponašanjem vlasti RH. Vaši novinari po nalogu su me uobičajeno zaobišli, a javnost ima sveto pravo znati što čini jedan njen građanin, mogu mirne savjesti reći istaknuti građanin i istinski borac za elementarna ljudska prava svakog građanina bez obzira na njegova različita opredjeljenja u bilo kojem pogledu.

Vi to dobro znate, da sam uvijek bio krajnje nesebičan za one koji su ugroženi. Sada ću reći nešto po prvi puta OTVORENO.

Nadbiskup i kardinal Kuharić pri-

je svoje smrti rekao je jednom svojem dobrom znancu, a taj stanuje na Gornjem gradu i zove se Paško Glasnović, **da sam najplemenitiji čovjek u Hrvatskoj.** Odgovorio sam mu odmah i spontano. Paško ja znam kakav jesam i kakav nisam, ali mi je to drago čuti, jer smo se u dugom nizu godina znali itekako prepirati oko važnih crkvenih i društvenih pitanja. Ako je to na kraju svojeg života rekao čovjek koji je bio stup obrane i vjere hrvatskog naroda, čineći ponekad i krive poteze, što je posve ljudski i normalno, a Vi ga itekako cijenite, kao i sav domoljubni hrvatski narod pa i oni koji ga nisu voljeli, zašto ja nemam pravo na javnost, da ljudi saznaju za moju nesebičnu žrtvu.

Godine 2005. kad sam najavio svoju kandidaturu za Predsjednika RH, i kad me je HTV također zaobilazio, sreo sam tadašnjeg ravnatelja g. Mirka Galića. Opro-

Josip Kokić s Borom Grubišićem

stite, teško ovo pišem, a i vrti mi se uglavi, jer iscrpljenost uzima svoga maha. Dakle, rekao sam mu. Mirko Vi me dobro znate i znate sva moja zalaganja za svakog čovjeka, pa jeste li svjesni da kad odete na onaj svijet, sve ono materijalno za što se sada zalažete i borite vezano uz Vašu egzistenciju, sve ćete to ostaviti i ništa ne ćete ponijeti sa sobom na onaj svijet, nego samo ono duhovno u sebi.

Nakon tog susreta dobio sam emisiju Otvoreno gđo. Hloverka, iz šibenskog studija koju ste Vi vodili, a u kojoj su sudjelovala

gospoda Miroslav Ćiro Blažević i Slaven Letica, također najavljeni kao predsjednički kandidati. U toj emisiji spomenuo sam do kraja izravno Predsjednika Mesića, kada je rekao u vezi tzv. Piranskog zaljeva i sporazuma Račan-Drnovšek sljedeće, čekajući zakašnjelog Predsjednika Kučana u Fažani: "Gle Kučana. On kasni, a ja (Ili mi) mu nudim teritorij." Nakon te emisije uslijedilo je moje nasilno i sadističko ponašanje i hapšenje od naručene policije pred nekoliko stotina građana u Pothodniku na željezničkom kolodvoru u Zagrebu, s ciljem onemogućavanja skupljanja potpisa uz dozvolu za Starčevićev trg.

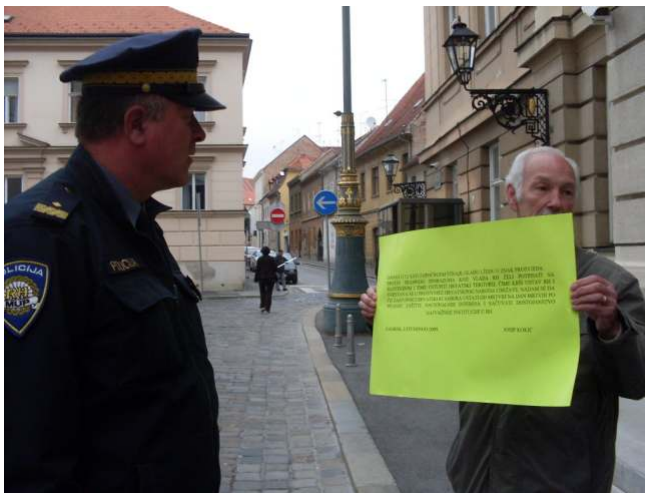
Sutkinja u Petrinjskoj uz nazočnost mojeg odvjetnika Branimira Tuškana, kad je čula vjerodostojnu priču, kao i svjedoka bivšeg vojnog policajca, sve je otišlo u zaborav. Nakon toga otišao sam u svoj Šibenik i ekipa HTV-a je sve moje viđenje korektno snimila za Dnevnik, ali to na Dnevnik nikada nije došlo. Slobodna Dalmacija je to po novinaru Jošku Čelanu korektno objavila.

Kad sam štrajkao za generala Glavaša, ne ulazeći u pravni proces, da se brani sa slobode, kao i svi ostali naši osumnjičeni i zatvoreni, uključujući i one koji su sudjelovali u agresiji na RH, i tada me je Vaš novinar Zovko u velikom krugu zaobilazio. Štrajkao sam i tada bez tekućine i hrane. Nakon pretraga u bolnici Rebro, rekli su mi da mi preostaje još jedan dan života i upitali me hoće li me spašavati. Odgovorio sam i potpisao odlučno NE!

Božjom providnošću i zalaganjem dobrih ljudi, Sud je donio odluku o puštanju generala Glavaša na slobodu! Vjerojatno sam bio kapljica koja je prelila čašu. Tada su svi mediji o tome učestalo pisali osim HTV-a, dok se danas se svi ponašaju kao HTV.

Jesmo li u diktaturi i policijskoj državi?!

Ravnatelj Sutlić očito ne služi javnosti, ni ovom narodu, a tobože nema utjecaja na uređivačku politiku. Gospođo Hloverka Vi ste bili glavna urednica kad sam na Ovčari štrajkao za pravo građana na referendum prošle godine i tada ste me zaobišli. Ušli

Oštro policijsko oko čita

smo u NATO bez izražene volje građana. Sada gubimo teritorij bez građana, a Hrvatski Sabor se čak zalaže i za ulazak u EU bez naroda.

Ovo je doista prava partitokracija i policijska država, jer su me i na dan rasprave ispred Hrvatskog Sabora policajci (pred svjedocima) doslovce maltretirali bez ikakva razloga i prava, kao i saborski čuvari po nalogu, ali uz vidljivu nelagodu.

Jedva pritiskujem ove tipke, a uskoro me čeka mraz i kiša na Kamenitim vratima zajedno s mladim čovjekom koji mi daje

potporu, g. Romanom Glasom. Pouzdajem se samo u Majku Božju i dobre ljude. Potporu ne tražim i nikada je nisam tražio, a moj glavni cilj u svim štrajkovima glađu uvijek je bio potaći savjest građana u cilju postizanja svojih prava uz njihovu slobodnu volju.

Moje građansko pravo da javnost zna za ovaj moj čin Vi gđo. Hloverka suzbijate. **Uvijek svima kažem, Bog sve vidi, a to sam i jučer rekao kod Kamenitih vrata i župniku i časnoj sestri, kad su prijetili čak i policijom da me uklone iz tog crkvenog prostora.** Nisu nam ni dali da preko noći u vrećama na podu prespavamo u prostoriji gdje se prodaju svijeće i krunice. Reagirao sam vrlo oštro, pa su se pokunjeno povukli, a **župnik je čak počeo fizički trgati** moj mali plakat, kao i g. Romana.

Tako je bilo i na Ovčari kad su tri vijećnika iz Vukovarskog poglavarstva po nalogu gradonačelnice trgali s mojeg auta citate Stepinca i Kuharića o dostojanstvu nacije, i to izvan spomen obilježja na seoskom putu za oranice.

Ovako pišem otvoreno i iskreno jer ne znam hoću li više biti u mogućnosti. Moja odluka je čvrsta, jer se ne bi upuštao u ovakav čin na štetu sebe i svoje obitelji, kao i svih onih koji poštuju moja zalaganja. **Najveće moje, ne razočaranje već nezadovoljstvo crkvenim klerom, poslušničkim klerom, tamo gdje nije mjesto poslušnosti, svojim tzv. šefovima- biskupima i nadbiskupima. Ti biskupi i nadbiskupi koje nazivamo preuzvišeni, prečasni ili uzorit, doista uništavaju sadržaj i značenje tih riječi, kao i častna, velečasni.** Čast onima koji slijede te riječi i onima koji još

drže Crkvu i njen stvarni sadržaj, časnim i uzoritim.

Hvala Bogu i Majci Božjoj da su mi je dali snage za ovaj osvrt, koji je istinit i vjerodostojan na čast mojeg naroda i RH.

Još samo nekoliko rečenica. Sama činjenica da slovenska vlast izjava katoličkih biskupa Sloveni-

je bježe po svaku cijenu od Međunarodnog suda za prava mora u Hamburgu i MS pravde u Haag-u, govori o njihovoj podlosti i posezanju za tuđim teritorijem, a o moralnosti i katoličkoj vjeri njenih biskupa da i ne govorimo. Kad bi hrvatska vlast bila doista hrvatska, a ne bi služila tuđinskim interesima, tada bi im zab-

ranila plovidbu ili barem naplaćivala prolaz preko našeg mora. Tada bi bili sretni i s onim što sada imaju i nikada ne bi posezali za tuđim teritorijem.

BOŽE POMOGNI I OPROSTI NAŠOJ VLASTI JER NE ZNA ŠTO ČINI!!!

Josip Kokić: DUH JE UVIJEK JAČI OD TIJELA

dr. sc. Tomislav Dragun,
Zagreb

Dragun: Drugi dan štrajka. Bez hrane, bez tekućine?

Kokić: Da. Upravo tako.

Dragun: Niste više sami.

Kokić: Sa mnom je na istom zadatku Roman Glas. Prekaljeni borac za ljudsko dostojanstvo.

Dragun: Hladno je ovdje u prolaznoj kapeli Majke Božje od Kamenitih vrata?

Kokić: Jako hladno. Ipak toplije je nego na ulici. Po kiši.

Dragun: Ne dopustite Vam ući u crkvu Sv. Marka.

Kokić: Ne dadoše. Ni čuti. Molili smo, kumili smo, ali ništa. Neumoljivi župnik nam reče: "Imali smo dosta neprilika zbog ranijih štrajkova". Eto i Kristova crkva se umorila. Teško i njoj postalo mučeništvo.

Dragun: Mogli su Vas barem pustiti u kapelicu.

Kokić: Ni to. Stigla sveopća zabrana. Nije valjda izravno iz Pakla?

Dragun: U demokratskoj zemlji.

HRVATSKI ULJUBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana
ZAGREB - Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com
01-29.23.756 i 091-33.88.431

PODUPIRE

g. Josipa Kokića u njegovu domoljubnom i državotvornom prosvjedu štrajkom glađu

NE DAMO HRVATSKO MORE!

Izvjешća s prosvjeda g. Josipa Kokića čitajte u našim besplatnim internetskim glasilima: portal www.hrvatska.uljudba.hr (dnevno), časopis GLASNIK (subotom) i časopis OGNJIŠTE (prva srijeda u mjesecu). GLASNIK i OGNJIŠTE šaljem na e-mail adrese naručitelja nakon prijave na hrvatska.uljudba@gmail.com.

Dnevno novinske konferencije.

HRVATSKI ULJUBENI POKRET
dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik
Zagreb, dne 2. studenog 2009.

T. Dragun

Kokić: Posve. Dostojnoj druga Tita.

Dragun: Sad ste ovdje.

Kokić: Izgleda. Zapravo, nadamo se. Župnik nas htjede i odavde izbaciti. Srećom ovdje se uvijek nađe dosta vjernika. Ovaj put nas spasíše. Zagalamíše, a župnik pobježe.

Dragun: Kapelica ima pomoćnih

prostorija. Imat ćete noćas gdje prileći.

Kokić: Ni to ne daju.

Dragun: Znači, onda kod Braće Hrvatskog Zmaja. Na desetak koraka su im prostorije. Dobro će Vam i tamo biti.

Kokić: Ne daju nam ni tamo.

Dragun: Na stubištu, na podu?

Kokić: Ni to.

Dragun: Razumijem. Braća Hrvatskog Zmaja koriste gradski prostor. Mogli bi im ga uzeti pruže li Vama utočište.

Kokić: Svemoćna Bandićeva ručka.

Dragun: Znači dopunski štrajk. Noć pod vedrim nebom. U vreći za spavanje. Kao da ste na Antarktiku.

Kokić: Tko bi rekao. Dobro su nam uzjahali Hrvatsku.

Dragun: Sve je pod kontrolom!

Kokić: Ne nije baš sve. Duh nam je slobodan, a duh je uvijek jači od tijela.

Dragun: Što bismo za Vas mogli učiniti?

Kokić: Molite se.

Dragun: Laku noć! Vidimo se sutra.

TKO JE STVARNI NEPRIJATELJ NARODA I DRŽAVE HRVATSKE?

Josip Kokić, Zagreb

Ovaj današnji debakl u Hrvatskom Saboru u pitanju zaštite hrvatskih nacionalnih interesa, a pritom je riječ o sporazumu o granici sa Slovenijom, **doveo je definitivno RH na stup srama**. Sve je bilo očekivano, što sam i sam znao donoseći svoju odluku o ulasku u **štrajk, bez tekućine i hrane**. Neki bi rekli pa taj je lud, a to sam već čuo od tajnika HBK 1996. Po takvima svi su ljudi koji ne podliježu pragmatici i osobnim interesima.

Prije više godina pisao sam da Hrvatski Sabor u biti ne postoji, jer služi isključivo tuđinu i uskim interesima vladajućih koji se nadopunjuju s tzv. oporbenim. Danas 2. studenog 2009. to je očito vidljivo. Cijeli dan SDP go-

vori kako je sporazum štetan za RH i da nas vodi u nešto nepoznato, a Milanović je tražio od Kosorice da se ispriča za šestogodišnju vladavinu i da je to uvjet za njihovu potporu sporazumu sa Slovenijom. Dogodilo se je ustvari suprotno, svojom suzdržanošću SDP se je ispričao Kosorici, i poput Pilata oprao ruke te Hrvatskoj nametnuo omču oko vrata, i posjedao u ergelu bmv-aca klimajući vozaču, kreni.

Sve se je događalo po scenariju, **petak, subota Svi sveti, nedjelja Dušni dan, ponedjeljak rasprava, srijeda Švedska**. U taj scenarij su se uklopili i naši Pastiri-biskupi, koji su svoje stajalište o sporazumu (vrlo pozitivno) iz Dubrovnika prilagodili izdajnicima naroda i države. Tako da se je sve dogodilo u vremenu kad su nam u mislima naši najdraži koji su nas napustili.

I to je bilo u biti Pilatovsko ponašanje, na njemu dakle Isusu ne vidim nikakve krivice, neka sabor

savjesti, naša nametnuta nam vlast jest izdajnička, a Sanader nam je Jadranku znojnu i nasmijanu ostavio u nasljeđe za svega tri sekunde, uigrane akamacije stranke HDZ-a na svojoj tzv. konvenciji, a gdje, pa gdje nego u areni, jer tu se najbolje manipulira, kao i u Rimsko doba.

Sada sam još odlučniji u nastojanju da idem do kraja, jer moja žrtva i onih koji mi se pridruže, a već gosp. Roman Glas to jest, ići dalje i kako se kaže u Božje ruke. Samo **ovaj put ljaga će pasti na naše biskupe**, koji će me imati na savjesti, a **ponajviše na Marina Srakića i Josipa Bozanića**. A **već i do sada im je savjest opterećena**, jer su obilato doprinijeli ovom debaklu danas.

Marin Srakić i Josip Bozanić idu Milanu Bandiću po novac, Ivan Devčić HHO-u po priznanje, Juraj Jezerinac Stjepanu Mesiću na posipanje, itd.

Što onda očekivati, od te sprege, nego još veću spregu, a iz nje još veću blamažu vjere i vjernika. Dobro se sjećam kada je Papa Benedikt XVI. prije nego je izabran rekao: "katolička Crkva je poput broda koji pušta vodu na sve strane". Vrijeme ide ali rupe se i dalje ne daju. Jedna od tih rupa je i u Zagrebu, i ne samo u Zagrebu. Nadam se da će ubuduće **građanodomoljubi** po djelu a ne riječima otići korak naprijed i ubuduće dići svoj glas protiv nepravde mnogo jače i snažnije, a ovaj događaj danas neka bude ozbiljan poticaj.

Roman Glas i Josip Kokić

na forumu odluči. Jedini pozitivni pomak u svemu tome jest **da su ipak konačno progovorili**, jer njihova šutnja traje dugi niz godina, **a na koju možda javno jedini godinama upozoravam**.

Zlo danas likuje nad Hrvatskom, a žrtve pale u obrani države vape za pravdom. I što sada činiti?! **Što su nevolje nad nama veće, i naša vjera mora biti jača, a ne upasti u beznađe**. Dobro je i to da sada možemo reći mirne

KAKO KAPTOL ZAMIŠLJA 'UZVIŠENU SLUŽBU'

"Glas Koncila" slavi ustaškog svećenika Vilima Cecelja

Damir Pilić, "Slobodna Dalmacija", Split – 31. listopada 2009.

Koliko je prečasnii Vilim Cecelja bio blizak zločinačkom ustaškom režimu i ratnom zločincu Anti Paveliću, dovoljno kazuje i činjenica da je skupa s Pavelićem prodao i predao Dalmaciju talijanskom fašizmu

U prethodnom broju "Glas Koncila", izišom u ozračju historijskog posjeta kardinala **Josipa Bozanića** Jasenovcu, objavljen je tekst u kojemu se slavi "uzvišena služba" prečasnog **Vilima Cecelje**, iz kojega se može zaključiti da je

dotični svećenik revno slijedio Evanđelje i za vrijeme svoje zemaljske egzistencije činio bogobojazna djela, na diku i ponos Katoličke crkve u Hrvatskoj.

Međutim, tko je zapravo bio prečasnii Vilim Cecelja, kojega Kaptol slavi u trenutku prvog posjeta najvišega katoličkog velepostojnika ustaškoj "tvornici smrti", u kojoj je život izgubilo između 70 i 80 tisuća Srba, Židova, Roma i Hrvata? Prečasnii Vilim Cecelja bio je vojni vikar NDH - ustaška vlada upravo je pred ovim prečasnii svetim čovjekom položila svoju zločinačku zakletvu.

Ovaj Božji pastir vodio je ustaške jedinice na ispovijed papi i bio osobni ispovjednik Pavelićeve obitelji. Koliko je prečasnii Vilim Ce-

celja bio blizak zločinačkom ustaškom režimu i ratnom zločincu **Paveliću**, dovoljno kazuje i činjenica da je 16. svibnja 1941. bio u sastavu Pavelićeve delegacije u Rimu, kad je skupa s Pavelićem prodao i predao Dalmaciju talijanskom fašizmu.

Što znači fakat da Katolička crkva preko Glasa Koncila rehabilitira ovakvog tipa, i to u trenutku kad kardinal ide u "historijski posjet" Jasenovcu? Taj fakat znači samo to da kardinalovo odustajanje od molitve za žrtve nad kriptom u Jasenovcu nije bilo slučajno: da jest, ne bi kardinal preko Glasa Koncila slavio "uzvišenu službu" onoga koji je blagoslivljao tvorce Jasenovca.

BIVŠI AMBASADOR U VATIKANU, O ODNOSU CRKVE PREMA DAKSI I JASENOVCU

Zdenko Svete: Bozanić je u Jasenovcu izveo – diverziju

Damir Pilić, "Slobodna Dalmacija", Split – 31. listopada 2009.

Nedavni posjet kardinala **Josipa Bozanića** Jasenovcu izazvao je različite reakcije, od ocjene da se radi o "historijskom posjetu" do prozivanja kardinala zbog izostanka molitve za žrtve nad kriptom s njihovim zemnim ostacima. Kad je samo koji tjedan kasnije Bozanić u posjetu Daksi, otočiću kod Dubrovnika na kojemu su 1944. partizani strijeljali nekoliko desetaka dubrovačkih civila, obavio kompletan obred počasti žrtvama, uključujući i molitvu, našoj se redakciji javio **Zdenko Svete**, **partizanski veteran i bivši amba-**

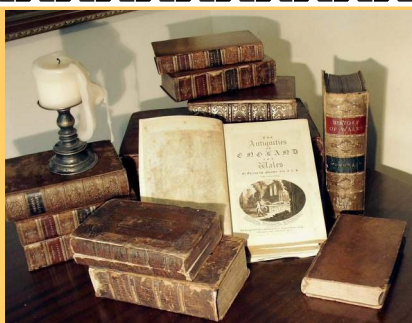
sador Titove Jugoslavije u Vatikanu, iziritiran dvojakim odnosom Kaptola prema žrtvama ustaša i partizana.

"Svim tim ljudima, njih 48 ili 50 koji su pobijeni na Daksi, prije toga je i sudio Vojni sud 8. divizije i 26. divizije, kojemu je na čelu bio major **Sesardić**", kazao je **Svete**, dodavši kako je isti sudac kao predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske 1971. odbio suditi Draženu Budiši, jer je smatrao da protiv njega nema dovoljno dokaza.

"Za dvije trećine osuđenih na smrt utvrđeno je da su bili agenti Gestapoa i ustaške tajne službe. To su bili konfidenti ustaško-njemačke vlasti koji su izravno prokazali i postigli da se svi dubrovački Židovi i Srbi prognaju i potjeraju, a oni su prigrlili njihovu imovinu. To je sastav ubijenih na Daksi."

Na naše pitanje jesu li presude morale biti tako drastične, Svete podsjeća da se suđenje odvijalo u ratnim uvjetima, u kojima se donose **samo dvije vrste presuda: smrtna kazna ili oslobođanje**. Što se tiče Bozanićeva posjeta Jasenovcu, bivši stanovnik Vatikana smatra da je ono što je kardinal tamo izgovorio - "nezamislivo".

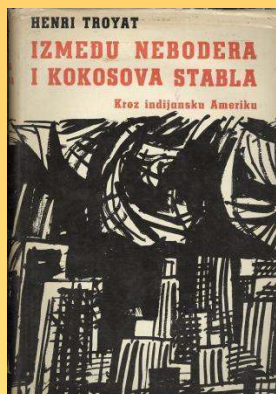

HRVATSKA KNJIŽARA

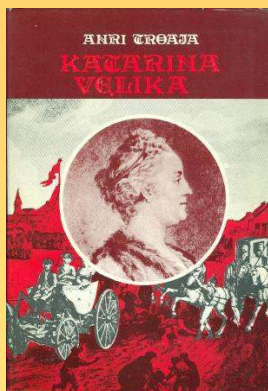
knjizara.hrvatskauljudba.hr

preporučuje Vam knjige:

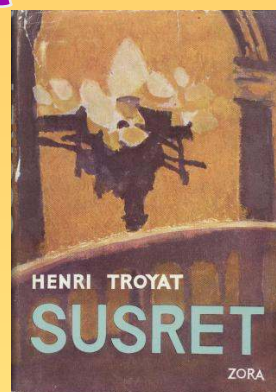
Henri Troyat

*Između nebodera i
kokosova stabla*
55,00 kuna

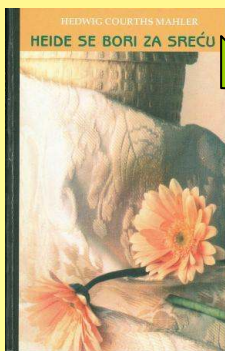
70,00 kuna
Katarina Velika

Susret
45,00 kuna

Izdvajamo iz ponude antikvarijata (cijene treba uvećati za poštarinu):

Hedwig Courths-Mahler:
**HEIDE SE BORI
ZA SREĆU**
str. 180, 2001. g.
55,00 kuna

Mile Budak
OGNJIŠTE
1

Budak
ISTE

Budak
ISTE

Mile Budak: **OGNJIŠTE 1-3**
(Ognjište + Musinka)
str. 433+412+323, 1990. g. **200,00 kuna**

Jagoda Truhelka:
CRNI I BIELI DANI
str. 379, 1944. g.
100,00 kuna

Hrvatska knjižara, Zagreb, Četvrte poljanice 8, tel. +385 1/2923-756, fax. +385 1/2923-757,
+385 91/3388-433, e-mail: lovorka.dragun.mirkovic@gmail.com

"On je došao u Jasenovac da osudi, pljune i traži revanš nad komunistima, a najmanje 10.000 komunista ubijeno je u Jasenovcu. I tu ja zamjeram **Slavku Goldsteinu** na njegovu otvorenom pismu Bozaniću. Smatram da je to bio malograđanski postupak", kaže Svete, na što ga podsjećamo da je upravo Goldstein prvi kritizirao ponašanje Bozanića u Jasenovcu.

Preobzirni Goldstein

"Bio je preobziran prema Bozaniću", tvrdi Svete. "Goldsteinova kritika jedna je pristojna građanska kritika jedne nedopustive kardinalove geste. Za razliku od Goldsteina, koji drži da je Bozanić došao 'do pola puta', ja smatram da je Bozanić u Jasenovcu napravio diverziju. Nije htio prozvati zločinaštvo NDH, jer mu je namjera da izjednačavanjem Bleiburga i Jasenovca, kao dva zločina iste težine, pretvori Bleiburg u nacionalni praznik hrvatske nacije."

Napasti Tita u Jasenovcu ima smisla samo u kontekstu pretvaranja Bleiburga u najvažniju nacionalnu historijsku dogodovštinu. Bivši Titov ambasador spominje kako je kardinal Bozanić još prije dvije godine u Puli **partizane nazvao zločincima**, pozivajući se na Rezoluciju Vijeća Europe koja osuđuje nacizam, fašizam i komunizam. Međutim, kako primjećuje Svete, kardinal je tom prilikom prešutio kako se u trećoj točki te rezolucije kaže da su "neke komunističke partije doprinijele društvu i razvoju demokracije".

"Te se partije ne imenuju, ali to ne može biti nitko drugi nego jugoslavenska i talijanska komunistička partija, te donekle francuska", uvjeren je Svete. "Ako je tko pomagao oslobodilačkim ko-

lonijalnim pokretima, to su bili jugoslavenski komunisti. Ako je tko pomagao emancipaciji radničke klase, to su bili jugoslavenski komunisti. Ako je tko pomagao ostvarenju socijalne pravde u društvu, to su bili jugoslavenski komunisti. A Bozanić sve poistovjećuje, trpajući u istu vreću i **Tita, i Pola Pota, i Staljina!**"

Samo Šeper Crkvu spašava

Svete tvrdi kako je "naš hrvatski katolicizam uvijek sve pogrešno radio, osim donekle kardinala **Šepera**", s kojim je, kako kaže, imao odnos baziran na međusobnom povjerenju, budući da je upravo Šeper bio ispovjednik njegove sestre koja je 1940. otišla u časne sestre klarise.

Jedino je on bio spreman provesti modernizaciju Katoličke crkve nakon Drugog koncila, ali je raspoloženje među tadašnjim biskupima i velikim dijelom klera bilo previše ustašoidno za bilo kakvu modernizaciju, a čini mi se da je tako i danas. Recimo, Katolička crkva u Njemačkoj ogradila se od svoje uloge u nacizmu i osudila vlastito ponašanje u tom vremenu, a jedina Katolička crk-

va na svijetu koja takvo ponašanje neprestano obnavlja i traži obračun s komunistima, jest Katolička crkva u Hrvatskoj.

To se vidi s obzirom na politiku koju je dosad vodila Katolička crkva u Hrvatskoj, a koja je sva **usmjerena na rehabilitaciju ustaša, NDH i Bleiburga**. U tom kontekstu Svete ističe primjer dubrovačkog biskupa **Želimir Puljića** koji je prije tri godine na Bleiburgu izjavio kako je **"neporažena i izdana hrvatska vojska na ovom Bleiburškom polju prepuštena komunističkim ubojicama"**.

"Ej, neporažena! Ej, hrvatska! Ej, izdana! Niti je neporažena niti je hrvatska, a ako ih je tko izdao, to nismo mi", kaže Svete. Bivši ambasador u Vatikanu smatra da postoje tri glavna razloga zbog kojih je Katolička crkva u Hrvatskoj ostala jedna od najkonzervativnijih crkava u svijetu.

"Prvo, nisu se mogli osloboditi svoje uloge u Drugom svjetskom ratu. Drugo, za njih je NDH bila idealna država za katoličku ekspanziju do Drine. Ali ključni razlog njihova konzervativizma - za razliku od latinoameričke Katoličke crkve, koja je ozbiljno zagrizla i uključila se u rješavanje društvenih problema - i njihova paničnog straha od komunista leži u činjenici da je jugoslavenski samoupravni socijalizam isuviše involvirao katolički interes, jer je običnog čovjeka želio napraviti tvorcem svoje sudbine.

To je bila izravna konkurencija na tržištu ljudskih duša, gdje su teologiju oslobođenja provodili i predvodili upravo jugoslavenski komunisti.

Crkva i dijalog

"Pogledajte samo što se u Hrvatskoj događa s Komisijom

"Justitia et pax": to je crkvena institucija koja je osnovana na Drugom vatikanskom koncilu, namijenjena isključivo dijalogu s ateistima, a prvenstveno s komunistima.

Međutim, Katolička crkva u Hrvatskoj svoju je Komisiju "Justitia et pax" pretvorila u glavni poligon za progon komunističkih demonstracija na Trgu maršala Tita u Zagrebu i sl. Tako Crkva, dakle, shvaća dijalog" - zaključuje Svete.

I Napolitano je bacao fašiste u fojbe

"Kad je talijanski predsjednik

Giorgio Napolitano pred koju godinu javno optužio jugoslavenske partizane za bacanje talijanskih fašista u fojbe širom Istre i oko Trsta, bio sam zaprepašten.

Upravo on mi je za vrijeme mandata u Vatikanu bio veza s Komunističkom partijom Italije Enrica Berlinguera, i odmah sam se sjetio **kako mi se Napolitano hvalio kako je i sam, kao talijanski partizan, sudjelovao u bacanju fašista u fojbe**, samo ne u Trstu, nego oko Napulja. Zašto mu je onda trebalo optuživati naše partizane?" - čudi se Zdenko Svete.

Srbi u Savi

"Moj politički život počeo je 25. kolovoza 1941., na srušenome mostu u Slavanskom Brodu, kad sam gledao kolonu od nekoliko tisuća Srba koje su ustaše vodili na pontonski most. Ubili su bar 300-400 ljudi, čija su tijela otplovila niza Savu.

Moj otac je bio HSS-ovac i predratni gradonačelnik Bosanskog Broda, i tog dana mi je rekao: 'Moramo braniti ovaj narod, moramo braniti Srbe.' I tako sam sa 17 godina postao skojevac, odmah drugi dan nakon pokolja", kaže Svete.

STALNO SLUŠAMO NEISTINE, LAŽI I PODVALE

Prof. dr. sc. don JOSIP ČORIĆ, Narodni trg 7 21000 SPLIT

Cijenjeno uredništvo ("Slobodne Dalmacije"),

Smijemo li se nadati da ćemo, kao apsolutna većina hrvatskog naroda, koja je stvarala ovu zemlju, mnogi davši svoju krv, doživjeti dan koji je normalna stvar u svakoj civilizaciji kršćanskog podrijetla pa da ne ćemo morati stalno čitati ili slušati neistine, laži, podvale, antipismenost svim neprobojnim štitovima zaštićene manjine. U polustoljetnoj crvenoj diktaturi su bili slični plovećoj santi leda – **pripada-hu, u najboljem slučaju 12% broju pučanstva i sve je bilo u njihovim rukama.** Kako onda tako i sada. U našoj SD imamo **šest gojenaca crvene petokrake** koji kada ne znaju kako osigurati dnevnicu hvataju se Crkve. Jedan od njih nas je počastio gostovanjem starog prekaljenog komuniste, vjerojatno i

antifašiste – **Zdenka Svete.** Pisca članka ovaj put ne komentiram, ali zato najkraće **postavljam pitanja drugu Sveti:**

1. Kako to da niste imali u rukama pismo partizanskog heroja druga Ante Jurjevića Bajce od 25. 10. 1944. koji između ostalog, u strahu da ne uspiju pobiti sve koje su odlučili (kakvi sudovi, kakvi bakrač?), a 'među njima je i 8 popova odnosno fratara... mi smo nakon streljanja (sic!" ja potcrtao!) objavili plakatom ali dosad ne sve samo tek sutra izlazi jedan dio u javnost, a **potpisali smo sud...**' Druže Svete, **nigdje riječi o sucu Sesardiću.** I ako je taj drug u svojstvu predsjednika Vrhovnog suda Hrvatske izbjegao suditi Dražena Budišu, jer nema dokaza **kako to da je Budiša ipak osuđen?**

**Dva jugo-kom jarana:
Zdenko Svete i Stjepan Mesić**

2. Ono sve što drug Svete tvrdi da je Bozanić izrekao u Jasenovcu moram mu na žalost reći da zahvali Bogu što Tuđman nije izveo lustraciju, jer onda, ako ni radi čega **a onda radi laži i bljuvotina boljševičko-staljinističke stvarnosti trebao bi imati odmor – ne na Daksi, ali svakako u Lepoglavi.** Umjesto da drugovi Svete i Goldstein lažu narod trebali su se pridružiti tog nezaboravnog dana onima kojima je istina ne samo u sru, pa bi vidjeli što su laži sa-

mo npr. brojeva žrtava od onih isticanih od službene vlasti 1945. i 1948. Za Jasenovac i Staru Gradšću – malo manje od 50.000. **Kojom 'moći' je to naraslo do 1,7 milijuna?**

3. Kao rijetko povlaštena osoba drug Svete, kao jugoslavenski ambasador i na najpoznatijim mjestima zemaljske kugle, **zanimam nas, kolikim se je brojem žrtava služio kada je govorio o ustašama?** Za jednu brojku iz njegovih rimskih dana ne mora se mučiti. Čuo sam je na svoje uši! Kako bi veliki bili ljudi i Goldsteini i Svete kada bi kleknuli pred žrtve i tražili oprostjenja u 30 čak 40 puta uvećani broj žrtava?!

4. Odgovorite mi kako bi Bozanić prošao da su još ovo vremena simbola koji nas je u crno zavio – zvijezde petokrake? Svakako ne bolje od njegova dalekog predšasnika Alojzija Viktora Stepinca.

5. U jednoj se stvari potpuno slažem. Doista je promašeno izjednačavati Jasenovac i Bleiburg. Jasenovac je žalosni i krvavi plod nad nevinim žrtvama u ratu, koje su ubijane više puta i s kojima se ubijalo više puta. Druže Zdenko, **1,700.000 nikada nije bio isto što – sada kažu – 71.000. Bleiburg je klaonica, zločin, genocid** izvršen nad jednim dijelom hrvatskog naroda nakon rata i zato je doista nepošteno to dvoje izjednačavati. Ipak se u nečem složismo.

6. S drugom Svetom se slažem da je KPJ pomagao oslobodilačkim kolonijalnim pokretima, a u isto doba je **držao u gore od kolonijalne podčinjenosti svoje narode**, naročito one koji nikako nisu mogli prihvatiti oslobodilački zagrljaj zvijezde petokrake.

**"Susret s autorom"
don Josipom Čorićem**

7. Spominjete druže Zdenko, neke dobre stvari komunističkih pokreta. **Odgovorite mi gdje je komunizam došao na vlast voljom naroda, demokratskim putem?** Ondje gdje je došao koliki postotak ljudi je pobio? Malo sam mlađi od vas, ali sam deklamirao srdedrapeteljne pjesme drugu Staljinu za kojega sovjetske enciklopedije tvrde da je dao smaknuti između 30 i 50 milijuna svojih 'neistomišljenika'. O Pol Potu, Mao ce Tungu, svim biserima komunističkih zemalja Europe ima li smisla gubiti vrijeme?

8. U čemu griješi Bozanić kada trpa u istu vreću komunističke vođe pa i samog Tita? Pročitajte malo njegovih najnovijih biografija!

9. Teško mogu vjerovati da drug Svete tvrdi kako je 'naš hrvatski katolicizam sve pogrešno radio, osim donekle kardinala Šepera'. Ovdje uzimam sebi za pravo prozvati druga Svetu i zamoliti ga da bude, ipak u sumrak života toliko pošten pa **da objavi knjigu svojih zapažanja u i o Vatikanu**. Ne ono što je objavio, nego ono dragocjenije. Drago mi je da lijepo misli o kardinalu Šeperu, ali se pitam **zašto ga nije**

uzeo u obranu kada je tužitelj kardinala Stepinca Jakov Blažević napao Šepera što posjećuje u Austriji svog svećenika Vilima Cemelju?

10. Koliko je jugoslavenski samoupravni socijalizam bio pošten odgovorit će mi drug Svete. Recite mi, cijenjeni druže, koliko je u diplomatskim predstavništvima, kada ste vi vedrili i oblačili, **bilo Hrvata i katolika**, odnosno **koji su smjeli ispovijedati svoje katoličanstvo**, a nije ih UDBA verbovala da glume kako su slobodni? Nemojte se čuditi nismo i u tom pogledu napravili veliki iskorak. **Stoga napravite kip do neba prvom predsjedniku Hrvatske što nije proveo lustraciju.**

11. Na kraju – ali ne manje važno. U vrijeme dok ste vi **širili slavu Jugoslavije u rimskoj diplomatskoj službi** imao sam tu čast da jednu večer budem na večeri s velikim prijateljem hrvatskog naroda i kardinala Šepera – kardinalom Paolom Bertolijem. U tijeku večeri došli ste na tapet. Na moje riječi o vašoj uglađenosti i diplomatskim manirama reče mi kamerlengo sv. Stolice. 'Guardati bene. **E un furbo!** – Dobro se pripazi, jer je – reklo bi se kod nas – premazan svim mastima.' Kardinal Šeper se je nasmijao i prokomentirao: 'Nemam što dodat'. O vašoj slatkorječivosti kod ređenja dubrovačkog biskupa dra Želimira Puljića drugi put. I tamo sam bio.

12. Želim vam da se 'zarazite' istinom i da se ne ponavljaju laži kako Bozanić nije molio u Jasenovcu. I te kako, ne samo u crkvi nego i na prostoru logora. Samo istina spašava.

DOGODILO SE TO U ZEMLJI SLOVENIJI

dr. Boris Leljak, Ljubljana

Drag prijatelji, znanci, kolege!

Evo što mi se dogodilo prije par tjedana u Ljubljani.

Najprije kratak uvod: Umberto Galimberti je poznati talijanski filozof, psihoanalitičar, humanist, kritičar suvremenosti. Dobio je brojne znanstvene nagrade.

Sveučilišni je profesor antropologije i povijesti filozofije u Milanu, a predaje i na drugim sveučilištima (pa tako i u Veneciji, na L'Universita'Ca'Foscari). Redovni je član Međunarodnog udruženja analitičkih psihologa.

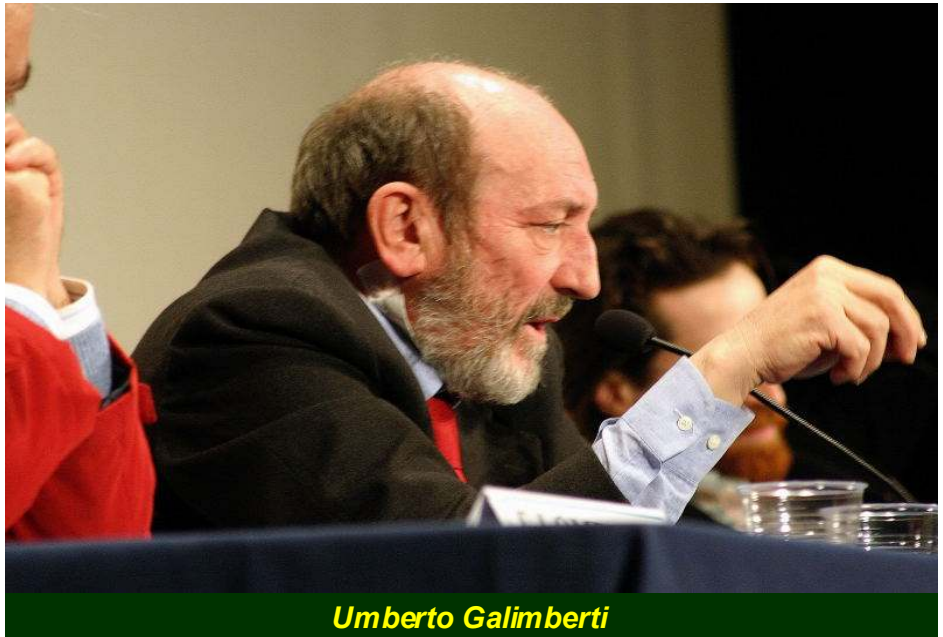
Ne moram dalje o tom gospodinu, jer se na međumrežju o njemu puno može pročitati.

No, nešto ne ćete naći na www. To ću vam sada reći ja.

Taj poznati i vrli profesor je gostovao u Sloveniji prije par tjedana, pa je tako dao i interview listu "Delo" (utorak, 13. listopada 2009., prilog ONA, br. 41, naklada 143.700 primjeraka), pa je teško izkritizirao današnju Europu i izjavio, da nešto mogućnosti humanizma i čovječnosti vidi u slavenskim državama.

Slijedio je upit novinara: Na primjer u Srbiji? i odgovor: U SRPSKO-HRVATSKOM RATU SAM NAVIJAO ZA SRBE, NE ZA HRVATE. Ne smijemo gledati komunizam, zanimati nas mora antropologija slavenskih naroda.

Pročitavši tu strašnu izjavu, odlučih sudjelovati na posebno organiziranom susretu s tim gospodinom filozofom, koji je bio u Cankarjevom domu u Ljubljani dne 15. listopada 2009. (u sudjelova-

Umberto Galimberti

nju s Talijanskim institutom za kulturu u Sloveniji).

Na dobro posjećenom susretu sam postavio pitanje glavnoj zvezdi večeri na njegovom materinskom jeziku: "Gospodine profesore, Vi ste izjavili, da ste u srbsko-hrvatskom ratu navijali za Srbe. Kao psiholog i HUMANIST, vi se ne biste smjeli svrstati ni na čiju stranu u ratu, morali biste pomagati mir. Rekli ste, da etika suprotstavljena tehnici postaje patetika, a što postaje onda etika suprotstavljena RATU, u Vas?"

Suludi odgovor toga vižljastog starčića je bio: "Moja žena, koja je umrla prije godinu dana bila je Slovenka. Njena je obitelj živjela u Trstu prije II. svjetskog rata i za vrijeme toga rata. Jako puno su pretrpjeli u fašističkoj Italiji, promijenili su im slovenska prezimena ti fašisti, izživljavali se na njima. USTASKA Hrvatska je bila saveznicom tih fašista, pa sam jedva čekao da te ustaše Srbija najzad porazi. Uostalom, ja sam ipak samo čovjek i imam pravo na svoje mišljenje."

Ja sam, priznajem, očekivao puno humaniji i kulturniji odgovor, sebi prisegnuo, da ne ću polemizirati ako ga ne bude i ostao vjeran tome. Ništa nisam drugog ipak mogao čuti od nekog, koji izrijekom tvrdi, da nije kršćanin.

Možda sam morao reći, da su u prošlom stoljeću nacifašističke režime imale, uz Italiju i Njemačku, i Portugal i Španjolska i Francuska i Norveška i Finska i Slovačka i Mađarska i Rumunjska i Bugarska i Albanija i Grčka i Hrvatska, a bogme i sama Srbija. (Od nabrojanih je najjači antifašistički pokret ipak imala baš Hrvatska.) Pa sad bi valjda trebalo poduprijeti nekakav rat npr. Kine protiv (očito) Europe, da najzad pobijede te fašiste. Ili bi pak morao Boga moliti, da Iran napadne i uništi Italiju, koja je iznjedrila fašizam (koji je u II. svjetskom ratu pobio lijepi broj mojih predaka-civila u Južnoj Hrvatskoj).

A i onaj odgovor, da je samo čovjek. Pa on može privatno i mrziti koga hoće, ali je izjava, **da treba uništiti ma koji narod** na ovom planetu daleko zlobnija od onog

"politically incorrect", jer on je i te kako poznata i javna osoba. Što bi bilo, da je umjesto Hrvatska rekao (kao M. Ahmadinedžad) Izrael?

No, no - ipak Hrvatska smije biti tučena, pljuvana, vrijeđana, itd. Nekažnjeno, zar ne? Pa nisu li

Hrvati ipak neki veliki i poznati povijesni narod.

Evo, otvorih dušu i napisah vam o tome čovječuljku, za kojeg se bojim, da će skoro biti pozvan i u Hrvatsku u goste i gdje će ga (po hrvatskom lijepom običaju) čašćavati i odličjima raznim nagraditi i

uresiti. Primijetite li, da se to planira - ustanite obraniti čast Domovine i ne dajte tome tipu, da prlja i zagađuje naš Dom!

Hvala, što ste pročitali moje pismo!

Svima lijep pozdrav.

UMANJIVANJE ODGOVORNOSTI ZLOČINACA JE - ZLOČINI!

Akademik Mirko Vidović, Pariz

Vrijeme je da se shvati da nema osobne slobode bez nezavisnosti, niti društvene pravde bez slobode - u zemlji kojom gospodari tuđinac.

Po onoj latinskoj: 'Primum vivere, deinde philosophare' - danas možemo reći da je prva dužnost svjesnih predvodnika jednog, tuđoj volji podvrgnutog, naroda - činiti sve što je podobno i potrebno da bi se stekli uvjeti za vlast nacije na svom legitimnom prostoru počam od Referenduma za samoopredjeljenje - po slovu i u duhu međunarodnih pravnih normi na snazi.

U tom smislu shvatljivi su bili npr. Mačekovi naponi uoči Drugog svjetskog rata, da se sa stranim zavojevačima dođe do sporazuma o udruženju jednakih, da se ukine hegemonija jednih nad drugima - diplomatskim načinom pregovora u miru.

Također je shvatljiva i Pavelićeva odlučnost da se u općim ratnim prilikama ('inter artmas musae silent') najprije stvore uvjeti samoobrane od otvorenih nakana nekoliko stranih sila da nas podijele i porobe, kako bi se izbjeglo rasulo ne samo državnog teritorija, nego i iskorjenjenje naroda na

svojoj postojbini. U ratu su najbolja ona sredstva i načini koja će, na svom teritoriju, neutralizirati osvajačke i istrjebivačke najavljene planove neprijatelja.

Najneshvatljivija je bila tragična odlučnost u primjeni ideje silom oružja o podizanju revolucije u neslobodnoj zemlji, u ime interesa maglovitog pojma 'proleterskog internacionalizma' udarom na svoju braću u sprezi sa stranom silom, na one koji s teškom mukom brane kućni prag: kad neprijatelj ruši kuću izvana, oni je ruše

još i iznutra - uz pokušaje pregovaranja s vanjskim rušiteljima, s nakanom uništenja izgleda da svoj narod postane gospodarom na svojoj zemlji.

Zločini koji proizilaze iz ideje da cilj posvećuje sredstva su skoro uvijek paradoksalni, jer, bar što se tiče kršćanske etike, ne može se većim zlobom suzbijati manje zlo, a jednakost u zlu, zakon taliona, nije kršćanski zakon. Dužnost samoobrane dostatnim sredstvima, uz rigorozni prezir divljačkog ponašanja neprijatelja kojemu ni

Mirko Vidović, Bruno Bušić i dr. Juraj Krnjević

**ČETVRTO OKUPLJANJE DOMOLJUBNIH
I DRŽAVOTVORNIH HRVATA**
Na Iblerovom trgu u Zagrebu
27. studenog 2009.

**TRAŽIMO LUSTRACIJU
SOCIJALDEMOKRATSKE
PARTIJE HRVATSKE**

Dragi prijatelji,

Svoje govore, u duljini jedne do dvije stranice (A4, 14 t.),
možete slati na e-mail: hrvatska.uljudba@gmail.com

Sadržajno gledano, govori se mogu odnositi na dotičnu lustraciju, ali i na svaku drugu na lustracija, posebno na opći pristup lustraciji u Hrvatskoj.

HRVATSKI ULJUBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7

ZAGREB

hrvatska.uljudba@gmail.com

091-33.88.431

slučajno ne smijemo postati slični - tumači se kao kršćanska obveza samoobrane svog Roda i svog Doma. Revolucija u neslobodnoj zemlji je apsurdna kad s jedne strane sprječava svoj narod da dođe do nezavisnosti, a to ostvaruje po ideji ukidanja svake nezavisnosti radi stvaranje neke planetarne imperije proletera koji će vladati diktaturom nad samima sobom.

Kakve veze ima samoprijegor rodoljuba koji svoj život zalažu za slobodu svog Roda i svog Doma s manijačkom upornošću onih koji žele stvoriti sasvim suprotno od onoga za što se žrtvuju rodoljubi? Jer, razvlašćivanje porobljenog naroda je najgora moguća sudbina što se i teoretski može zamisliti. Nema slobode u ropstvu, pogotovu kad se stvara načinima čitavog naroda u ime klase, teorijom permanentnog nadlagivanja i protiv zdrava razuma!

Tito je, pod isprikom širenja 'svjetske revolucije', začeo i raspirivao građanski rat na tlu nad kojim je uspostavljena diktatura velikosrba nad daleko mnogobrojnijima: nad nekoliko naroda kojima su strane sile uskratili pravo na samoodređenje u Versaillesu, a i protiv većine samih Srbijanaca, jer su nakon rata dali strijeljati

Dražu Mihailovića koji je pokušao vratiti Karađorđeviče na vlast putem planiranog klanja i 'etničkog čišćenja' i ne samo u Bosni, a ni dan danas ne daju Karađorđevićima ni da pokušaju povratak na vlast. Da bi ostvario ono što je učio u školi Kominterne u Moskvi, on se je, u toku rata, pokušao pogađati, dogovarati i tražiti savez sa svim i svakim: s Nijemcima, Talijanima, s četnicima a osobito sa Sovjetima šaljući svoje prosce i u London i u Moskvu.

S Dražom Mihailovićem je, 1943. (prema listu 'The Yugoslav Jurna', koji je tada izlazio u Egiptu) postigao proto-daytonski ugovor o - podjeli Jugoslavije na dva dijela po liniji Palić-Ston. **Ono što je bilo istočno pripadalo bi nakon rata saveznoj državi Srbiji, a ostalo na zapadu saveznoj Banovini Hrvatskoj.** Zanimljivo je da su tu podjelu reaktualizirali poraženi saveznici Sila Osovine, Dr Pavelić i Dr Stojadinović i to - kao bjegunci u Buenos Airesu (prema srpskim emigrantskim novinama 'Naša zastava'). Sve su to bili - načini bez krčmara.

Teško je sve te tipove s autokratskom etiketom klasirati u neku kategoriju bilo vjere bilo ideologije, jer im je bilo svojstveno da se

na svaki način domognu osobne vlasti i podijele kolač sa svojim 'rasovima'. Postoji naime i - internacionala diktatora.

Tito je bio pavlovi-ziranim metodama programirani marksistički fanatik, ne toliko po teoriji marksističkih klasika, koliko po Staljinovom 'Kratkom

kursu'. U ratu je sve činio u ime 'proleterskog internacionalizma' i vladavine radničke klase. Nakon rata Tito je, poput Staljina nakon Lenjinove smrti, izveo istinsku kontrarevoluciju - dao je poubijati sve prvoborce Listopadske revolucije kojima je na umu bio samo 'međunarodni radnički pokret' i svjetska revolucija.

Istini za volju, kad je Pavelić pisao svoju knjigu 'Strahote zabluda', Maček je organizirao svoju Banovinu Hrvatsku, a u tom kontekstu, postrojavajući i Seljačku i Građansku zaštitu i uvozom oružja 'zlu ne trebalo' on je znao šta komunisti kane učiniti u slučaju svjetskog meteža: predvidio je, pripremio i učinio raspoloživim prve logore u Hrvatskoj u koje je - posebno u Kerestincu - dao zatočiti one koji su najavljivali 'Sovjetsku Hrvatsku'.

Prilikom mog drugog putovanja u Veliku Britaniju, 1978., Dr Krnjević je izrazio želju da se sastane s nama dvojicom - s Brunom Bušićem i sa mnom. To se je i dogodilo u domu Dr-a Branka Franolića, gdje nam je stari hrvatski idealist Radićevog Seljačkog pokreta, koji je u London dospio prije Drugog svjetskog rata, svakako i prije Charles-a de Gaulle-a, i nije se dao zavesti nikojim sirenama, pa je u Londonu i umro (dne 9. siječnja 1988.). Zapad je u vrijeme 'Tršćanske krize' podjednako gledao i na Mačeka i na Pavelića...

Dr Krnjević nas je pozvao da nastavimo razvijati svoje ideje disidentna, političkih robijaša i prognanika kao nastavak baštine Braće Radića i ponudio nam je svoja glasila bez ikakvih ideoloških ili strančarskih uvjeta. Dr Krnjević je tom prilikom izjavio da je HSS priredila teren za gradilište buduće obnove hrvatske nezavisnosti i da nam je najteže bilo uvjeriti baš

Akademik Mirko Vidović

zapadne Saveznike u opću korist, posebno na planu ravnoteže odnosa između dva dijela Europe, među kojima je do dvadesetog stoljeća kao razlog nepovjerenja i teritorijalnih pretenzija bila vjera, a poslije i ateizam.

'Najveći problem za nas je što su svi moćniji faktori i njihovi satelitski tirančiči - ateisti. Mi Hrvati, rekao je Dr Krnjević nemamo drugog izlaza do li - opirati se i jednima i drugima na specifičan način ali u ime naše vjere u Boga. Pa i ako nas ne pomognu, ni Zapad i Istok nas u tome ne će spriječiti, a to je velika stvar - moći propovijedati ljubav prema istini i slogu malih ljudi. To nam daje prednost i pred Istokom gdje se je ateizam istrošio do te mjere da je u modi biti vjernikom, dok Zapad, uza sav svoj materijalistički ateizam mora pomagati Crkvu, jer to je jedini argument koji ima na raspolaganju u istočnim zemljama, posebno u Poljskoj i u Hrvatskoj.'

Stari idealist živio je i umro u čekaonici svojih anglosaxonskih pokrovitelja, ali im nikad nije vjerovao, jer govoriti javno istinu u vrijeme 'Hladnog rata' smatralo se je špijuniranjem u korist neprijatelja u zemlji 'zastrašujućeg laganja', kako to zapisa pok. Dr Ante Ciliga, još jedan hrvatski idealist.

Što odmah po završetku rata, a što kasnije, Tito je dao internirati na desetine tisuća prvoboraca i uništiti - ubiti ili javno istaknuti na stup srama - svoje vodeće ideologe pod bilo kojim izgovorom - njegova jedina ideologija je bila sasvim osobna 'dijalektika' po kojoj je trebao razvlastiti sve one koji su nešto imali i ušutkati ili umoriti sve one koji su se usudili pokazati da drugačije misle od njega. Tako je postao bogatiji i od engleske Kraljice.

Kad je obračunao sa svim svojim 'klasnim neprijateljima' i rivalima u borbi za vlast - Tito je prihvatio da bude u isto vrijeme vazal dvaju rivalskih megalomana - Istoka i Zapada. Od prvih je dobivao garanciju održanja 'socijalističkog društvenog uređenja a od drugih pak - novac.

Josip Broz Tito

Mnogo novca. Samo od USA je dobio preko stotinu milijardi dolara pod isprikom 'lezi-hljebe-da-te-jedem', a ogromnu i neopisivu nesreću svih onih nad kojima su gospodarili njegovi bijesni psi OZN-e i UDB-e. Po načinu vladanja nema neke bitne razlike između Tita i Mussolinija, ili pak Sadama Husseina.

Kad bi to bilo omogućeno u Hrvatskoj, samo jedan institut posebno utemeljen i na državnim dotacijama, godinama i godinama bi mogao sakupljati podatke o strašnoj katarzi Titove vladavine - o stotinama tisuća masakriranih od Bleiburga, te Križnim putem sve do rumunjske i grčke granice. O disidentima i političkim oporbencima sve do 1990. O suludom gušenju kreativne misli, ljudskog zdrava razuma i savjesti koja čovjekom čini izvanredno biće u povi-

jesti Stvaranja. Ako se može i razumjeti njegova manijačka zločinačka narav da uništava sve što bi i potencijalno (kako to protumači Goran Babić u onoj svojoj pjesmi 'Šta bi komunizam morao', objavljenoj u ćoravom Oku nakon Karađorđeva I.) moglo ugroziti njegovu osobnu dijalektičku promisao, iz koje je nastala Kumrovečka škola kao degeneracija 'dijalektičkog materijalizma' u materijalizam putem 'dijalektike'. Paradoksalno je i to što su ga najžešće podupirali oni koji su se šetali u kolonama 'događanja naroda' s Njegoševom slikom u zraku, ne vodeći računa o onoj vladike Radeta: "Kome zakon leži u topuzu, tragovi mu smrde nečovještvom".

Najsličniji Titu po osobnim sklonostima i po metodama vladanja od svih titoida bio je, bez sumnje, Slobodan Milošević. Srbija ga se je oslobodila tek pošto ga je izručila, na veliki pritisak međunarodne zajednice, 'Haaškom tribunalu' i tako je egzorcirala, ali je, na žalost, unutra ostala 'čitava legija' vragova, premda bez svog gospodara.

Vraćeno je u Srbiju samo njegovo tijelo, koje nije htjela primiti rodna mu zemlja Crna Gora, a njegovi šegrti u Srbiji zakopali su ga u kućni vrt njegove žene, kao običnog Jozina 'šarplaninca'. Premda mrtvo, Slobino tijelo će ostati dugotrajno kamen spoticanja na srbijanskom putu u univerzalnost, a najprije u Europsku Uniju, gdje se dobro živi i puno ne razmišlja, osobito ne o vlastitom divljaštvu prošlosti, i koje ni u Den Haagu ne uspijeva izumrijeti. Konkretno: u Beogradu je bilo mjesta za Tita, ali ne i za njegova degeneriranog dvojnika.

Nema dvojbe svi su krvoločni tirani veliki neljudi. No, od njih su

veći samo oni koji njihovo nečovještvo - nakon što ga iskuse na vlastitoj koži - javno obezvrijede i zatraže pomirenje nudeći oprost bez ikakva dokazivanja tko je, za što i koliko kriv.

Oni među nama, Titovim sužnjevima zbog 'delikta savjesti', znadu da je opraštanje zločina također zločin i još neoprostiviji od zločina slijepih zločinaca koji nisu 'znali šta rade'.

Pitanje komunističkih zločina i naših odnosa prema njima je složena i ozbiljna stvar. Oni svojim ideološkim protivnicima nikad nisu ništa opraštali i teško su ih kažnjavali samo kad bi javno dali do znanja da se ne slažu s ideologijom i metodama vladanja autokrata pa bilo to i u ime nekih velikih principa. To je osobito važno za Hrvate koji ne smiju nikada smetnuti s uma da su marksistički klasici, i Karl Marx i Friedrich Engels, nakon ekspedicije Bana Jelačića u Budapest, od 1848. do 1853. u svojim novinama bacali na Hrvatsku drvlje i kamenje i proricali hrvatskom narodu 'nestanak sa Kugle zemaljske' i to u po njima proreknutom 'idućem svjetskom ratu'.

Kad jedan čitavi narod biva osuđen na propast, a osobito zbog toga što je pokušao obnoviti svoju državnu nezavisnost, on tada ima dva vitalna razloga da ozbiljno shvati da od njega samoga ovisi hoće li opstati ili će propasti. U tom smislu, hrvatski predvodnici su morali imati vodeće umno osposobljene i prokušane predvodnike - i na intelektualnom i na vojnom planu (globalna politika se sastoji od te obje discipline).

Pitanje: biti ili ne biti, ne ovisi ni o čijim posebnim osjećajima, pa bili oni nemilosrdni ili puni samilosti - na to pitanje mogu dati valjan

odgovor samo svjesni i oprezni visoki stručnjaci, kako je to bilo u procesu kad su Mazzini i Garibaldi stvarali Italiju, u drugoj polovici (tek!) devetnaestog stoljeća. Nema osude bez suda, a niti pravednog suda bez istine! Pravedno suđenje je stvar primjene pravednih zakona, a ne fašističkih ksenofobnih ili ponekad i schizofreničnih osjećaja 'elite'.

Po toj logici - **nemoguće je i nadalje nepravedno oprostiti nekome tko za krivicu koja mu se nabacuje nije pravedno suđen.** Nemoguće je ni osuditi ni od suda osloboditi onoga čija krivica nije dokazivana, pa i kad je to počinjeno masovno i na javnom mjestu.

Odnos nas, Titovih žrtava, robijaša i prognanika, prema Titovim odnosno komunističkim zločinima mora biti pravno osmišljen pogotovu sad kad je ostvaren najvažniji cilj u ukupnosti naših patriotskih napora - nakon obnove hrvatske državne nezavisnosti putem samoodređenja naše nacije.

Podsjetimo se da je sveti Otac Papa Ivan-Pavao II. bio žrtva naručenog, planiranog i po malum-

niku izvedenog atentata na svoju osobu. Sveti Otac se nije htio izjaviti o krivici Ali Agče sve dok talijansko pravosuđe nije izreklo svoju zadnju riječ. Tek nakon toga, Sveti Otac je išao posjetiti u zatvorskoj ćeliji svog atentatora i - oprostiti mu u ime svoje kršćanske dužnosti, da ljubimo i svog neprijatelja, ali nije tražio od talijanskih vlasti da ga odmah puste na slobodu, jer mu je 'sve oprašteno'.

Nečovječno je, a posebno nekršćanski, proglašiti krivim onoga tko nije bio pravedno suđen, a još je nečovječnije tražiti od žrtava da oproste svom krvniku Josipu Brozu Titu i njegovim bijesnim zvijerima (kako to zapisa Sveti Pavao), i ne samo što mrtva usta ne govore, i što se stotine tisuća Titovih žrtava ne mogu ustati iz skupnih 'Jazovki' da daju potporu onome tko ih svojom propovijedi o opraštanju krvnicima izdaje!

Uz to i u tom smislu, valja imati u vidu i intelektualnu bijedu pavlovi-ziranih bivših 'preodgojenih' robijaša, koji su, ne razmišljajući, pali u klopke Udbe, a zatim na dugogodišnjoj robiji, 'revidirali stav' - izdali mnoge druge i tako kupili

"Kud narodna vojska prođe ..."

prednost u sakupljanju čikova po pepeljarama pandurskih kancelarija. Danas ih se može lako prepoznati po (najvišim) položajima u državi, na kojima se nalaze i po manji da minimiziraju zlo koje su 'nenagrađeni' podnijeli.

Progonitelji i njihovi cinkeri nemaju danas nikakva problema: osiguran im je miran i ugodan život: imaju svoje kuće, plaće ili mirovine, društvene prednosti i mogućnost javnog nastupa (pijuckajući i kavu i Whiskey) na elektronskim medijima. Pravi, istinski disidenti i oponenti nemaju ništa od svega toga: njihove ideje su pobijedile, njihov cilj je ostvaren, ali im je opet - strani gospodar omogućio da uživaju blagodati na ruševinama svoje savjesti i svojih ideala.

Ti 'preodgojeni' društveni 'problemi' su i među nekim pristalicama primjene individualnog nasilja (terorizma) postali doušnici i dobro plaćeni progonitelji svojih dojučerasnjih supatnika (kao Miljenko Mandžo). U Domovinskom ratu su mnogi dali svoj obol, pa i oni iz kaste progonitelja. No, načelo po kojemu njih treba prosuđivati mora biti: **Za ovo ti hvala, a za ono moraš sudski odgovarati!**

Svojestveno ideološkim fanaticima je u prvom redu to što imaju ili neprobuđenu ili atrofiranu savjest, što im je stran zdrav razum koji sve shvaća i objašnjava logički - jednakopravno i istinoljubivo. Njihovi gospodari 'mali bogovi' su u biti, niti nadljudi niti podljudi, nego li - polu-ljudi i stoga su i postali pravi veliki tirani, jer savjestan čovjek to nikada ne može postati. Oni su izuzeti mentalno iz općinstva savjesti. Općeljudska nesreća. Pa i kad su - i obične i učene budale.

Zemlje Srednje Europe, nakon urušenja nametnutog im

komunizma, raskrstile su s ideologijom zaludivanja i porobljavanja i izvršile su temeljitu lustraciju. Tamo se na položajima na kojima se donose odluke i izdaju zapovijedi više ne nalaze ikakvi 'mitisekunemi'. Ovi ma je omogućeno samo da sudjeluju u 'implantaciji' odnosno sprovođenju odluka koje donose stručni kadrovi i integralne osobe - čiste od svake nepravde koja se nanosi ikome. U Hrvatskoj, na žalost, to još nije slučaj.

Enver Hodža!

Naprotiv, elita 'mitisekunema' je nagovarala narod da ne glasa za nezavisnost, a narod je s 94% glasova izabrao - nezavisnost! Dok je narod branio kućni prag od istočnih dojučerašnjih drugova i kolega 'mitisekunema' osobito iz redova JNA, ovi 'zaplotnjački 'mitisekunemi' su ga propisno izdžeparili i pokrali narodni imetak koji je nekada uzurpirala njihova partija. Narod se je ipak samorganizirao i jedni se s vlašću takvog pametnog i nepovjerljivog naroda može računati i ubuduće. Na disidentima, robijašima i izglasticima je da se bore za to da o svemu slobodno odlučuje samo i to sam narod.

Američki kratkovalni radio V.O.A. dojavio je (dne 2. svibnja 2006., u 6h35'), da se američke vlasti spremaju da u Washingtonu os-

tvare zamisao pok. predsjednika Reagana - da podignu SPOMENIK ŽRTVAMA KOMUNIZMA. Taj predan bit će sigurno opetovan na mnogim krajevima svijeta.

Hrvatski robijaši morali bi se ozbiljnije i pravilnije udružiti na načelima u ime kojih smo podnijeli onoliko zla te redovito i javno izlaziti sa svojim primjedbama o stanju ljudskih i narodnih prava u našem 'tajkuniziranom' društvu i, za početak - tražiti od vlasti u Hrvatskoj da se i u Zagrebu podigne, prije od ikoje druge 'tranzicijske' zemlje jedan dobro uočljiv - Spomenik žrtvama komunizma!

Prva faza istinske borbe pravih patriota u Hrvatskoj - nezavisnost - je ostvarena. No, podsjetimo se da je Albanija Enver Hoxhe bila nezavisna, ali ne i slobodna država. Tiranija sve iskrivi, zaprija i kompromitira.

Druga faza naše borbe - borbe za istinu o našoj povijesti, o bližoj prošlosti i o svima nama posebno i zajedno mora biti nastavljena. To je u prvom redu stvar neustrahovanih i nepodkupljivih te prokušanih patriota koji su dokazali svoju ispravnost i umom i duhom, a osobito pravednošću i smislom za jednakopravnost.

Pozivam sve rodoljube koji djeluju u duhu i istine i iz ljubavi prema čovjeku, u prvom redu u svojoj nezavisnoj državi Hrvatskoj da ne dopuste da ih itko zaluduje, nasamaruje, zauzdava, ušutkuje ili straši.

Druga faza naše borbe bit će trajna i duga. Ona je zapravo uvod u budućnost. U budućnost našu i naših potomaka. Vjera u Hrvatsku predviđenu za vječnost!

BOSNA JE U BELAJU

Rudi Tomić, Kanada

Nesretna Bosna je opterećena nevoljama, jadima, zlobama, bijedama, patnjama, mukama, napaštima, odnosno Bosna je u **belaju**, a bosanskohercegovački narodi žive bez nade za boljom budućnosti, ali - slijepci to još ne vide i budale ne shvaćaju.

Naime, nakon propalih listopadskih razgovora (u Butmiru, Sarajevu) predstavnika sedmorice parlamentarnih političkih stranaka tri konstitutivna naroda u BiH s predstavnicima Europske zajednice, na čijem su čelu bili Carl Bildt i Olli Rehn i osobe iz Američkog izaslanstva, predvođenog zamjenikom državne tajnice Jamesom Steinbergom, puno je toga nevaljalog isplivalo na površinu.

Prije svega pokazalo se kolika je licemjernost međunarodnih predstavnika, kao i kolike su međusobne nepremostive suprotnosti među čelnicima koji predstavljaju svoje nacionalne zajednice u nazovimo "državi" Bosni i Hercegovini, u kojoj nemaju ništa zajedničkog izuzevši - siromaštvo i mržnju.

Nije slučajno bio ugovoren sastanak u Butmiru (opet u vojnoj bazi!) upravo pred izlazak iz zatvora Biljane Plavšić, bivše predsjednice Republike Srpske, koja je bila minimalno osuđena za ratne zločine i etničko čišćenje Bošnjaka i Hrvata sa "srpskih područja" u BiH, i pred početak suđenja Radovanu Karadžiću, njenom predšasniku. Biljana Plavšić, ili genocidna mama, kako je zovu bošnjačko-hrvatske majke, ili srpska "iron lady", ime od milja (!), puštena je prije isteka kazne zbog njezinog "uzornog!" ponašanja u zat-

voru, odnosno u švedskom hotelu, čime je ponovo usuta sol u otvorene rane uciviljenih obitelji.

Ne smijemo smetnuti s uma, da je Carl Bildt osobni prijatelj Bilje, genocidne mame i svjedočio je na sudu u Haagu u njezinu korist. Isto tako, da je državna tajnica SAD Hillary Clinton, supruga predsjednika Bill-a, koji je bio očuh pri porođaju Republike Srpske u Daytonu, da su došli s nakanom i s nacrtom novog Ustava za učvršćenja *Status quo* u BiH.

Nakon sastanka u Butmiru, na kojem je Milorad Dodik, sadašnji predsjednik Plavšićkine Republike Srpske, odbio sve moguće razgovore i dogovore koji bi doveli u pitanje granice i jurisdikciju RS. Nakon sastanka sa svojim zrakoplovom uzeo je Plavšićku iz Švedske i s njom otišao u Beograd, gdje su imali veleban doček. Dodika i njegove kolege u RS, kao ni srbijansku vrhušku u Beogradu nije smetalo što je ona dobrovoljno otišla u Haag, gdje je bila optužena za genocid; priznala je krivicu za zločine protiv čovječnosti i progone nesrpskog stanovništva u BiH.

Ahmet Davutoglu

Dakle, bh Srbe i Srbijance ne smeta što je njihova "iron lady" javno priznala zločine koje su Srbi počinili – i zbog kojih je osuđena, dapače, sve su joj svesrdno oprostili, jer njezinom zaslugom očišćeno je 37 općina u BiH od bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata, odnosno 40 % nesrpskog žitelja. Kada su u pitanju interesi velikosrpstva i ortodoksnog pravoslavlja, po četničkom običaju zločince se glorificira i proglašava herojima!

Potom, u skladu srpske "moralne etike", predsjednik vlade RS Milorad Dodik, bio je na sastanku u Beogradu sa predsjednikom Borisom Tadićem i Vladom Srbije, i na važnom susretu s ruskim predsjednikom Dimitrijem Medvedovim, od kojih je dobio potporu da će Srbija i Rusija podržati posljednju riječ RS o budućnosti BiH. *Alea iacta est!*

Dezorijentiranost bosanskih muslimana

Rat u Bosni i Hercegovini najviše je pogodio bh muslimane, koji su strahovito stradali i bili žrtva genocida; zbunjeni su i teško se snalaze u miru, u zamršenim prilikama, jer njihovo političko vodstvo **nije definiralo ideološke i nacionalne smjernice, nego su se uglavnom orijentali na Islam**, s čime su unakazili vjeru i narušili kontinuitet nacionalne pripadnosti.

Naime, bošnjaštvo samo po sebi nije nikakva novost, jer znamo iz povijesti da je bilo nekoliko pokušaja nacionalnog osvješćivanja bh muslimana, čak su tu ideju "nacionalnog osvješćenja" uporno poticali Mađarska i Austrija, ali nije bilo suludog stvaranja religij-

ske narodnosti. "U međuvremenu Muslimani svoju narodnost preimenuju logično u bošnjaštvo, ali (dugoročno) uz sotonski opasnu uvjetovanost: da samo muslimani (vjera) mogu biti Bošnjaci (nacija), narodnost. Besmislica religijske narodnosti. Opsjednuti tom paranojom oni se suludo odriču 500 godina svoje povijesti kad nisu bili muslimani." (Filip Čorlukić) Otvoreno govoreći: osnutak nekog bosanskog Pakistana je isključiv.

Patnja bh muslimana privukla je pozornost islamskih terorista diljem svijeta, većina njih bili su Arapi (oko 5.000) koji su sa sobom donijeli vehabizam, radikalnu interpretaciju islama potaknutu iz Saudijske Arabije, a koju bosanski muslimani ranije nisu poznavali.

Takav saudijski vjerski nacionalizam istodobno promoviraju vjerski dušobrižnici i politički čelnici; naime, muslimani "nevjernici" ne mogu biti Bošnjaci! Iako je ustanovljeno da 80 % bh muslimana nije pročitao Kur'an, na osnovu te spoznaje mogli bismo doći do zaključka: **da su samo 20% bh muslimana - Bošnjaci!**

Ni Turci ne šute kad je riječ o Bosni. Šef turske diplomacije Ahmet Davutoglu izjavio je u Sarajevu, u razgovoru s bošnjačkim čelnicima, **kako je turska okupacija BiH bila kao oslobođenje ovih**

prostora, te da Turska ima pravo i interes utjecati na uređenje odnosa na Balkanu. "Mi želimo novu balkansku regiju utemeljiti na političkim vrijednostima, ekonomskoj međuzavisnosti i suradnji i kulturnoj harmoniji. To je bio otomanski Balkan. Mi ćemo obnoviti ovaj Balkan." Ovo je, dakako, **ohrabrilo poturice Bošnjake** kako će biti gospodari Sarajeva i BiH, koji su oduševljeno pljeskali ovom zatucanom Turčinu. **Bošnjački**

Omer Behmen

politički i vjerski čelnici s vizijom otomanskog imperija utrljali su "novi" put BiH u balkanske - umjesto europske integracije.

Da je, kojim slučajem, hrvatski ministar vanjskih poslova Gordan Jadrković dao izjavu u Mostaru kako je BiH za vrijeme NDH, makar i u ratnom vremenu, bila cjelovita i naprednija nego

ova današnja, bošnjački politički i vjerski čelnici pozvali bi Bošnjake na ustanak! Što su Hrvati učinili? Objavljen je članak u Slobodnoj Dalmaciji!

Doduše, **mnogi Bosanci nisu se opredijelili za Alijine (političke), Cerićeve (islamske) i Filipovićeve (intelektualne) - Bošnjake.** To ćemo najbolje vidjeti iz osvrta "Kako se velikosrpska-kriminalna hobotnica u Bosni i Hercegovini formirala" (izvješće iz Sarajeva, 30. listopada 2009.), objavljenog u Online tjedniku *Glasnik*, glasilo

Nacionalnog kongresa Republike Bosne i Hercegovine, 1. studenog 2009. u br. 636., iz kojeg izdvajamo kratki ulomak, na *bošnjačkom* jeziku:

"Po eliminaciji državotvorne garniture Hamdije Pozderca i Branka Mikulića u Bosni i Hercegovini 1980-tih, Srbija je za prve višestranačke izbore u BiH pripremila grupu Adila Zulfikarpašića, Muhameda Filipovića i Aliju Izetbegovića (kojeg su pustili iz zatvora osam godine prije isteka kazne, o.p), Nadžiba Šaćirbegovića, Ejuba Ganića, Harisa Silajdžića, Omera Behmena, Mustafu Cerića, tj. javne i tajne lidere tadašnje SDA – sa zahtovom da dobiju izbore i tako iz vlasti u BiH eliminišu ostatke Pozdercove i Mikulićeve garniture, koja se još nalazila na čelu bivših komunista, SDP, pod rukovodstvom Dr. Nijaza Durakovića. Kasnije će velikosrpski projekt uspjeti skinuti Durakovića i dovesti svoga čovjeka Lagumdžuju na čelo SDP, tako da će zavladata i pozicijom i opozicijom.

Na zadatku mirnog uvođenja BiH u Veliku Srbiju Alija Izetbegović je proveo slijedeće dvije godine, 1990 – 1991, konsolidujući svoju vlast u svim porama BiH društva. Izetbegovićeva parola za javnu upotrebu tada je bila: 'Mirno spavajte, rata neće biti' – a neizrečeni zatajeni dio parole: 'ja sam se sa Srbima dogovorio kako da BiH mirnim putem završi u velikoj Srbiji.'

Međutim, taj scenarij mirnog pada Bosne i Hercegovine, svojom nervozom, nedostatkom takta upropastio je Radovan Karadžić onog dana u

oktobru 1991., kada je u svom famoznom govoru u Parlamentu RBiH, zaprijetio: 'Muslimanski narod će nestati!' Taj Karadžićev pacerski istup, je pokvario već poodmaklu realizaciju velemajstorski pripremljenog plana Alije Izetbegovića mirnog ulaska BiH u 'treću Jugoslaviju'....

Kada je genocid krenuo, tj. kada je Alija shvatio da je koncepcija mirnog prevođenja BiH u Veliku Srbiju propala, tada se Alija bez ikakvih problema uključio u tu, ratnu varijantu stvaranja Velike Srbije, i veoma vješto pomaže genocid, sabotirajući odbrambene snage BiH i legalizirajući četnička osvajanja na mnogobrojnim pregovorima, te na kraju spašava velikosrpski projekt od poraza u BiH kakvog je doživio u Hrvatskoj.

U tome su cijelo vrijeme bili i Lagumdžija i Zulfikarpašić i Muhamed Filipović, tobože zastupnici sukobljenih strana unutar bošnjačkog naroda, a ustvari zaduženi za kontrolu svih ideoloških frakcija kod Bošnjaka, u cilju provođenja velikosrpskog projekta. Taj posao sada nastavljaju lideri SDA, SBiH i SDP. Alija Izetbegović je odabrao svoje nasljednike da dovrše uspostavu četničke države: na vrhu SDA, Sulejmana Tihića i sina Bakira; na vrhu SBiH, Harisa Silajdžića; na vrhu IZ BiH, Mustafu Cerića. I Adil Zulfikarpašić je ostavio svoga nasljednika: izvršioca oporuke, direktora 'Bošnjačkog instituta', neopozivog predsjednika SDP, Zlatka Lagumdžiju."

Poručuje mi suradnici iz Sarajeva: "Nemojte se sramiti što Vas želi-

mo poučiti u onome što niste znali". Opširnije u www.republikabh.net

Zablude Hrvata u BiH

Mogli bismo napisati knjigu u nekoliko svezaka o zabludama bh Hrvata, zbog koji su došli u situaciju da se osjećaju ugroženim za opstanak na prostorima na kojima obitavaju od 626. godine.

Adil Zulfikarpašić

Jugoslavenstvo, odnosno velikosrpstvo, a potom komunizam nametnuli su hrvatskim političarima, među ostalim zabludama, da su bh Hrvati malobrojni, te da ne mogu samostalno odlučivati o svojoj sudbini, nego da se moraju čvrsto vezati uz matičnu državu Hrvatsku i ponašati se po odlukama iz Zagreba.

Međutim, nakon što je s krvlju dotučena Jugoslavija i komunizam, bh Hrvati su ostali obespravljani u svojoj domovini BiH. Daytonskim "sporazumom" nametnut je mir, ali je utemeljena Republika Srpska, iz te su "države" Srbi očistili (što nije ubijeno, to je protjerano) tri četvrtine hrvatskog pučanstva, a osta-

tak Hrvata na "nesrpskom" dijelu BiH strpano je u "Federaciju" s bh muslimanima.

Ako uzmemo u obzir, da su bh muslimani većinski narod u BiH, te da su za vrijeme rata u međusobnim borbama, muslimansko-hrvatskom sukobu, odnosno bračoubilačkom ratu, kojeg su *insinuare* (podmetnuli) udbaši, kojih je bilo s obje strane, onda može se donekle doći do spoznaje o uzrocima međusobne mržnje, koja svakodnevno izaziva sukobe, bilo na ulicama, vjerskim ustanovama, školama, nogometnim utakmicama, javnim skupovima i slično.

Tek nakon razotkrivanja aktualnih političkih čimbenika (lidera) i vjerskih poglavara, konačno možemo zaključiti zbog čega je tolika mržnja bh Bošnjaka naspram bh Hrvata. Dakle, sve su to posljedice velikosrpske osvete i komunističke zaludenosti koje su usađene u mentalitet političkog vodstva, koje se nameću bošnjačkom narodu kao "veliki Muslimani", a ustvari su ostali okorjeli komunisti, ateisti i ljudska ništarija u službi velikosrpstva.

Hrvatima u BiH, koji se deklariraju kao nacionalisti (pripadnici hrvatskog naroda) Srbi i Bošnjaci odmah spočitavaju da su - ustaše, nacisti, fašisti, separatisti i sl.! To su njihovi "argumenti" za optužbe, progone i zlostavljanje hrvatskog žitelja u BiH.

Istini za volju, protagonisti ovih zbivanja potpomognuti su politikom antihercegovštine iz Zagreba, u čemu se posebno ističu "antifašisti" u Hrvatskoj, predvođeni predsjednikom RH Stjepanom Mesićem.

Dok se Beograd otvoreno stavlja na stranu bh Srba, da će "podržati posljednju riječ RS" i to uz pomoć Rusije; u međuvreme-

nu turski diplomata u Sarajevu "udara temelje otomanskom carstvu na Balkanu", a predsjednik RH Stjepan Mesić optužuje hercegovačke Hrvate, koji traže pomoć od Hrvatske, kako su bili Tuđmanovi klonovi, te da se trebaju okrenuti spram Sarajevu, a ne upirati poglede u Zagreb. *Pecus campi!*

Bivši premijer RH Ivo Sanader, koji je htio dotući "tuđmanizam" u Hercegovini, "ohrabrio" je neke ljude iz HDZ-a da se odvoje od onih koji slijede politiku Tuđmana i Šuška i stvore drugu HDZ-e stranku. Koliko je to bilo politički korektno? Sada bismo mogli bolje razjasniti njegove "dobre" nakane, nakon što je materijalno zbrinut, kliznuo iz Vlade, Sabora i HDZ-a, bez ikakvog objašnjenja: pobjegao je kao lpov u noć! Ostavio je posramljene svoje suradnike i sljedbenike u Hrvatskoj i BiH.

Zaključna misao

Teško je nakon izneseni ovih te-
gobnih i pogubnih činjenica, koje ubrizgavaju udbaški agenti, odnosno aktualni politički čelnici svojim narodnim zajednicama, naći neku utješnu riječ s kojom bi ostavio tračak nade za bolju budućnost toliko ispaćenom narodu u BiH.

U praktičnom političkom životu svaka imperijalistička država i diktatorski režimi pribjegavaju raspodjeli okupiranih zemalja na federacije i autonomije, da bi donekle uzakonili i ustalili granice nejednakosti određene grupe ili etničke skupine, da se razbije monolitnost jedne narodne pripadnosti. To je uspješno učinjeno u BiH.

"Država mora biti unutar-njopolitički podijeljena, ali baza te diobe ne može biti i upravo ne

Bošnjaci

smije biti ona i onakva, koja je nastala silom prilika..." (Ante Oršanić, *Republika Hrvatska* br. 7, veljača 1953.)

Dakle, s Daytonskom podjelom BiH nagrađen je zločin i utemeljena genocidna "Republika Srpska". Kada su već Milošević, Karadžić, Izetbegović, Silajdžić, Lagumdžija, Tuđman, Prlić i drugi supotpisnici tog zloglasnog sporazuma optuženi za ratne zločine, a neki od njih su već osuđeni u Haagu, doduše, neki su i umrli, onda bi bilo logično da se taj sporazum opozove i ponište sve odrednice u njemu. I to čim prije, jer se više ne treba bojati srpske agresije i rata u BiH. Samo zločinci i četnici mogu podržavati takvu genocidnu RS.

Čelnik najjače bošnjačke stranke Sulejman Tuhij je zloban i ciničan. Naime, upozorava Bošnjake preko *Dnevnog avaza* kako se "boji hrvatsko-srpskih dogovora na štetu Bošnjaka", a s Čovićem, hrvatskim kolegom, samo što ne ide u krevet! Bošnjaci dobro znaju, ili bi trebali znati, da Dodik nudi Hrvatima "Herceg Bosnu" - samo u Hercegovini, s čime bi on još jače učvrstio temelje RS. Na takvu podvalu padaju neki Boš-

njaci, pa čak i hrvatski minimalisti.

Međutim, Bošnjaci – obični ljudi (raja) bi mogli, uz mnogo manje napora i mnogo više učinkovitosti pomoći: najprije uspostaviti dobre ljudske odnose sa susjedima (komšijama), bosanskohercegovačkim Hrvatima, pružiti podršku u njihovim nastojanjima da se održe na svojim ognjištima. Hrvati će za uzvrat pomoći srušiti RS, i pomoći u

stvaranju integralne multietničke države Republike Bosne i Hercegovine, u kojoj će biti garantirane ljudske i društvene slobode svim građanima.

Znamo da je takva koncepcija u ovakvim prilikama – nezamisliva. "Da bi čovjek volio BiH, recimo u Sarajevu, mora mrziti 49% BiH, onaj koji se zove RS. Da bi čovjek u RS-u volio RS, mora mrziti 51% BiH. Da, bio je rat. Zato se stanovnici ove dvije skoro jednake polovice mrze. Ili se mrze, pa je zato bio rat? Da bi čovjek volio Hrvatsku, čini se da treba mrziti Srbiju. I obratno. Da bi volio Hrvatsku i BiH, mrziš RS i Srbiju. Da bi volio Srbiju, mrziš Federaciju i

Hrvatsku. Da bi volio Srbe, mržiš Hrvate i Bošnjake..."
www.bijesak.info

Dakle, u BiH ljubav ubija! A ta ljubav, zvana mržnja, najprije ubi-

ja one koji mrze, stoga se treba osloboditi mržnje (bosansko-hercegovačkog zloćudnog tumora) i uživati u posebnostima svojih sugrađana, u nacionalnim i vjer-

skim različitostima (kao mi u Kanadi) i prirodnim ljepotama Bosne ponosne... Umjesto **belaja** neka u Bosni zavlada obilje dobrote - **bunuma!**

KAKO SE VELIKOSRPSKA-KRIMINALNA HOBOTNICA U BOSNI I HERCEGOVINI FORMIRALA

(ulomci, necitirani u članku Rudija Tomića)

Sven Rustempašić i dr. Muhammed Borogovac, Sarajevo

Ustav Jugoslavije od 1974. nije otklonio svu srpsku hegemoniju (daleko od toga), ali je bio lijek za tu kroničnu bolest. Zato je Miloševićeva Srbija odlučila da sruši taj Ustav, kako u federaciji tako i u republikama i da ponovno nametne srpsku hegemoniju, samo na nešto manjoj teritoriji. Tokom 1980-tih su potražili suradnike u ostalim republikama za prvi korak projekta - rušenje Titove Jugoslavije. Konačni cilj projekta je bio stvaranje nove nešto manje države pod srpskom kontrolom, "od Vardara do Karlobaga", kako je to Šešelj formulirao.

Za ostvarenje prvog koraka, rušenje Titove Jugoslavije karakterizirane Ustavom iz 1974, našli su suradnike u Franji Tuđmanu u Zagrebu i udbaškoj grupi formiranoj oko Alije Izetbegovića u Sarajevu. Franjo Tuđman je strahovito pomogao Miloševiću jer je pristao na princip da republičke granice nisu i državne granice, te da se trebaju usvojiti nove "prirodne, narodne" granice. To je otvorilo Pandorinu kutiju i dalo legitimitet Miloševićevim osvajanjima, uključujući i pokušaj da se promjene granice Hrvatske i uspostavi granica velike Srbije na liniji Virovitica-Karlovac-Karlobag. Za tu fazu velikosrpskog projekta, izbijanje

na liniju Virovitica-Karlovac-Karlobag u Hrvatskoj, bio je potreban rat. Otvaranje granica Hrvatske za trgovinu s Miloševićem, Tuđman je pravdao u Hrvatskoj dogovorom iz Karadorđeva, po kojem dobija kompenzaciju u Bosni i Hercegovini. Cjelovitost Hrvatske je spašena samo zbog gluposti krajinskih Srba koji nisu pristali na etapno otcjepljenje "Srpske krajine" iz Hrvatske kakvo se sada odvija sa RS u BiH. Tako se događa da se Hrvatska zajedno sa Srbijom pojavljuje kao agresor na Bosnu i Hercegovinu bez obzira što se u isto vrijeme vodi rat u Hrvatskoj kao posljedica shvaćanja Miloševića i Tuđmana da treba uspostaviti "prirodne, narodne" granice umjesto "historijskih" tj. AVNOJ-evskih granica republika.

Radovan Karadžić

* * *

Preneraženi Alija Izetbegović izlazi za govornicu u pokušaju da spasi šta se spasiti može i emotivno napada Karadžića. Tu je Izetbegović istinski ljut na Karadžića, ali

samo kao na budalu iz vlastitih redova, kao na čovjeka koji mu kvari posao prerano otkrivajući projekt koji uključuje i mogućnost genocida, ako zatreba.

Izetbegović je Muslimane poznao iznutra; znao je da nisu potrebne nikakve prijetnje genocidom da se cijela BiH uvede u Veliku Srbiju, i da je ta prijetnja bila kontraproduktivna. Karadžić se toga presudnog dana pokazao kao primitivni četnik, vaspitavan na srpskim junačkim pjesmama u zabitima Crne Gore, koji ne vjeruje "Turcima" i koji ne vjeruje da će muslimani mirno leći na rudu, te olako odbacuje Izetbegovićev plan mirnog prevođenja BiH u Veliku Srbiju, prijeteci silom i čak genocidom. Karadžić time ishitreno srlja prema rezervnoj, ratnoj opciji koja je uključivala i srpsku mitsku "istragu poturica", a koju mi danas zovemo genocid. "Istraga poturica" je za mnoge Karadžićeve sljedbenike bila smisao cijelog projekta.

Kada je genocid krenuo, tj. kada je Alija shvatio da je koncepcija mirnog prevođenja BiH u Veliku Srbiju propala, tada se Alija bez ikakvih problema uključio u tu, ratnu varijantu stvaranja Velike Srbije, i veoma vješto pomaže genocid, sabotirajući obrambene snage BiH i legalizirajući četnička osvajanja na mnogobrojnim pregovorima, te na kraju spašava velikosrpski projekt od poraza u BiH kakvog je doživio u Hrvatskoj.

USPOSTAVA HRVATSKE DRŽAVE, dr. FRANJO TUĐMAN, TUĐMANIZAM I DETUĐMANIZACIJA (33)

Marko Francišković
HRVATSKA KNJIGA
OPSTANKA, ulomci

Otac svoje milosrđe daje veliko-dušno svakome tko se Njemu otvori, a trenuci pred smrt su ono vrijeme koje čovjeka na jedinstven način prosvjetljuje. Do bar je primjer jednoga Voltairea koji je cijeli svoj život posvetio uništenju Crkve, papinstva i kršćanske vjere u cjelini te bi od njega bilo najmanje za očekivati potrebu za pokajanjem i svećeni- kom prije približavajuće mu smr- ti.

Voltaire je bio veliki prorok pro- svjetiteljstva koje je intenzivno navještao podsredstvom mason- skih loža, a usput sticao svjetski ugled drskom borbom protiv Crk- ve. Postoje mišljenja da je Volta-

ireov smijeh najviše učinio da se izbrše svijest o Paklu jer pod- smjeh vrlini pripada đavolskoj taktici. Svakako da je Voltaireovo članstvo u masoneriji u koju ga je uveo Benjamin Franklin samo uvećalo njegovu mržnju prema Kristu, tom "Galilejcu", kako je govorio, pa onda i prema Crkvi.

Njegov rad kao i rad njegovih poklonika donio je plodove te je trebalo imati hrabrosti uopće pri- znati se kršćaninom u vrijeme kasnije Francuske revolucije. U tom ozračju uzleta antikiršćanskih snaga Voltaire piše D'Alembertu 25. veljače 1758.:

"Za dvadeset godina Bog će odi- grati svoje."

Predviđao je još samo 20 godi- na kršćanstva, ali upravo na taj dan, u jeku svog trijumfa, izne- nada dobiva krvoliptanje. Dr.

Tronchi mu reče:

"Nemoguće, umire- te!"

Okružšie ga tada D'Alembert, Diderot, Marmontel i drugi njegovi učenici bez- vjerstva. Mislili su da će "umrijeti u slavi", a sada prisustvuju nje- govom ponižavajućoj agoniji. Ležeći u sam- rtnoj postelji izbe- zumljeni Voltaire je od svojih "prijatelja" enciklopedista tražio da mu dovedu sveće- nika kako bi se Crkve- nim sakramentima mogao spasiti od vje- čnog prokletstva, ali nije mu bilo udovolje- no te je preminuo

doslovce izluđen vapajima na koje mu nije bilo pozitivnog od- govora. Zadnjim naporima Volta- ire pokušava pozvati lokalnog župnika, svećenika one "bludnice" koju je htio satrti. Opat Gautier se nije mogao pro- biti kroz blokadu koju su oko umirućeg postavili sljedbenici "barijaktara bezvjerstva", ali i sami demoni, da bi spriječili da se ispovijedi. Ostala su svjedo- čanstva dr Tronchina i još nekih koji su prisustvovali strašnoj Vol- taireovoj smrti. Voltaire je uzviki- vao:

"Isuse Kriste! Isuse Krise!..."

Proklinjao je svoje učenje, zablud- de, ludosti, dane, slavu, sljedbe- nika i svijet... Oholost prisutnih sljedbenika uzalud je nastojala sakriti istinu. Voltaire je vikao u agoniji, bijesu i nemoći:

"Ondje je davao; hoće me zgra- biti!... Ja ga vidim... Vidim Paka- o!... Sakrijte mi ga!"

Odmah zatim Voltaire je izdah- nuo.

Daleko je bolje sreće bio Diderot – isti onaj koji je bio u grupi oko umirućeg Voltairea. I Diderot je bio veliki neprijatelj kršćanstva te je jednom prilikom kazao:

"Kada bi mi čitav Pariz došao, jednoga dana, da mi kaže kako su vidjeli uskrsnuće mrtvog, ja bih prije vjerovao da je čitav Pa- riz lud nego da prihvatim jedno čudo."

Tim je više čudo nad čudima to što Diderot na samrtnoj postelji traži svećenika, ispovijeda se, traži oprostjenje grijeha od Boga i od ljudi. Sigurno najpametnija stvar koju je u životu učinio.

François-Marie Arouet (Voltaire)

MITOVI ANTI-HRVATSKE POVJESTNICE (2)

Tomislav Nürnbergger, Zagreb

7. Mit o "genocidnosti hrvatskoga naroda"

Uvelike pretjerani, ili potpuno izmišljeni hrvatski "zločini" služili su u Hrvatskoj potiranju svake hrvatske nade i želje za slobodom, a u svijetu, kao instrument još jednog planiranoga genocida nad Hrvatima, koji se počeo ostvarivati JNA-četničkom agresijom na Hrvatsku 1990. godine. Taj je mit širila jugo-oligarhija, tzv. jugo diplomacija, "dopisnici" novinskih kuća i TV postaja, "umetničko-naučna" kamarila na "studijskim putovanjima" i "gostovanjima" na sveučilištima širom svijeta, te gospodarstvena u "prestavnštvima preduzeća".

8. Mit o "zločinačkom karakteru" svake hrvatske države

Besramno lažući o nepostojećim zločinima i još besramnije pretjerujući o zločinima koje su počinili pojedinci u suprotnosti sa zakonima i hrvatskom državnim politikom, sami dokazani počinitelji masovnih monstruoznih zločina na Bleiburgu, Macelju i Križnim putevima su izgradili mit o "zločinačkom karakteru" svake hrvatske države.

9. Mit o "koncentracionim logorima", posebno o Jasenovcu

Jasenovac kao logor se **rijetko spominje** još desetak godina nakon rata, da bi ga naknadno pretvorili u "koncentracioni logor" sa 700.000 samo "srpskih žrtava", prešućujući pri tome da su mnogi hrvatski patrioti u njemu nalazili smrt od partizansko-četničke ruke još dugo iza rata

sve do 1948. godine. Saborsku komisiju koja je uspjela popisati s imenom i prezimenom **manje od 200 ubijenih osoba**, ukinuli su mračni demokraciji nakon

"3. januara" 2000. dok je na jednom web portalu nedavno objavljen popis "žrtava Jasenovca" na kojem su se našle osobe koje nikada nisu bile u Jasenovcu, a neke su ubili patizani!

10. Mit o "srpskom strahu i sećanju" kao uzroku srpskih agresija

Varajući vlastiti neuki narod besramnim pretjerivanjima i lažima o "hrvatskim zverstvima", srpska je intelektualna, politička i vojna elita pripremala genocid nad hrvatskim narodom, pravdajući se pred domaćom i svjetskom javnošću "srpskim strahom i sećanjem".

11. Muk o Bleiburgu, Macelju i Križnim putovima

Procjene o **600.000 nevinih ratnih i poratnih žrtava** se potvrđuju, pa je samo od 1997. broj masovnih grobnica u Sloveniji porastao sa zastrašujućih više od 200 na nezamislivih 890, što ga čini jednim od najstrašnijih ratnih zločina na tlu Europe (Viceadmiral Joachim Lietzmann: "Najveći ratni zločin od kada je svijeta i vijeka"). Taj genocid nad Hrvatima nakon okončanja *Drugog Svjetskog rata* ruši mit o "humanoj Europi" kao kuću od karata i pokazuje da je komunis-

Vesna Pusić u Srbu

tička Jugoslavija, a ne Hrvatska, nastala na zločinu: **"Hrvatska je morala nestati da bi živjela Jugoslavija"**. Istom logikom u Haagu monstruozni zločinac "sudi" svojoj žrtvi, jer se obranila, a time Bleiburg, Macelj i Križne putove otrgnula zaboravu.

12. Muk o prodaji Istre i dijelova Dalmacije Italiji

Premda je Beogradska čaršija Rapalskim ugovorima (1920.) predala Istru i dijelove Dalmacije Italiji, o tom činu je potpuni muk, dok je istovremno velika dreka do neba o "prodaji Dalmacije" 10. travnja 1941!

13. Mit o njemačkom stvaranju NDH

Ordinarnu glupost i gnjusnu laž da su NDH "stvorili Nijemci" lako je pobiti: NDH je proglašena od Hrvatskoga Naroda nekoliko puta, a zadnje proglašenje koje je pročitao Slavko Kvaternik 10. travnja 1941. smatra se službenim. Nijemci su priznali Nezavisnu Državu Hrvatsku tek 15. travnja, a da su ju oni osnivali, priznali bi NDH 5 minuta nakon Kvaternikova progosa, kao što su Amerikanci priznali Izrael, a ne pet dana poslije!

PODVALE TEORIJE EVOLUCIJE (2)

Harun Yahya (pseudonim autora), Ankara

Biti oslobođen od predrasuda

Većina ljudi prima sve ono što čuju od znanstvenika kao apsolutno točno, ne razmišljajući o tome da ti isti znanstvenici mogu imati razne filozofske i ideološke predrasude. Činjenica je da evolucionisti pod plaštom znanosti nameću svoje osobne predrasude i filozofske poglede javnosti. Na primjer, premda su svjesni da slučajni događaji **ne uzrokuju ništa osim nereda i konfuzije**, oni i dalje tvrde da su ovaj čudesan red, plan i dizajn koje primjećujemo u samom univerzumu i u živim bićima nastali slučajno.

Na primjer, jedan takav biolog jednostavno shvaća da postoji "neshvatljiva" harmonija u molekuli bjelančevina, gradivnom bloku života i da ne postoji vjerojatnost da je to nastalo slučajno. Ipak, on tvrdi da je ta bjelančevina nastala pod nekim primitivnim zemaljskim uvjetima, slučajno, bilijunima godina prije. On se ne zaustavlja ovdje. On također, bez dvoumljenja, tvrdi da nije samo jedna, već da su milijuni bjelančevina nastali slučajno, a zatim se na neki nevjerovatan način sjedinili i formirali prvu živu stanicu. Osim toga, on brani svoje gledište sa slijepom tvrdoglavošću. Taj čovjek je znanstvenik - "evolucionist."

Da taj isti znanstvenik naiđe na tri cigle poredane jedna na drugu, on nikad ne bi pretpostavio da su se te cigle slučajno našle na okupu i da su se zatim slučajno poredale jedna na drugu. Naravno,

svatko tko bi iznio takvu tvrdnju bio bi proglašen umno poremećenim.

Kako to onda da ljudi koji mogu racionalno ocijeniti obične stvari, mogu u isto vrijeme usvojiti neracionalna stajališta kad je u pitanju njihovo vlastito postojanje?

Nemoguće je tvrditi da su takva stajališta usvojena u ime znanosti: znanost zahtijeva uzimanje obje alternative u razmatranje kad god postoje dvije mogućnosti podjednako vjerojatne u nekom određenom slučaju. A kad je vjerojatnost jedne od te dvije alternative manja, na primjer iznosi samo 1%, onda je racionalno i znanstveno smatrati ispravnom alternativu s 99% vjerojatnosti.

Michael Behe: "Jedna zbnjujuća tišina okružuje potpunu kompleksnost stanice"

Mi ćemo nastaviti, imajući u vidu ovu znanstvenu osnovu.

Postoje dva pogleda koja se mogu izložiti, a koja se odnose na to kako su nastala živa bića na Zemlji. Prvi pogled zagovara da je živa bića **stvorio Bog** u njihovoj sadašnjoj kompleksnoj strukturi. Drugi pogled tvrdi da je život nastao **nesvjesnim i slučajnim koincidencijama**. Ovo drugo je ono što tvrdi teorija evolucije.

Kad pogledamo znanstvene po-

datke koji se odnose, na primjer, na molekularnu biologiju, vidjet ćemo da ne postoje nikakva izgledi da je ijedna živa stanica - ili bilo koja od milijuna bjelančevina koje se nalaze u toj stanici - mogla nastati slučajno kako tvrde evolucionisti. Kao što ćemo ilustrirati u narednim poglavljima, statistika (računanje vjerojatnosti) potvrđuje činjenicu da slučajnost nema nikakve sveze s nastankom živih bića. Tako da evolucionistički pogled na pojavu živih bića ima nula vjerojatnost da bi bio ispravan.

To znači da prvi pogled ima 100% vjerojatnost da je ispravan. To jeste, **da je život svjesno nastao**. Drugačije rečeno, život je "stvoren". Sva živa bića su nastala dizajniranjem Jednog Tvorca, Uzvišenog u Superiornoj Moći, Mudrosti i Znanju. Ova realnost nije stvar uvjerenja; to je normalan zaključak do kojeg vode mudrost, logika i znanost.

Pod ovim okolnostima, naš znanstvenik - "evolucionist" trebao bi povući svoju tvrdnju i držati se činjenice koja je i jasna i dokazana. Ako, pak, učini suprotno, onda bi on tada pokazao da je on, zapravo, osoba koja žrtvuje znanost u korist svoje filozofije, ideologije i dogme, i da se ne radi o pravom znanstveniku.

Ljutnja, tvrdoglavost i predrasude našeg "znanstvenika" sve se više povećavaju kad god se suoči s realnošću. Ovo njegovo stajalište može se objasniti samo jednom riječi: vjera. Da, to je slijepo sujevjerje, pošto ne postoji drugo objašnjenje za njegovo zanemarivanje svih činjenica ili za doživotno posvećivanje besmislenom scenariju koji je on izgradio u svojoj mašti.

BOŠNJAČKA ELITA BIH FINANCIRA RADIKALNI ISLAM (1)

Davor Kovačević,

www.politika.rs, Beograd, 5. studenog 2009. – prijevod sa srpskog

Sheme koje su, navodno, urađene u OHRu (Ured visokog predstavnika u BiH), odnosno u njegovu odjelu za antikorupcijsko djelovanje i političku analitiku, a na kojima je **politički, vjerski i poslovni vrh bošnjačkog društva** u okviru FBiH označen kao kriminalni ustroj koji **financira radikalni islam i terorizam** potpuno su zaostriježene odnose između OHR i svih onih što su prikazani **"kao dobro uvezana i opasna mafijaško-teroristička hobotnica"**. Odmah nakon što su "sporne she-

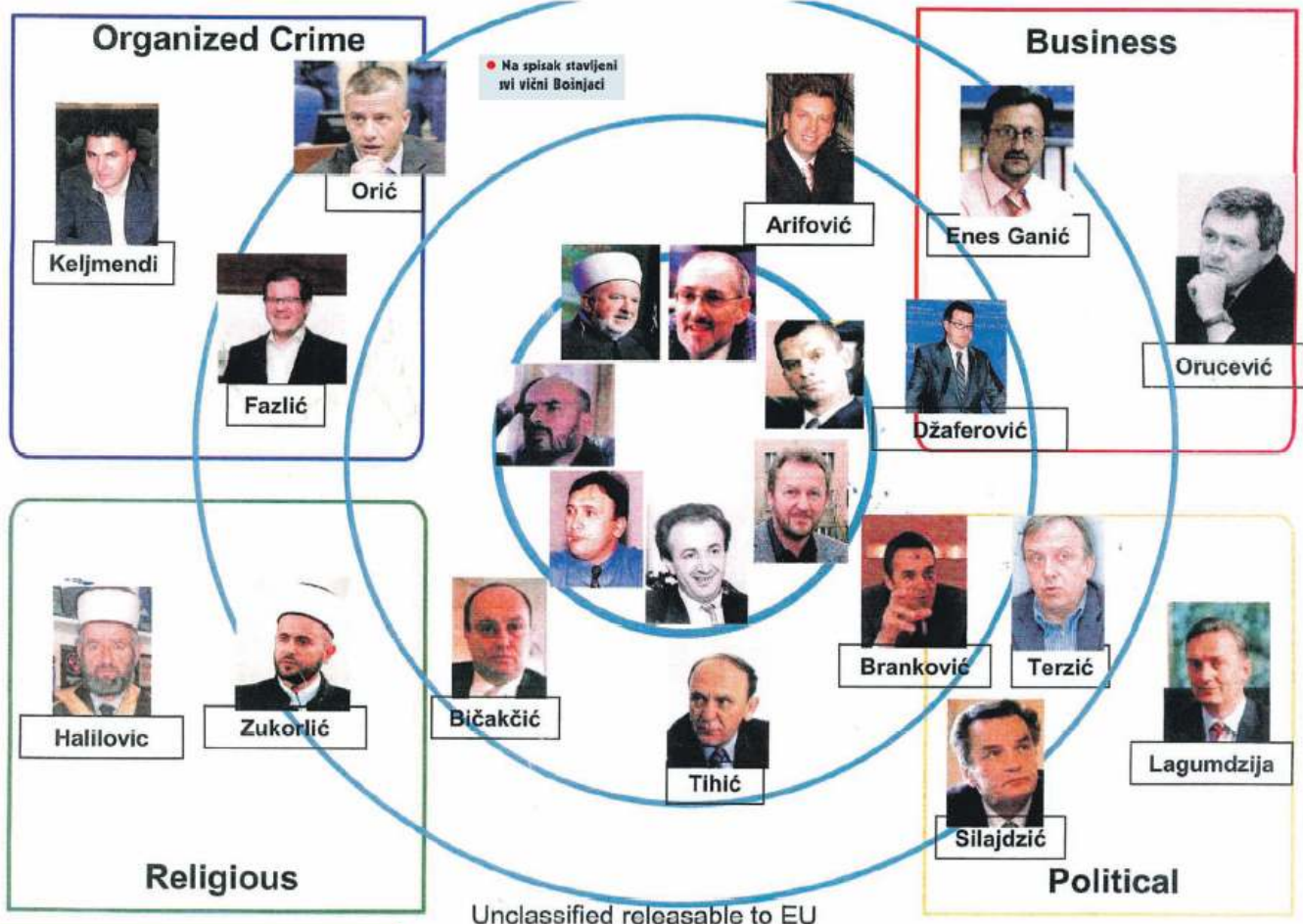
me" objavljene u sarajevskom časopisu "Global" vlasnik nakladne kuće "Avaz" Fahrudin Radončić, jedan iz skupine prikazanih, najavio je tužbu protiv prvog zamjenika visokog predstavnika u BiH Rafija Gregorijana i nepoznatog činovnika OHRa koji se zove Eric, a označen je kao autor sheme.

"Činjenica da su u OHRu montirane sheme napravili i za Srbe i za Hrvate najbolje govori da Gregorian u BiH ne donosi mir, nego proizvodi kaos kako bi što duže ostao i više osobno zaradio na nama. Njemu ne odgovara da stvari u BiH krenu naprijed, je ovdje ima mjesečnu plaću veću od 50.000 konvertibilnih maraka", rekao je Radončić. On tvrdi da Gregorian

godinama "uređuje" emisiju "60 minuta" na Federalnoj televiziji i mnoga druga glasila, te da po potrebi izigrava tužitelja, suca, ili šefa policije u BiH.

Poglavar Islamske zajednice u BiH Mustafa Cerić, također, smatra da "iza shema u kojima se bošnjački političari, vjerske vođe i gospodarstvenici povezuju s terorizmom i kriminalom stoji prvi zamjenik visokog predstavnika Rafi Gregorian."

„Mi smo u nekoj vrsti Guantanamo i zaista mi je čudno da se OHR, kao ugledan ustroj koji se treba baviti uvođenjem mira, pretvorio u udbašku ili, recimo, policijsku inspekciju“, izjavio je Cerić u političkom časopisu BHT1 "Crta"

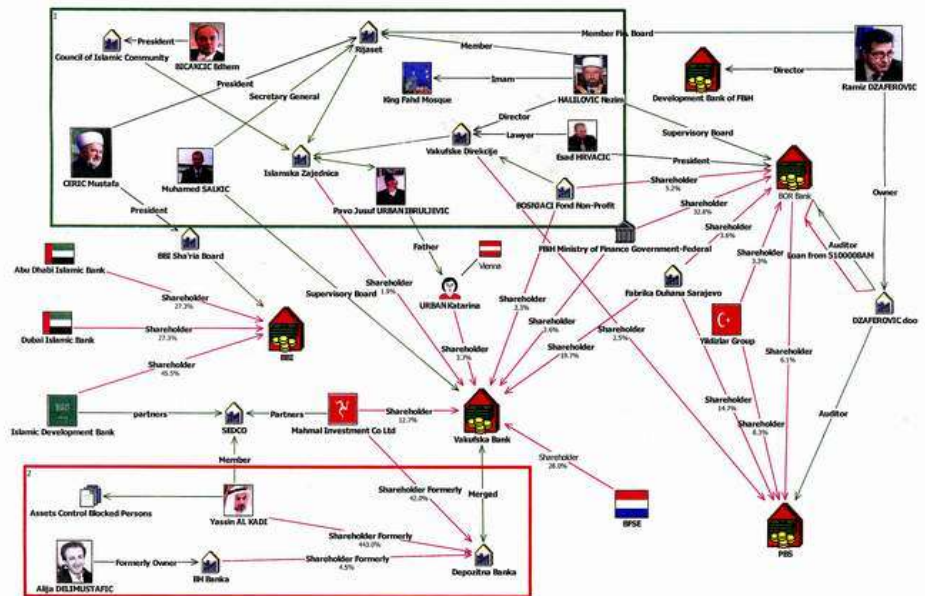

i poručio Gregorianu da je "on taj koji bi se trebao ispričati."

„Ako se netko treba ispričati ovdje, onda se ti, gospodine Gregorian, trebaš ispričati, jer si se sam otkrio, mi te nigdje nismo spomenuli. Ali, kad si nas prozvaao, želim ti kazati da mi trebamo vidjeti tko to dolazi u našu kuću i s kakvim nakanama. Nismo mi ti koji se trebamo ispričati vama o tome što radimo, mi smo ovdje rođeni, svi nas znaju u ovome gradu i u ovoj zemlji, pa mi nemamo, posebno Bošnjaci, obvezu ispričati se ni Amerikancima, ni Englezima, niti Francuzima“, rekao je Cerić.

On tvrdi da objavljene sheme "nisu pamet nekog Erica koji to radi za potrebe OHRa", nego da su "nastale u sprezi s domaćim udbašima i tajnim službama", ali mu je, kako kaže, drago što su se pojavile, jer su "pomogle riješiti nam dvojbu po čijem nalogu neki novinari u BiH, posebno oni s Federalne televizije, sotoniziraju Islamsku zajednicu, a posebno ustanove reis-ul-eleme u BiH".

„Sad je otkriveno sve, zahvalan sam gospodinu Gregorianu koji je sam sebe identificirao, sada znamo tko stoji iza projekta sotonizacije svega što je bošnjačko“, naglasio je Cerić koji se osvrnuo i na stalne napade Federalne televizije i pojedinih sarajevskih novinara i na vođu SNSDa Milorada Dodika. On smatra da "nije primjereno da se pokazuje junaštvo u Sarajevu, blateći Dodika kada treba i kada ne treba". Dodika, sugerira poglavar Islamske zajednice, „treba kritizirati, ali argumentima, ako je netko junak i hrabar, onda treba otići u Banja Luku, na TVRS, i tamo ga kritizirati, a ne se ovdje praviti junačinom, onda to ide sve na štetu Bosne i njene podjele, a to je licemjerno, to ide na štetu Bošnjaka“, zaključuje Cerić.

Predsjednik nevladina ustroja "Croatia Libertas" Leo Pločkinić izjavio je za "Fokus" da ne vjeruje da će se "srpski i hrvatski političari naći u bilo kakvoj novoj mreži kriminala" u "režiji" OHRa. „To se sigurno ne će dogoditi, barem ne u obujmu kao što je to slučaj s bošnjačkim političarima i vjerskim vođama, jer su Srbi i Hrvati godinama unazad prolazili kroz sito i rešetko OHRa“, ocijenio je Pločkinić. Istodobno je izrazio uvjerenje da će krajnji rezultat „sporne sheme“ biti **„pokretanje sudskih postupaka protiv velikog broja bošnjačkih uglednika“**.

Visoki predstavnik u BiH Valentin Inzko najavio je istragu u svezi sa shemama koje su "čudnim putovima" došle u javnost.

RADONČIĆ JE NASJEO

Čitatelj Grozdan,
www.politika.rs

Shema je jednostavna. OHRu, odnosno Amerikancima ne treba još jedna bošnjačka politička stranka. Efendija Cerić je podržao Radončića, vlasnika Avaza, koji je podrijetlom iz Sandžaka radi svojih 'pastirskih' razloga širenja bošnjačkog područja u Sandžaku, koji je na velika zvona najavio

osnivanje još jedne političke stranke Bošnjaka. Tu je ključ svega. Radončić je nasjeo i progutao lažnjak iz OHRa koji tamo nije nikada službeno potvrđen.

Gregorian je suviše iskusan da bi svoj potpis i nalog stavio na papire koje šifrirano rade obavijesne službe i koji odmah završavaju bez tragova u središnjicama. Dakle, svrha je postignuta. Radončić se istrčao bez argumenata i minimizirao izgleda da njegova buduća stranka ima neki značajniji utjecaj. Kao čovjek koji ima sveze s mnogim balkanskim tajkunima (neangažiran u ratu u BiH) ovim je zapečatio i buduće poslovne projekte izvan granica BiH.

U zlu radom dijelu sarajevske čaršije već se komentira Radončićevo istrčavanje poznatim sarkazmom: 'aferim pile sokolovo'. Ako je pametan, a nije (jer poduzetnik koji želi i vlast nije odveć mudar) trebao bi prodati 'svoje carstvo' (ako nije samo nominalni šef parade) i otići u sredinu koja više razumije njegova poslovna razmišljanja. Tako bi najviše pridonio smirivanju sarajevskog političkog lonca od čijeg vrienja još od Daytona zazire sve ono što je racionalno i trezveno u BiH.

OTOMANSKA IMPERIJA UZVRAĆA UDARAC! (1)

Dean Rant,

www.domaljevac.com

29. listopada 2009.

Tresla se brda, Otomansko carstvo se rađa na Balkanu. Nedavna izjava turskog ministra vanjskih poslova Ahmeta Davutoglua kojom je najavio obnovu Otomanskog imperija dobrano je nakostriješila čekinje sljedbenika Ilije Garašanina.

Gotovo je... Turci dolaze, sabljom mašu, glave sijeku. Teško da ostane uha kaurkoga. Možda se jedino Hrvatska spasi. Ona je u NATO paktu i nju sada ne smije nitko da dira. Ni ti moćni paša Ahmet Davutoglu ni ti ali paše mudžahedini od AlQuaide.

Sve je počelo uplitanjem moćne Rusije u ionako zamršenu situaciju na Balkanu. Eto Rusi su kao dali potporu Srbima. Nije kao nekoć Milošević svojim Kosovarima „Ni ko ne sme da vas bije“, nego se radi o ručku u prijestolnici Beogradskog pašaluka. Ne sumnjamo da se Medvedev dobro najeo i napio u Srbiji. Možda je i podrignuo, a to je dobar znak za Srbe. Prijalo mu je i doći će opet samo ako Srbi zapucketaju prsti-

ma.

Nije da se „naše cvijeće“ uplašilo Crvene armije, nego su onako reda radi pozvali turskog vezira za vanjske poslove da i on kuša čevape na Baščaršiji. Ne znamo je li išao u „Želju“ ili negdje drugdje, ali očito i on se podrignuo. Ne da se Medvedevu. I Turci konja za trku imaju.

Kako Hrvati trenutačno nemaju Austro-Ugarsku, ne imade tko doći kod Čovića na hercegovačku trećeentitetsku janjetinu ispod sača. Ili možda kod Gojka na Jablanici, samo ne znam kako bi na to reagirao Musa Kesedžija of Ankara&Sarajevo. U takvoj bezizlaznoj situaciji, Čović, kud' će što će ni ti sam ne zna. Okreće se oko sebe i gdje god pogleda vidi Dodika. Ražanj s janjetom na rame i pravac njemu. Jebeš Austro-Ugarsku. Od katolika pomoći nema. A kad Otomanska sila krene, nema njemu neg' pod skute braći po Evanđelju.

Da je ispravno postupio Čović to mora obznaniti narodu. Onima južnije od Vran planine i Raduše. Onima istim koji pred rat zaustaviše srpske tenkove. Nisu bili ruski, pa im zato nema „priko“ zemlje Eranije. Samo ne znam što im

bi pa samo dvije godine kasnije stupiše u savez s tim istim tenkovima. Valjda su imali goriva na pretek. Nisu znali kud' će s njim pa su eto malo posudili Plavšićki. A evo vidite vrijeme je pokazalo da stari-

ca, kojoj AlQuaida u zatvoru ruku slomi i nije baš kriva. Čim su je pustili ranije.

Što su ti političari. Još su tada osjetili da će Otomansko carstvo ponovo na Balkan doći. A s Osmanlijama se zna kako treba.

Zato danas sva zvona zvone, i najavljuju dolazak Osmanlija. Zvone zvonari. Jedni se krste s tri prsta, dok se drugi križaju s pet. Svih pet lijeve ruke. Desna im na srcu stoji, što znači „otadžbini vjerni do groba“. Samo pod uvjetom da neka druga sirotinja za njih "zgine do veka".

Kakvi Turci, kakvi bakrači. Samo idioti mogu vjerovati da bi Turska vojska mogla napraviti jedan korak izvan Turske. I sa svojim Kurdima pod velom plašta bitke biju.

Milijun je razloga koji jamče da Turska neće, ne može i ne smije pokrenuti svoje snage izvan turskih granica. Pogotovo ne u smjeru Europe. Međutim,

dezinformacijama i insinucijama koje Čović i Dodik plasiraju u medijima želi se stvoriti kriva slika o ugroženosti kršćana u BiH i potrebi da ih se zaštiti od najezde Osmanlija. Po mogućnosti kalašnjikovima - Made in Russia. Vjerojatno se vitez Ibrahim Pjanić sad u grobu vrti. Zbog Čovića ponajprije, ajd za Dodika je i očekivao, al od velikog Hrvata; što je previše, previše je.

Kada je u pitanju bosanska meta i Ruske i Turske puške su prazne. A prazna puška ne puca, kaže narodna poslovice. Ali isto druga veli: Pune se puške boji jedan, a prazne obojica. I bit će da je tako i u ovoj uzavreloj BiH. Dokle? Pa dok ne zaprijeti M-16. A ona nikad nije prazna i nje se boje svi.

I Turci konja za trku imaju

MINISTAR VANJSKIH POSLOVA TURSKE POSJETIO MEMORIJALNO SREDIŠTE KOVAČI

www.hayat.ba – 17. listopada 2009.

Ministar vanjskih poslova Republike Turske Ahmet Davutoglu i član Predsjedništva BiH Haris Silajdžić posjetili su danas mezar predjed-

nika Alije Izetbegovića i Memorijalno središte Kovači.

"Kada bi me pitali mogu li pokazati jednog **čovjeka koji nosi tursko-bosansku zajedničku uljudbu od tisuću godina**, rekao bih da je ta osoba upravo Izetbegović", kazao je tom prigodom ministar Davutoglu.

Dodao je da je Alija Izetbegović za njega Yunuz Emre ovoga vijeka, jer je uvijek promovirao dobrotu i ljubav.

"Izetbegović je nama ostavio u amanet da tu ideju življenja nastavimo", rekao je ministar vanjskih poslova Republike Turske Ahmed Davutoglu.

CILJ TURSKE JE - OBNOVA OTOMANSKOG CARSTVA NA BALKANU!

www.euroinfo.ba – 24. listopada 2009.

Davutoglu je rekao kako "u Turskoj ima više Bosanaca nego u Bosni, Albanaca više nego u Albaniji, Čečena i Abhaza više nego u Čečeniji i Abhaziji", zato, jer je to, kako je rekao, otomansko naslijeđe.

"Za sve ove različite nacije na Balkanu, Srednjem istoku i Kavkazu, **Turska je sigurno utočište, njihova domovina**. Vi ste dobro došli. Anatolija pripada vama. I mi smo sigurni da je Sarajevo naše... Ali, **mi želimo da budete sigurni ovdje kao vlasnici Sarajeva i BiH**. Ono što se događa u BiH je naša odgovornost", rekao je Davutoglu prilikom nedavnog boravka u Sarajevu na otvaranju konferencije pod nazivom "Osmansko

naslijeđe i muslimanske zajednice Balkana danas".

"Za Tursku je", kaže on, "sigurnost Sarajeva jednako važna, kao i sigurnost i napredak Istanbula".

On je rekao da je povijest, sudbina i budućnost Turske i BiH zajednička, kao i da je teritorijalni integritet BiH za Tursku jednako važan, kao i teritorijalni integritet Turske.

"To nije samo raspobženje državnih dužnostnika u Turskoj. To je osjećaje svakog pojedinog Turčina bez obzira gdje živi u Turskoj", rekao je Davutoglu.

Prema njegovom mišljenju, otomanska povijest je povijest balkanske regije.

"Mi želimo novu balkansku regiju utemeljenu na političkim vrijednostima, gospodarskoj međuovisnosti i suradnji i uljudbenom skladu. To je bio otomanski Balkan. Mi ćemo obnoviti ovaj Balkan... Otomanska stoljeća Balkana su uspješna priča, a sada je treba obnoviti", rekao je Davutoglu.

Ministar vanjskih poslova Turske Ahmet Davutoglu izjavio je kako je cilj turske vanjske politike uspon otomanskog Balkana, kao središta svjetske politike, ističući da je Turska odgovorna za BiH.

"Napravit ćemo Balkan, Kavkaz, Srednji istok, zajedno s Turskom, središtem svjetske politike u budućnosti. To je cilj turske vanjske politike i mi ćemo to postići", izjavio je turski šef diplomatije, prenosi tjednik "BH dani".

Memorijalno središte Kovači

HRVATI U BIH ZBIJAJU REDOVE (1)

Sanja Bjelica, www.politika.rs – 5. studenog 2009.

Hrvati u Bosni i Hercegovini su najglasniji zagovaratelji ustavnih promjena u ovoj zemlji, jer tvrde da su ugroženi sadašnjim ustavnim poretkom u BiH. Međutim, osim glasnog zagovaranja ustavnih promjena, do sada nisu izlazili s jasnim zajedničkim stajalištem kakvu državu žele. Hrvatske stranke slažu se da i Hrvati trebaju dobiti svoju federalnu jedinicu u BiH, ali nemaju jedinstveno stajalište o tome na kom prostoru bi bila ta jedinica ili barem za sada to ne žele javno reći. Kako se priča o ustavnim promjenama u europsko-američkoj režiji zahuktava, tako i Hrvati sve više "zbičaju svoje redove".

Tako je predsjednik Hrvatske stranke prava Zvonko Juršić odlučio 10. studenog o.g. u Mostaru okupiti predsjednike šest hrvatskih stranaka kako bi utvrdili zajedničko stajalište u pitanju ustavnih promjena i dogovorili se o strategiji daljnjeg djelovanja, kao i pokretanje svih intelektualnih izvora i snaga hrvatskog naroda u BiH. Juršić je izjavio da će na sastanku predložiti i sazivanje Hrvatskog narodnog sabora, koji bi trebao pomoći u lobiranju među saveznicima, prije svega u Hrvatskoj i Vatikanu kako bi se došlo do ustavnog rješenja koje će i Hrvatima osigurati jednakopravnost.

Sazivanje ovog sastanka pozdravile su i druge hrvatske stranke. Predsjednik HDZa 1990. Božo Ljubić smatra da će to ojačati položaj hrvatskih pregovarača u novim rundama pregovora o ustavu. „Iako već imamo jasna načela, takav bi sastanak poslužio kao dodatni zamah da ona uđu u prijedlog ustavnih promjena“, smat-

Predsjednik HDZa BiH Dragan Čović i predsjednica Vlade RH Jadranka Kosor u Sarajevu

ra Ljubić naglašujući da su dva temeljna uvjeta za ustavnu reformu – funkcionalna BiH i jednakopravnost Hrvata.

Poruku da samo jedinstveni mogu doći do svojih ciljeva Hrvatima je u BiH poslala i predsjednica Vlade RH Jadranka Kosor, koja je u uto-rak boravila u Sarajevu.

Poručila je kako Hrvatska ne će ostaviti na cjedilu Hrvate u BiH i obećala je nastavak konkretnog pomaganja, kao i lobiranje u svijetu za rješenje hrvatskog pitanja u BiH.

„Rekla sam kako Hrvatska nikada ne smije zaboraviti svoju ustavnu obvezu za brigu o Hrvatima u BiH. U tom smislu smo govorili i o nekim konkretnim projektima, ali i o potrebi jedinstvenog nastupa Hrvata u BiH tijekom razgovora o budućnosti zemlje. S puno razumijevanja smo razgovarali o mnogim poteškoćama i značaju ulaska Republike Hrvatske u Europsku Uniju za državu BiH i Hrvate“, rekla je Jadranka Kosor u Sarajevu nakon sastanka s kardinalom Vincom Puljićem koji je hrvatskim

političarima također poručio da bi "trebali vući kola u jednom pravcu".

Predsjednik HDZa BiH Dragan Čović nakon sastanka s Jadrankom Kosor rekao je da očekuje jesnu potporu Hrvatske kako bi se u BiH provela cjelovita ustavna reforma nakon koje bi Hrvati bili jednakopravni u svojoj zemlji.

MOGLI BI HRVATI ZATRAŽITI NEKE DIJELOVE PODRUČJA REPUBLIKE SRPSKE

Prosrpski Hrvat,
www.politika.rs

Nema se tu što raspravljati. Hrvati drže oko 25-30% područja BiH i to je njihov entitet. Još samo da ga službeno potvrde. Međutim, očito je da netko iz Republike Hrvatske i iz tzv. međunarodne zajednice stvara poteškoće, pa će najvjerojatnije tražiti dijelove Republike Srpske, ili razmjenu područja, što ponovno može samo komplicirati stanje.

Nekima to i jest cilj. Na žalost.

MUSLIMANI JUGOISTOČNE EVROPE (7)

Ahmet Alibašić, Sarajevo (pisano na bosanskom jeziku)

"1) Osnovna pogreška naših odgovornih činilaca iz toga doba bila je ta, što su na nemirnom i krvavom Balkanu hteli da, zaboravljajući gde su, primene zapadne metode pri rešavanju velikih etničkih problema. Turska je donela na Balkan običaj, uzet iz Šerijata, da se dobijanjem bitke, i osvajanjem jedne zemlje dobija pravo nad životom i imanjem osvojenih podanika. Od njih su i hrišćani Balkana naučili da se dobija i gubi na maču ne samo vlast i gospodstvo, nego i kuća i imanje. Ovo shvatanje o privatnopravnim odnosima na Balkanu, moglo se samo donekle ublažiti zakonima, uredbama i međunarodnim ugovorima stvaranim pod pritiskom Evrope, ali i ono je ipak sve do danas bilo glavna poluga i Turske i balkanskih država sve do naših dana. Ne moramo ići u daleku prošlost. Pomenućemo samo slučaje iz skorih dana: iseljavanje Grka iz Male Azije u Grčku, i Turaka iz Grčke u Malu Aziju; najnovije iseljavanje Turaka iz Bugarske i Rumunije u Tursku. Dok su sve balkanske države, od 1912 godine na ovamo ili rešile ili su na putu da reše pitanje nacionalnih manjina njihovim iseljavanjem, mi smo se **zadržali na spornim i pipavim metodama postepene kolonizacije**. Njeni su rezultati bili negativni... Kad se ima u vidu sirovost, **jako razmnožavanje Arnauta** i sve teži uslovi za kolonizaciju po starim metodama, ovaj će nesrazmer, tokom vremena, postajati sve veći, i naposljetku dovesti u pitanje i ono malo uspeha kolonizacionog što smo ga postigli od 1918 godine do danas."

"4) Besumnje da je najglavniji uzrok neuspeha naše kolonizacije u

tim predelima bio što su najbolje zemlje ostale u rukama Arnauta. Jedini mogući način naseljavanja našeg elementa u masama u te predele bio je **oduzimanje zemlja Arnautima**. Posle rata to se lako moglo **proterivanjem jednog dela Albanaca u Albaniju** za vreme pobuna i kecačke akcije, neozakonjivanjem njihovih uzurpacija i otkupljivanjem begluka. Ponovo moramo da se vratimo ovde na strahovitu pogrešku našeg posleratnog pravnog shvatanja o zemljišnom posedu. Mesto da smo iskoristili shvatanje i samih Arnauta o njihovim uzurpacijama zemljišta, retko ko je od njih imao i tursku tapiju, i to samo na kupljena imanja - mi smo, na našu veliku nacionalnu i državnu štetu ne samo ozakonjavali sve te uzurpacije nego, što je još gore, privikavali Arnaute na zapadnoevropske pojmove o privatnom posedu. Oni ga, pre toga vremena, nisu ni imali. Tako smo im mi sami dali u ruke oružje kojim će se braniti, držati najbolje zemlje, i **onemogućavati nacionalizaciju za nas jednog od najvažnijih predela**."

Dom mladih, ranije Dom Boro i Ramiz

"Onaj albanski blok oko Šare planine od ogromnog je značaja i nacionalno-državnog i strategiskog za našu državu. Već smo pomenuli način njegovog postanka i njegovu važnost za čvrsto vezivanje predela oko doline Vardara sa našim starim

zemljama. **Najveća snaga srpske ekspanzije od početka stvaranja prve srpske države pa na ovamo, još od 9 veka, ležala je uvek u kontinuitetu te ekspanzije i starih raških zemalja u svim pravcima pa i prema jugu...** Osigurati se može u XX veku samo ona zemlja, koja je naseljena svojim vlastitim narodom; zato je imperativna dužnost svih nas da tako važne strategijske položaje ne pustimo da u rukama drži nama neprijateljski i strani element. To tim pre što taj element ima oslonca na srodnu nacionalnu državu. Ona je za danas još nemoćna, ali i kao takova postala je baza italijanskog imperijalizma, preko koje on misli da nadire u srce naše Države. Protiv toga nadiranja, najsigurnije sredstvo je vlastiti element, koji će hteti i umeti da brani svoje imanje i svoju državu.

Zatim, **sem toga bloka od 18 srezova**, Arnauti i ostale nacionalne manjine u Južnim krajevima žive raštrkano, pa nisu tako opasni za nas nacionalni državni život. **Nacionalizovati predele oko Šare planine znači i za uvek ubiti svaku iredentu i za uvek osigurati državi tih zemalja.**"

"Arnaute je nemoguće suzbiti samo postupnom kolonizacijom; to je jedini narod koji je uspeo poslednjih hiljadu godina ne samo da se održi prema jezgru naše države, Raškoj i Zeti, nego i da na našu štetu potisne naše etničke granice prema Severu i Istoku. Dok se naša etnička granica poslednjih hiljadu godina

pomerala na Severu do Subotice, na severo-zapadu do Kupe, **Arnauti su nas potisnuli iz doline Skadra, nekadašnje Bodinove prestolnice iz Metohije i sa Kosova**.

HRVATSKI NACIONALIZAM I BOSANSKO-HERCEGOVAČKI MUSLIMANI (3)

dr. Ivo Korsky

*Jer hrvatskog jezika šum
Može da goji,
Može da spoji
Istok i zapad, pjesmu i um.
Safvet-beg Bašagić*

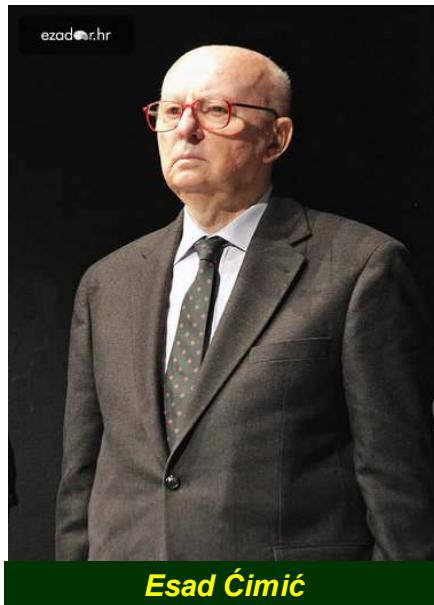
3. Kriza Jugoslavije i aktualizacija našeg programa u dijaspori

Promjene u SFRJ i početak velike krize u njoj, koja se nazirala već 1986., navele su me da se posvetim aktualizaciji političkog programa Hrvatske republikanske stranke, tada u dijaspori, koji je bio nepromijenjen od 1950. kad je stranka osnovana. Posebnu sam pažnju posvetio pitanju **bosansko-hercegovačkih muslimana kao vjersko-političke zajednice** koju je Titova Jugoslavija **strogo odijelila od hrvatskog naroda** u SR Hrvatskoj i u kojoj je nastojala **uništiti svaki trag hrvatske prošlosti**.

Dubinu i oštrinu komunističkog uništavanja hrvatske prošlosti u Bosni i Hercegovini dobro je ilustrirao dr. Esad Ćimić jednom slicicom iz svog đlačkog razdoblja pedesetih godina u Mostaru u razgovoru objavljenom sa Željkom Buzovom (FOKUS 4.VI.2001.):

"**Nikada nisu** (vlast i partija, moj umetak) **mogli razumjeti moje nacionalno hrvatsko opredjeljenje** - sjeća se Esad Ćimić. - Još sam u gimnaziji na skojevskom sastanku morao odgovarati kako to da sam se jedini od osamnaest muslimanskih omladinaca iskazao kao Hrvat, a svi ostali kao Srbi. Srećom sam uvijek bio brz na jeziku, pa sam se snašao: "I drug Tito je Hrvat!" -

To ih je zbunilo, nisu mi mogli ništa."

Esad Ćimić

Ovaj se sustav postupno mijenjao, ali u biti se nije popravljao. Štoviše, vremenom je postojao sve više nepodnošljiv te je zato u pozivu upravljenom stranoj i domaćoj javnosti u siječnju 1988. na engleskom i hrvatskom jeziku (pod naslovom "Trebamo podijeliti Jugoslaviju - Trebamo odstraniti nered") Hrvatska republikanska stranka posvetila odnosu Hrvatske prema Bosni i Hercegovini i prema njenom pučanstvu točku tri, koja glasi:

"Hrvatsku treba organizirati kao saveznu državu s dvije autonomne jedinice: sadašnja Republika Hrvatska i sadašnja Republika Bosna i Hercegovina. Unatoč njihovom istovjetnom, hrvatskom narodnom podrijetlu, radi povijesnih zbivanja ova su dva dijela Hrvatske poprimila različite običaje. Sadašnja Republika Hrvatska bila je dugo vremena pod utjecajem Italije, Mađarske i Austrije, dok je Republika Bosna oblikovana kroz četiri stoljeća pod snažnim

istočnim, muslimanskim utjecajem u okviru Otomanskog Carstva. **Tako je jedna polovica Hrvatske živjela pod pretežno katoličkim vladama, dok su u drugoj polovici vladali muslimani.** Prema tome, treba **sačuvati obje tradicije** i omogućiti im slobodno suživljavanje u okviru zajedničke savezne države."

Ovaj prijedlog sadržava dva bitna vida. Jedan je stvaranje hrvatske države na cijelom hrvatskom povijesnom području, a drugi je osiguravanje kulturnih i vjerskih tradicija koje su se posebno razvijale u obje polovice Hrvatske, istočnoj pretežno muslimanskoj i zapadnoj pretežno katoličkoj.

Iz vlastitog iskustva dobro sam poznao stavove i odnose hrvatskih nacionalista prema Hrvatima muslimanima, od kojih su neki, kasnije veoma poznati, kao na primjer Muhamed Hadžijahić i Halid Čaušević, bili s nama u Sveučilišnom pododboru Matice hrvatske u Zagrebu, a drugi u Hrvatskom akademskom društvu "August Šenoa", najborbenijem nacionalističkom središtu na sveučilištu u razdoblju 1941. godine. **Bilo je dosta bosanskohercegovačkih muslimana među komunistima, ali, koliko je meni poznato, na zagrebačkom sveučilištu nije bilo Srba muslimana.**

Moje zanimanje za tu temu nije prestalo ni kad sam došao u Argentinu i pristupio Hrvatskoj republikanskoj stranci. O toj sam temi održao 1965. ili 1966. predavanje na skupu hrvatskih katoličkih sveučilištaraca koji je vodio o. Bonifacije Perović. Kasnije

sam to predavanje nešto popunio i dotjerao te je ono objavljeno kao članak pod naslovom "Geopolitički i kulturni smještaj Hrvatske" u broju 73 (god. 1968.) časopisa Republika Hrvatska. Ovo poznavanje teme poslužilo mi je kao putokaz kad sam pripravljaio navedenu točku 3 našega poziva javnosti od siječnja 1988. Iz moje navedene raščlambe navest ću samo zaključak:

"Iako je, dakle, glavnina Hrvatske orijentirana prema zapadnoj kulturi i razvila se pod njenim utjecajem, sama perifernost dovela je do toga da taj kulturni krug nije mogao biti apsolutnog reda u Hrvatskoj, nego da je morao popri-

miti dosta i od istočno-kršćanskog i još više od muslimanskog, arapsko-sirijsko-perzijskog kulturnog kruga, tako da danas imamo u Hrvatskoj utjecaje svih triju središnjih kulturnih krugova, u različitom omjeru u različnim pokrajinama, ali uvijek i svagdje prisutnih.

Spojeni s hrvatskim partikularizmom kao posljedicom oblika tla i stranih ekspanzija, ovi različiti kulturni utjecaji slabe hrvatsku koheziju, te je samo bitna jedinstvenost hrvatskog naroda i hrvatskog područja uspjela održati hrvatsko ime i hrvatsku svijest unatoč tolikih utjecaja.

Ali ma koliko ova kulturna raznolikost može biti štetna u današnjim prilikama, na duži rok predstavlja izvanredno bogatstvo, jer u ukrštavanju različitih kulturnih sfera, ukoliko postoji zajednički narodni supstrat, leži mogućnost velikog napretka. Sinteze su sjeme novih spoznaja i novih snaga, tako da bi hrvatsko područje, toliko raznoliko po stranim utjecajima, toliko raznoliko po raznim kulturnim sferama, jednom oslobođeno stranih pritisaka u svojoj raznolikosti moglo procvasti do neslućenog kulturnog napretka.

JUGOSLAVENSTVO DANAS (31)

Predrag Matvejević, „Jugoslavenstvo danas“, Beogradski izdavačko-grafički zavod, Beograd, 1984.

MALE NACIJE

U jednom Matoševom tekstu koji ste naveli pominju se "male nacije". Šta su to "male nacije"?

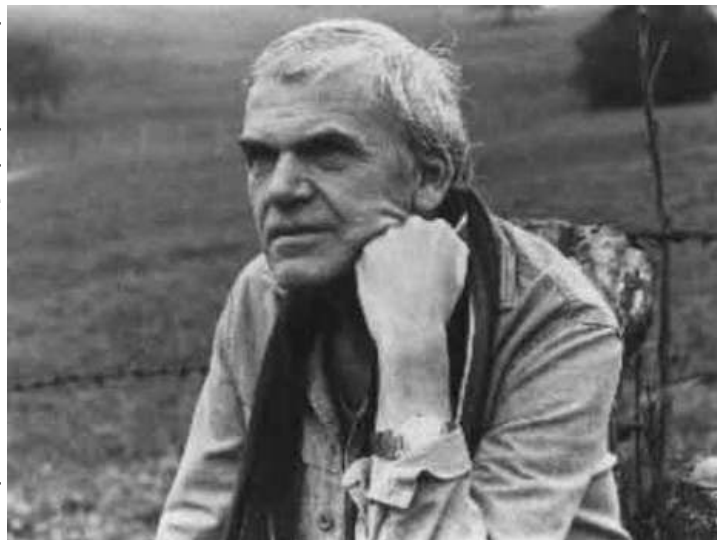
Ne vjerujem da se lako može naći definiciju koja bi bila prihvatljiva za sve, osobito za same *male nacije*. Teško je odrediti neki kvantitativni kriterij za razvrstavanje te vrste. Naišao sam nedavno na jedan tekst češkog pisca Milana Kundera u kojem o tome piše: "Što je mala nacija? Predlažem vani svoju definiciju: mala je nacija ona čiji opstanak može biti doveden u pitanje, koja može nestati i zna da može. Francuz, Rus, Englez sebi ne postavljaju pitanja o tome hoće li

njihova nacija dalje živjeti. Himne im govore samo o veličini i vječnosti. Poljska pak himna započinje stihom: 'Poljska još nije propala'²⁵.

Poznato vam je da i Hrvati imaju nacionalnu *budnicu*: "Još Hrvatska nij' propala". Vrlo je poučno u vezi s tim ispitati narav i učestalost poje-dinih nacionalnih iskaza, osobito mitologema. U Makedonaca, Slove-naca, Hrvata i dr. prisutna je ideja o mogućoj *propasti* ili

iščeznuću nacije: veći nas stalno hoće ili mogu progutati. Srpski su mitologemi u tom pogledu različiti, bolje reći ambivalentni: "Samo sloga Srbina spašava" — tu se već vidi mogući spas; "Srbi svi i svuda" vrlo je čvrst, gotovo ekspanzivan iskaz; ali ima i teških pokliča: "Padajte, braćo".

Komparativna analiza mitologema mogla bi pomoći da objasnimo razlike u prihvaćanju ili odbijanju pojedinih izbora. Međutim, time se malo tko usuđuje ozbiljno i kritički pozabaviti (npr. "Vidovdan i krst časni" M. Popovića pošao je u tom pravcu, "Filozofija polanke" R. Konstantinovića također).

Milan Kundera

²⁵ – Milan Kundera: "Un Occident kidnappe", "Debat", br. 27, Pariz 1983, str. 15.

MLADEN SCHWARTZ: BLEIBURG I HAAG - KAKO PROPADAJU HRVATSKE DRŽAVE! (1)

Sinoć je u prostorijama HVIDRAE grada Zagreba, Zagreb, Slovenska 21, predstavljena najnovija knjiga Mladena Schwartza "Bleiburg i Haag – Kako propadaju hrvatske države". O knjizi su govorili: prof. dr. sc. Nedjeljko Kujundžić, nacionalni publicist, Josip Miljak, predsjednik Hrvatske Čiste Stranke Prava, Marijan Horvat-Mileković, jezikoslov i književnik, te sam autor Mladen Schwartz.

Slijedi izlaganje Josipa Miljka.

Bleiburg i Haag - Mladen Schwartz (1)

Već sam naslov „Bleiburg i Haag” s podnaslovom „Kako propadaju hrvatske države” ove Schwartzove knjige, kazuje o čemu je ovdje riječ. Autorova usporedba Bleiburga i Haaga, je na žalost sasvim opravdana, iako su se oni događali i događaju u različitim

vremenima, u različitim povijesnim kontekstima, kasnija sudbina Hrvatske, nakon uspostavljanja država 1941. i 1991. je slična.

Razlika je samo u tome što je Bleiburška Hrvatska završila po stratištima diljem područja bivše Jugoslavije, a Haaška Hrvatska nastala nakon pada komunizma ali očito bez volje svjetskih i europskih centara moći, pa se ista sada razvlači po političkom sudu u Haagu, da ju se označi kao zločinačku državu nastalu na udruženom zločinačkom pothvatu, a kao tak-

vu valjda treba proglasiti nelegalnom i pogodnom za utrpavanje u Zapadni Balkan ili kako engleski agenti kuju novi naziv Jugosferu.

Već u predgovoru ove knjige Schwartz dobro kao i obično u svojim tekstovima dodiruje samu srž odnosa Hrvatske prema Bleiburškoj tragediji, naznačujući **da je dosta pukoga oplakivanja bleiburških žrtava**, ta da se njima mora **odati muževna počast i proglasiti ih junacima**. Istovremeno on s pravom primje-

Srbi izdovolje. Ali da to ipak nije bilo samo koljačko življavanje u afektu, potvrđuje izjava Milovana Đilasa, **da su ti Hrvati morali umrijeti kako bi Jugoslavija živjela**, što je potvrda o planskom ubijanju sa svim elementima genocida.

Autor odbacuje tezu naših neprijatelja koji tvrde da je Bleiburg posljedica Jasenovca, te lucidno zaključuje da je **Jasenovac posljedica terora prve Jugoslavije** gdje su Hrvati bili izloženi neviđenom teroru svih vrsta. Ali bez obzira na uzročno posljedičnu vezu Bleiburga i Jasenovca, koji se ovdje uzimaju kao paradigme za sva stradanja u tomu razdoblju, **najveći i neoprostivi zločin koji su Hrvati počinili jest sama usudba da se uspostavi Nezavisna država Hrvatska**, a kasnije i RH.

Stoga je sasvim utemeljena i opravdana Schwartzova tvrdnja o nepostojanju ravnovjesja (jednake krivnje) između Bleibur-

Josip Miljak, Mladen Schwartz, prof. dr. sc. Nedjeljko Kujundžić i Marijan Horvat-Mileković

čuje da su naši vojnici i civili bili lišeni prava na junačku pogibiju, jer su poubijani nakon razoružavanja, bez prava i mogućnosti na časnu smrt u borbi, ali svejedno njih sama borba za NDH označuje kao nacionalne junake. Poklani, izmrcvareni, strijeljani ili bačeni u jame i rudarska okna, oni su srpskim koljačima poslužili tek za osvetničko izdovoljenje ubilačkoga srbo-četničkoga i jugokomunističkoga nagona, što se kasnije potvrdilo i Titovom izjavom da je morao dopustiti da se

Mladen Schwartz

Josip Miljak

ga i Jasenovca koja dolazi od protuhrvatski orijentiranih političara pa čak i od povjesničara koji rabe sintagmu zločin je zločin. Dok međutim za ljevičarske i odnarodene političke krugove ne postoji jednakost krivnje, nego se krivica isključivo svaljuje na zvjerski poubijane Hrvate, dok se oni koji su vršili te egzekucije označuju kao narodni heroji, a sam naredbodavac postaje maršal.

Odricanjem i ove RH od svoga junačkoga naraštaja koji ju je puškom stvarao, bagatelizira se i obezvrjeđuje njihovo djelo, te se time to djelo, država, osuđuje na smrt. U daljnjoj raščlambi Scwartz iznosi ono ključno s čime se mi i danas svakodnevno susrećemo, a to je **besramna i bezočna negativna stigmatizacija NDH i neprestano ispiranje mozga o tobožnjem zločinačkom karakteru te države i ustaškoga pokreta**, a to se radi zbog stalne afirmacije lažnoga antifašizma, jer bi prestankom te propagande ti tzv. antifašisti ostali bez nužnih izmišljenih neprijatelja koji po njihovoj izopačenoj logici stvari moraju biti fašisti.

Glavna teza iz koje ti neprijatelji

svih hrvatskih država crpe svoje laži i onda ih do besvijesti nadograđuju novim i novim lažima, leži u optužbi da je ustaški pokret bio kvinsliški tj. izdajnički, pa onda slijedom toga i zločinački a NDH kvislinška tvorevina. Svatko objektivan i razuman će odbaciti te teze kao notorne laži i konstrukcije, **jer Hrvat naprosto ne može biti kvisling u odnosu na Jugoslaviju.** Pojam kvisling je nastao po Vidkunu Quislingu, Norvežaninu koji je surađivao s Nijemcima, zagovarao okupaciju Norveške i kada je ona uslijedila u travnju 1940. uništio je vezu između norveške vojske te time uvelike ubrzao kapitulaciju i tako izdao svoju državu Norvešku, nakon čega se proglasio premijerom.

Jugoslavija nije bila država hrvatskoga naroda pa ju tako ustaše kao hrvatski revolucionarni pokret i kao Hrvati **nisu ni mogli izdati, a stvaranje NDH nije bila izdaja nego ostvarenje vjekovnoga sna hrvatskoga naroda o vlastitoj državi.**

Oni su se borili protiv Kraljevine Jugoslavije a za stvaranje NDH. Unatoč ratu cijeloga vremena trajanja NDH, ona je bila uređena na zavidnoj razini i funkcionirala je u duhu državnostvorstva, predvođena samozatajnom nacionalističkom elitom. **Vođena je razumna i nacionalno probitačna vjerska politika, utemeljena je i Hrvatska pravoslavna crkva. Zdravstvo i socijalna politika bili su bez birok-**

ratskih i novčanih kočnica kakve danas poznajemo, na usluzi narodu, a pravosuđe strogo djelotvorno, odgoj i naobrazba mladih pod okriljem zdrave države provedeni su u duhu dosljednog nacionalizma i državnostvorstva, o čemu ova sadašnja karikatura država može samo sanjati.

Kako i sam istražujem to razdoblje, mogu potvrditi daje NDH doista bila uređena država, a s obzirom na ratne prilike kojima je od samoga proglašenja bila izložena, zadivljujuće je kako je državni aparat funkcionirao. Moramo imati na umu da je NDH došla na razvaline jugoslavenskoga nereda, tako da se od toga aparata nije moglo ništa iskoristiti, nego je trebalo stvoriti potpuno novu upravu, s novim načelima reda i rada, a ne nereda i nerada koji je nje govala Jugoslavija.

Mladen Schwartz i Lovorka Dragun Mirković, urednica u Nakladnoj zadruzi "Ognjište"

ROI I ERNICA

Sa svepsećeg književnog novogovora na hrvatski preveo **Vladimir Biondić**

Roi je plemeniti belgijski ovčar, visoke naobrazbe, čita latinski... ali to je već općepoznato. A Ernica?! Ernica je mješanka, Labrador Retriever. Kad je bila mala, udario ju je auto, bila je na Veterinarskom fakultetu u intenzivnoj njezi, na samrti. Ivana ju je njegovala i uzela je k sebi doma i od tada su sretni zajedno! Svaki dan gleda starog Ognjštara kako nešto čita i pše, pa se i ona uključila u geopolitiku!

- Bog Roi, kak si?

- Bog Ernica, dobro. Kak su Tvoji?

- Dobro. Moja Ivana uči, baš je prije koji dan dobila peticu. Tomica mlađi prevađa i nastupa sa svojim sastavom, baš je bila velika slika u subotnjem Večernjaku, a stari...

- Kaj stari Tomica stalno čita i nekaj pše?

- Da! Upravo je imao promociju knjige Suzanne Brooks-Pinčević: BRITANIJA i Bleiburžka Tragedija. U Hrvatskoj Matici Iseljenika, puna dvorana. On Ti je urednik. Sastavio je A1 momčad domoljuba za predstavljanje: Brajdić, Beram i Tuđman, voditelj Šeparović. Jedan do drugoga, pripadnik Hrvatskih Oružanih Snaga iz Drugog Svjetskog rata, do njega ugledni član australske, tzv. "ekstremne emigracije", a do nje ga sin partizana, predsjednički kandidat Miroslav Tuđman.

- Dobro, svi su tu, a gdi se je stari

skril?

- Ma on se na kraju svima, koji su doprinjeli knjizi, zahvalio!

- Fala Bogu sad je i to gotovo. Sad se bu mab odmoril, a i s tobom bu se malo više oko gimnazije mogel prošetati.

- Ma figu! Veli da je u zakašnjenju sa svojom knjigom, a osim toga sprema reprint Ognjštara.

- Zbilja? Ognjštar u mRačnoj demoNkraciji!?

- Kaj znaš tu knjigu? Si ju pročitaj!

stvar o Vašoj knjizi! Ljudi mi kažu, pa zar JOŠ ima ljudi, koji tako misle!

- Vidi ti njega, Roia!

- A kaj ti misliš Ernica! Da je Roi tjin inte'ktualac!? Iz Kumrovca! Čitam ja, čitam. Dok nema mojog Vladimira i Katarine doma. A kaj je s onom drugom knjigom od Ognjštara, oprosti tvog Tompe?

- E, to bu ti Roi moj, pravi program Hrvatskih Domoljuba. Prva je bila ad hoc, na Horvatićev nagovor. Ova Ti ima 11 poglavlja, preko 230 A4 stranica. Evo, par poglavlja koja mi padnu na pamet:

**Mitovi antihrvatske povjesnice
Pod čizmom mRačne demoNkracije
Budućnost temeljena za znanju**

Pa, onda imaš cijelo poglavlje posvećeno Hrvatskome športu.

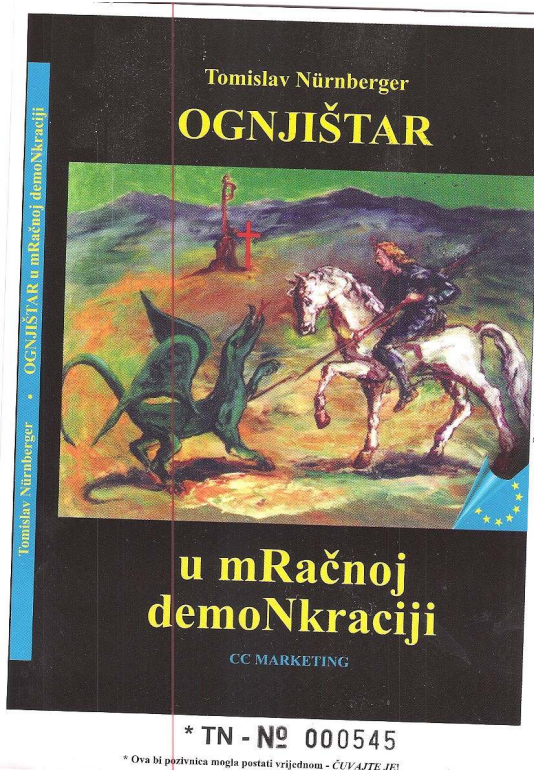
Prvi tekst, *Smrt sramnoga versailskog "mira"*, je posvećen finalu Davis Cupa 2005. godine u kojem su se sastale Slovačka i Hrvatska, dvije države koje nisu smjele postojati prema tzv. versailskom "miru".

Imaš o Perški, o velikom nogometašu "Građanskog" i velikom hrvatskom patriotu, kako je Perška "nestao" s fotografija i iz povijesti hrvatskoga športa.

Pri kraju knjige imaš:

Ognjštar od "oslobođenja" do mRačne demoNkracije.

Niz sitnih crtica ("mrvica") iz života mladog ognjštara, neke smiješne, neke manje smiješne, neke ozbiljne, neke lagane kao i "misli" *manekena evolucije*

- Pročitaj! Proučil! Moj ju Vladimir doslovno progutal, i onda metnul na policu s knjigama! Figu! A ja? I dok se on negde skital, ja sam ju poskrivečki pročitaj! Super! Dobro je Luka Podrug rekel: To, to je naš program. Potpisujem! A ona gospođa, čuvena flautistica, je rekla starome Tompi (to mu je športsko ime. To mi je šapnul moj Vlado!): ...znate, ima još jedna

U jedanaestom, posljednjem, poglavlju su osvrli na neke knjige. Recimo:

Carroll Quigley: Tragedy and Hope.

O tobože najstarijoj demokraciji: "**Engleska je najveća plutokracija na svijetu**". Posao s gospodom: kako je Anglo Iranian Oil Company izigrala iranske zakone i pljačkala Iran. Kako je "gentlemenska" Engleska "civilizirala" Indiju, tako da je brigadir R. E. H. Dyer ispucao 1.650 metaka ranivši 1.516 Indijaca, od kojih je 379 ubijeno. Zatim, kako su saveznici na Monte Casinu uništili samostan Svetog Benedikta iz 529. godine.

- Evo, Roi, to ti je najkraće o knjizi!

- Zvuči neodoljivo! Čuj, a kaj ima tam u, kak si ono rekla, Mitovi...?

- Roi, Mitovi antihrvatske povjesnice. Joj, tu ti se navode i pobijaju vjekovne laži o hrvatskoj državi i hrvatskome narodu, koje su bile postale standardni *curriculum* u školama i na fakultetima. To naravno nije nikakvo čudo kada znamo tko nam sve *pše i predaje povijest*, lažući pri tome kako samo komunisti i njihovi učitelji-utemeljitelji to već znaju. U tom poglavlju još imaš ove naslove:

eYU "guske u magli" i izdajice 2000

!

JUGOSLAVIJA – MONSTRUM "MEĐUNARODNE ZAJEDNICE"

- Roi, kak vidiš, skoro ne trebaju dodatna objašnjenja!

- Ernica, ovo je super! Ovaj Tvoj, kak si rekla da su ga sportski zva-

li, Tompa? Kao da mi čita misli!

- Čuj, a i ono poglavlje, kak si rekla, Pod čizmom mRačne demonkacije puno obećava!

- Ma da, tu su opisani u glavnim crtama mRačni demonkrati, njihove institucije sistema i njihove metode: tzv. Jugoslavija – monstrum "međunarodne zajednice", Tito, masoni, komunizam, "alternativci" i "međunarodne udruge".

Znate li možda gdje stanuje g. ROI?

- Roi, da ne ispričam cijelu knjigu, evo samo ovo:

Kanonski zakoni o Jugoslaviji

SVAKA JUGOSLAVIJA JE ZLOČINAČKA.

HRVATSKA JE OKUPIRANA 1918. NA PRIJEVARU.

JUGOSLAVIJA JE OBNOVLJENA 1945. GENOCIDOM NAD HRVATSKIM NARODOM.

SVAKA OBNOVA JUGOSLAVIJE JE ZLOČIN PROTIV ČOVJEČANSTVA.

!

Paukova mreža prema poemi Mary Howitt (1799-1888) *Pauk i muha*

Ova poema je napisana kao opomena Amerikancima, građanima

mlade upravo uspostavljene Republike, oslobođene Engleskog kolonijalnog terora i bezobzirnog gospodarskog iskorištavanja.

"Hoćeš li ući u moj salon?" rekao je pauk muhi;

"To je najljepši salon, kojeg bi ti ikada mogla pronaći."

- Ernica, a ono o budućnosti?

- A to? Budućnost temeljena za znanju. To ti je niz preciznih i konkretnih prijedloga *što i kako*. Na primjer, u tekstu *Institucionalizirana (legalna, mekana) korupcija* opisuje se najrazornija, ali i najlakše otklonjiva, legalna korupcija, a u tekstu *Puno radno vrijeme staho zaposlenih* podastiru se rješenja za sve probleme vezane uz radno vrijeme, uključujući i rad nedjeljom. Tekst *Smrt na cesti* ma: *Sačuvati mlade*

živote je prijedlog zakona o vozačkim dozvolama kojim bi se spasile stotine mladih života.

-I veliš, na kraju Carroll Quigley!?

-Ma kavi samo Quigley! Tamo imaš još Cremo i Thompson: Zabranjena arheologija, pa **William Engdahl: Stoljeće rata, Arthur John Evans: Ilirska pisma, Ivo Omrčanin: ENIGMA TITO, Suzanne Brooks-Pinčević: Britain and the Bleiburg Tragedy, Rodney Stark: Pobjeda razuma, i tako dalje i tako dalje, a zadnje knjige Mladena Ivezića: PROFITERNA, TITOVA UMJETNOST MRŽNJE, GENOCID NAD HRVATIMA ZAPOVIJEDA TITO I JASENOVAC BROJKE**

- I to je to?

- I to je to!

U DUBROVNIKU, OTKRIĆE POKLOPCA RELIKVIJARA(?) ILI SPREMNICE S NATPISOM "OVDJE JE VLAHO"

Đivo Bašić, Dubrovnik

Pisac ovih redaka, inače arheolog, nemalo se iznenadio kada je 5. studenog 2009. kod gospara i meštra Azema u jednoj škrabici (ladici) od alata radionice Dubrovačkih muzeja u Kneževu dvoru ugledao brončani poklopac relikvijara (?) ili spremnice s grčkim natpisom "Hos Blasios".

Čovjek očito svašta nađe slučajno tražeći jedan mali suvremeni pričvršćivač (za maticu). Gospar Azem kaže da je poklopac našao prije 5-6 godina na smeću iza Gospe, te da ponekad skuplja predmete od bronce ili mesinga koji dobro dođu za modernu svrhu. Ovaj predmet bilo je šteta rastopiti jer je mislio pitati nekoga što to piše

na njemu. Znači, netko je predmet (od)bacio očito ne znajući što predstavlja.

Kao gromom pogođen, odmah sam se sjetio fakultetskih dana gdje sam mogao saznati da je ispod Sv. Petra u Rimu pronađen jedan grafit koji je glasio: "Hos Petros" - "Ovdje je Petar". Drugim riječima, "Hos Blasios" znači "Ovdje je Blaž [Vlaho]"!

Lingvist Petar Skok kaže da je najstariji oblik imena dubrovačkog parca bio Sv. Vlasij. To bijaše bizantski izgovor ovoga sveca jer su

Bizantinci (kao i Novogrci) izgovarali "b" kao "v". Iz tog bizantskog izgovora "Vlasios" nastalo je pravilno "Vlasij", a od tog pak dubrovački oblik od dragosti (hipokoristik) Vlaho. Ime Blaž potječe od zapadnog latinskog izgovora imena ovog sveca.

Brončani poklopac kupolastog oblika (promjera 7,2 cm, visine 5,2 cm) iza natpisa ima štakasti križ (*crux patibulata*). Slične križeve možemo naći na počecima starih

Preuranjeno bi bilo datirati ovaj nalaz od X./XI. do XIV. stoljeća jer bi previdjeli njegovu drevnost (značenja). Grčko slovo "alfa" (u dotičnom zapisu kao obrnuto "V" s donje strane upisanim malim običnim "v") može se naći na raznim arheološkim spomenicima. Spomenimo onaj na urešenom križu (*crux gemmata*) - prikazu na žbuci otkrivenoj u žitnici ispod upraviteljeve palače u Cezareji (VI. st.). Također su općenito zabilježene i uosobljene posvete ili određujući zapisi. Jedan nadgrobni spomenik iz kasnog V. ili ranog VI. stoljeća ima natpis na grčkom: "Pavao, svećenik i arhimandrit" [nadstojnik samostana], a dotični bijaše redovnik iz Male Azije, te kasnije poglavar samostana Martyrius (Khirbet el-Murassas) u Maaile Adumimu.

Relikvija s grčkim natpisom "Ovdje je Vlaho"

isprava (uvodnim dijelovima, tzv. protokolima) kao simboličke invocacije križem (jer te tzv. formule *invocatio divina* mogu biti i zazivanje imena Božjega riječju). Sa strana gornjeg dijela križa (inverzno) su naznačena slova "alfa" i "omega". Kupolasti poklopac imali su krizmariji (npr. neogotički), ali ovaj poklopac ima na vrhu dijelom očuvan vršak u obliku uspravne rupe na proboj (kao npr. kadionica ili u određenom smislu izvorna pokaznica - svaka posuda u kojoj se izlažu svete moći).

Apeliram na građane stare gradske jezgre (i uopće) Dubrovnika koji prodavaju strancima svoje prostore unutar zidina da paze što se iznosi iz njihovih šufita (potkrovlja) jer nije sve za smeće. Osobno sam jedno jutro (mislim da je to bilo 1996. ili 1997.) na smeću iza Gospe ugledao - renesansni ormar! Doduše, žestoko napadnut nametnicima u drvu. Sve se dade popraviti, ali ne ako nešto (za što ne znate što je) nepovratno bacite u smeće.

VRIJEME JE - ZA ISTINU!

Branko Stojković, Bjelovar

Svakome je jasno da nitko ništa ne zaustavlja niti ispravlja. I da dalje svi političari u Hrvatskoj krađu, lažu i muljaju... U svim gradovima i općinama ista je kriminalna slika. No, zna se – tko je za takvo stanje kriv – predsjednik države Stjepan Mesić, predsjednica Vlade Jadranka Kosor i predsjednik Hrvatskog Sabora, Luka Bebić. Pitam se: Kakav smo to mi narod i zemlja? Mi Hrvati sve znamo tko je što ukrao i pronevjerio, a nikome se (ne)dešava ništa. Niti je za što tko kriv i odgovoran. Pijanstva, kurvarluk, bogaćenja, putovanja nemaju kraja. I to se sve događa o društvenom trošku. Nitko ne diže svoj glas protiv organiziranih političkih bandi. Niti protiv luksuzne birokracije. No, narod plaća sve i za ništa se ne tuži. Uvjeren sam da je sve to posljedica takve dugotrajne prakse. Velika urota traje godinama u Hrvatskoj.

Ministar gospodarstva Damir Polančec u petak 30. listopada 2009. na konferenciji za novinare podnio je svoju ostavku s te dužnosti. Zanimljivo je, kako je Hrvatska doživjela najteži gospodarski kolaps, a to se sad otkriva – da je Polančec cijelo vrijeme igrao nogomet kao veteran za svoj klub NK Osvit iz Đelekovca. Općine u kojoj je Damir Polančec rođen. U koprivničkoj policiji potvrđuju da doista istražuju postavljanje reflektora (rasvjete) 2008. godine vrijedne 350.000,00 kuna. Projekt je obavljen bezakonito, bez potrebne dokumentacije.

Damir Polančec je otišao, ali prije toga je optužio Stjepana Mesića, da je kriv za malverzacije u Podravci. Činjenica je, da se Mesićeva

NEXE GRUPA uselila u „Bilokalnik“ i da je Mesićev rođak došao na sumnjiv način do vrijedne nekretnine, do odmarališta u Pirovcu. Polančec na svojoj konferenciji za novinare optužuje Stjepana Mesića, a dosad su zajedno krali i dijeleli novce – bili su prijatelji. Sad se međusobno optužuju. Polančec pita: „Zar sam ja najveći kriminalac u državi?“. „Blago ovoj zemlji!“ S tim pitanjem on sebe hoće opravdati, jer svi u Hrvatskoj krađu i bave se zloupotrebama položaja, a sad je navodno on jedini kriv. Ili bolje rečeno, on je htio reći da i drugi nisu ništa bolji od njega.

HINA sve prati

Koliko se samo troši novca na neke gluposti, za tobože neki izmišljeni amaterski sport i proračunski uhľebljene klubove. U Bjelovaru ovih dana izmišljeni su čak i „Bundevdani“, na sve se troši novac iz državne kase, i to novac koji je prikupljen od građana. Dižu se i obnavljaju komunistički spomenici. Dije se priznanja za zasluge i upućuju se javne čestitke. Sve to nema veze sa zdravim razumom. Bilo je to za vrijeme gradonačelnice Đurđe Adlešić. Grad Bjelovar je darovao

172.000,00 kuna za umjetnu travu na nogometnom igralištu NK „Ždralovi“.

Uprava Bjelovarsko-bilogorska županije imao oko stotinu službenih automobila. Damir Bajs bio je župan Damir Bajs Na gospodarskom sajmu u Gudovcu – koji se samo održava tri dana godišnje – jedne godine potrošeno je na organiziranje te priredbe milijun kuna za telefon. Dok su se održavali izbori, župan Bajs je sa službenim kolima i šoferom dolazio u Zagreb u TV- emisije. Zna se tko je njegove predizborne aktivnosti plaćao, na kraju je on još izabran za ministra turizma. Istodobno mnogi ljudi nemaju što da jedu, ali se kupuje „tepih“ s umjetnom travom. Kao što sam rekao - financiraju se svakakve gluposti, samo ne pokretanje i ulaganje u proizvodnju i rad.

V. B. ljubavnica Damira Polančeca radi u Mesićevoj koprivničkoj tvrtki. S njom je Polančec već šest godina u svezi i uredno joj svakog mjeseca daje 5.000,00 kuna, iako bivši ministar gospodarstva ima zakonitu ženu i djecu. Propali smo zbog Mesića i Polančeca i takvih sličnih, jer su to politički bludnici i krivokletnici.

Propali smo zbog takve birokracije – zna se tko je njihov šef. Dok god budemo svaku večer gledali takve gledali na svojim televizijskim prijemnicima, u ovo zadnje vrijeme i Milorada Pupovca, kako nam se nude rješenja – ne ćemo daleko stići. Nitko ne pita što radi Slobodan Uzelac u hrvatskoj vladi? Potpredsjednica vlade Đurđa Adlešić i potpredsjednik Sabora Josip Friščić u isto imaju umiješane svoje prste u mnoga nelegalna djela.

Bivši premijer Ivo Sanader pokrao je Hrvatskoj u šest godina na milijune kuna i pobjegao. I nikome ništa – teški je to apsurd. I gradonačelnik Zagreba, Milan Bandić, troši novac građana na izmišljene projekte, stadione, u kojima imaju korist njegovi rođaci i prijatelji. Ogromni novac odlijeva se za neke (privatne) klubove i udruge, od kojih građani nemaju nikakve koristi. Mnoge stvari nisu zakonite, a ta ludorija i dalje traje.

Predlažem da ih sve razriješimo i stavimo u zatvor.

Ovo je nasilje i tiranija i zločin protiv građana. Ako je tko gleda-

o TV-emisiju „Nedjeljom u dva“, koju vodi Aleksandar Stanković, njegova gošća Željka Antunović, potpredsjednica vlade pričala je o „troškovniku“ kada je ona bila ministrica obrane, tj. MORH-a. Kaže se novac nije trošio u kamione, da je za vojnu biskupiju, odnosno vojni ordinarijat otišlo oko šest milijuna kuna. U troškovnik su ulazile sušilice rublja i poštanski sandučići po 14.000,00 kuna.

Nije mi jasno kako Hrvati sve to podnose i prihvaćaju i dalje se daju zavoditi i varati lažima. Pitam se: Je su li Hrvati lud narod? Da. Prihvatili su Mesića bez istra-

ge i bez uvida u istinu. Iz koprivničke Podravke je, koliko se za sada zna, izvučeno oko „pola milijarde“ kuna. A u emisiji kod Stankovića (1.11.2009.), priča se „kao na placu“, a prava istina se i dalje skriva od javnosti. Antunovića je za cijelo vrijeme emisije tresla glavom – dok je pričala – kao neka ludača. Zar su Hrvati slijepi? Isto tako trebao bi istražiti odnos gradonačelnika Koprivnice Zvonimira Mršića i Zdravka Pevec. I o kakvom je kriminalu riječ? Na početku tog kriminalnog djela bio je Stjepan Mesić, koji je dao zeleno svjetlo.

HRVATSKI NAROD NEMA PUNO POVJERENJA U SVOJU VLAST

mr. sc. Dragan Hazler, Basel, Švicarska

Uz upitne iznimke za vrijeme hrvatskih kraljeva i nekoliko istaknutih banova te za vrijeme predsjednikovnja Dr. Franje Tuđmana, hrvatski narod nema baš uvijek povjerenje u svoju vlast. Za dugu i točnu analizu ovih postavki trebalo bi napisati nekoliko knjiga, a u nemogućnosti toga, evo letimičnog spomena povijesnih zabluda, u koje su vlastodržci zaveli hrvatski narod.

Pacta Conventa 1102. stajala je Hrvatski narod 800 godina podređenosti Mađarima. Umjesto međusobnog izbora narodnog vladara, zastupnici 12 hrvatskih plemena uz Papin blagoslov biraju Mađara za hrvatskog vladara.

Cetinski sabor, koji je u narodnoj predaji ostao kao pijani sabor stajao nas je Habsburške vladavine od 1527-1918. godine. Trebamo li se podsjetiti na glasovje-

ču Zrinskog i Frankopana, Bachov apsolutizam, germanizaciju, dvojnu državu Austro-Ugarsku, glasovječu Eugenu Kvaterniku...

Ugarsko-Hrvatska nagodba 1868. je pojačala mađarsku omču Hrvatima do 1918. godine. Za „dar“ smo uz germanizaciju dobili i mađarizaciju Hrvatske, gubitak Rijeke, nasilje na hrvatskim studentima, Khuen Hedervary...

Prvim „Ujedinjenjem“ 1918. hrvatski vlastodržci su doveli Hrvate pod srbski opanak. Ubijanje domobrana u Zagrebu, velikosrb-

ška diktatura, atentati na Hrvate (Šufly, Radići...), uvođenje nacifašizma (Stojadinović - Hitler - Mussolini 1937.), izdaja. Šubašić, Maček i neuspješna vladavina Pavelića, tragedija Drugog svjetskog rata...

Drugim „Ujedinjenjem“ u Jajcu nametnut nam je komunizam kao najveće zlo u povijesti, kojeg se nismo posve oslobodili do

danas. To nas je stajalo gubitka milijunskih hrvatskih života ubijanjem, progonom, bijegom i spasonosnim odlaskom u tuđinu; gubitak hrvatskih prostora, pljačka hrvatske imovine, gospodarsko izrabljivanje, kočenje u razvoju, nacionalno ugnjetavanje...

Godine 1945. Zavnoh, kao samozvana najviša hrvatska vlast nije spasila blizu pola milijuna Hrvata od komunističkog masakra.

Godine 1971. Sabor i Vlada (Izvršno vijeće) SRH nisu zaštitili Hrvate od nasilja iz Beograda. Pojačan exodus Hrvata u tuđinu.

Nadalje, dobre namjere, pogreške, nemoć, nesposobnost i druge okolnosti vlastodržaca od 1991. do sada su nam poznate pa neka svatko prosudi je li Hrvatska vlast mogla zaštititi hrvatski narod od rata i od Den Haaga?!

Isto tako svaka Hrvatica i Hrvat znade ili bi trebala znati, da Hrvatska vlast djeluje protiv naroda time, što je rasprodala u bezcjene: hrvatske banke, energetiku, produktivnu industriju i sve najvrjednije u Hrvatskoj i k tome zadužila Hrvatsku vanjskim dugom blizu 50 milijardi Eura i uvjetovala socijalnu bijedu. Takovi vlastodržci u sva tri oblika vlasti ne mogu dobiti od naroda pozitivnu ocjenu.

Nadalje, odustanak hrvatskih vlastodržaca od proglašenja Zerpa je najblaže rečeno državno-politički kukačluk.

Podpis za arbitražno rješavanje granice sa Slovenijom je nepotreban.

Ako su se bivše republike SFRJ međusobno složile da takozvane Avnojevske granice postaju državne granice novonastalih država i to je potvrdila Međunarodna Banditerova komisija, onda je granični spor između Slovenije i Hrvatske posve nepotreban. Slovenija čini taj problem iz čiste pohlepe za hrvatskim morem i pripadajućim kopnom, a svaki pristanak Hrvatske na slovenske ucjene je nezrelost hrvatskih vlastodržaca u sva tri oblika vlasti.

Banditerova komisija (umetak iz interneta i mali dodatak)

U studenom 1991 jasno i glasno je bilo rečeno da nema prekrajnja granica i da su republičke granice državne granice. Ovo su bile preporuke Banditerove komisije. Jedini koji ovo nije prihvatio je bio Milošević. Bit će da je bio vidovit. Što bi se desilo da je on to prihvatio? Svaka republika bi otišla na svoj put (kao što je i trebalo biti), ali Srbija bi na kraju izgleda ostala bez Kosova, i ovako i onako. A kompenzacija? Pa, republika Srpska. Čak će Srbija biti i malo veća nego bi bila i imat će još dodatnih milijun i nešto Srba. Kad čovjek gleda realno, možda taj Milošević i nije bio skroz lud. Sada čeka u tuđem dvorištu, da mu Srbija izgradi spomenik još veći od onih, što podiže Draži Mihailoviću.

Slovenija bi trebala vratiti Hrvatskoj oduzeta sela

Poštujući Avnojevske granice, potvrđene Banditerovom komisijom Slovenija bi trebala vratiti Hrvatskoj tri hrvatska sela u okolini Štrigove i prostor na lijevoj strani rijeke Dragonje s nekoliko hrvatskih zaselaka, što si je prisvojila tijekom neodgovorne komunističke vladavine za vrijeme tzv. NRH odnosno SRH kao i Svetu Geru prisvojenu iza raspada SFRJ.

Slovenija vidi popustljivost hr-

vatskih vlastodržaca pa ide ucjenom na daljnja prisvajanja hrvatskog mora i kopna, umjesto da vrati oduzeto za vrijeme komunističke Jugoslavije i ranije prisvojeno Hrvatsko Prekomurje i dio prostora Slunjske pukovnije u Bijeloj (Beloj) Krajini.

Kad bi hrvatski vlastodržci rekli Sloveniji: Mi vam ne damo ni stope hrvatske zemlje niti žlice hrvatskog mora pa makar nikada ne ušli pod vlast Europske Unije, onda bi i Slovenija drugčije mislila i postupala. Pučkim hrvatskim jezikom bi se reklo: **Hrvatski vlastodržci nemaju muda za voditi odlučnu i hrabru hrvatsku politiku.** To vide Slovenci pa vuku za nos hrvatske vlastodržce i kroz njih čitav hrvatski narod.

Sadašnji podpis Hrvatske vlade i podpora zastupnika Hrvatskog Sabora za arbitražno rješavanje granice između Hrvatske i Slovenije je svojevrsna izdaja prema hrvatskom narodu.

S obzirom da zapadnoeuropske države nisu nikada u povijesti bile pravedne prema

Hrvatskoj ne će ni sada arbitražni sudci iz tih država biti pravedni prema Hrvatskoj.

Tko misli drugačije u pitanju nepotrebne arbitraže, koja će suditi o otimačini hrvatskog mora i prostora, ujedno i novčano teretiti Hrvatsku za troškove arbitraže taj je naivan ili je protivan zaštiti hrvatskih interesa. Pojedinci s pravom nazivaju takove izdajicama. Nota bene!

Ostajem kod Tuđmanove: Sve za Hrvatsku, a Hrvatsku ni za što!

NAŠE ŠUME (1)

dr. Ivo Horvat, sveučilišni profesor iz Zagreba, "Hrvatski list", Zagreb, 25. prosinca 1942.

Šuma je jedna od najvažnijih izvora sirovina potrebnih za narodno gospodarstvo. Drvo je, kao glavni proizvod šume u suvremenom gospodarstvu i tehnici, uz željezo i ugljen, najvažnija sirovina. Ono se je do ne-davno izkorišćivalo samo kao ogrjevno, građevno i tvorivo drvo. Tek upoznavanjem građe i kemijskog sastava drveta utirao se put kemijskoj preradi drveta. Danas se kemijska prerada drveta razvila do neslućenih granica. Dovoljno je spomenuti proizvodnju celuloze i njenih derivata papira, umjetne svile, umjetnog pamuka, drvnog šećera, alkohola itd. Biološko-kemijsko izkorišćivanje drveta (drvnog šećera) kao hraniva za uzgoj kvašćevih gljivica u svrhu proizvodnje stočne hrane bogate bjelančevinom i nekih drugih mikroorganizama najnovija je faza izkorišćivanja drveta.

Pougljivanjem drveta bez pristupa zraka dobiva se uz drveni ugljen još i octena kiselina, drvena žesta, aceton, katran i t. d. Daljnom preradom katrana dobiju se razna ulja, boje, lijekovi i t. d.

Nepodpunim sagorijevanjem drveta u žeznicama proizvodi se drveni ugljen, koji je mnogo tražen u veleobrtu željeza i u kućanstvu.

Drvo odnosno drveni ugljen upotrebljava se danas vrlo mnogo kao pogonsko sredstvo.

Od sporednih proizvoda šume spomenut ćemo samo smolu i tanin. Sirova smola ili balzam služi nam za proizvodnju terpentinskog ulja i kobfonija. Izluživa-

njem kore, drveta i plodova nekih vrsta drveća (hrast, kesten, smreka, joha) dobiva se važan proizvod — tanin, koji se upotrebljava za preradu kože.

Osim glavnih i sporednih proizvoda šuma nam daje i neke obćekoristi. Ona zaštićuje tlo od neposrednog djelovanja sunca, vjetra i kiše, šuma zadržava i usporava odticanje vode; drveće šume svojim korijenjem i žiljem učvršćuje i veže tlo. Na obroncima strmih stena šuma sprečava stvaranje bujica. U ogojjenim gorskim predjelima voda ne nailazi na nikakve zapreke i razvija svu svoju razornu snagu, stvaraju se bujice, koje odnose plodni sloj zemlje i stvaraju pustoš. Takve bujice nose sa sobom u nizinu masu drvija i kamenja, te njome zasipavaju plodne oranice, a često puta ugrožavaju naselja i ljudske živote, šume u gorskim krajevima svojim zaštitnim djelovanjem omogućuju u dolinama i nizinama rad seljaka na plodonom obrađivanju oranica, njiva, livada i t. d. One stvaraju važne uvjete za povoljni gospodarski, a na posebita ratarski život svoje okoline.

Šume povoljno djeluju na klimu svoje okoline. Šume ublažuju

krajnosti u temperaturi, ljeti pružaju zaštitu od sunčane žege, a zimi od vjeha i oluje.

Šuma je oporavište za bolesne. Zrak u šumi sadrži više ozona, čist je, bez štetnih plinova, bakterija i čestica prašine.

U ratnom gospodarstvu šume su važne u dvostrukom smjeru: 1. one su proizvođač za ratni veleobrt sirovina (drvo, smola, tanin i t. d.), i 2. u obrani države igraju posebnu ulogu, odnosno imaju posebno strateško značenje.

U gospodarskom životu državne zajednice šume su važne po svojim proizvodima. Najvažnija i bitna zadaća šumskog gospodarstva je namirivanje potreba na drvu. Zemlje, koje imaju dosta dobro uređenih i pravilno uzgojenih šuma mogu višak šumskih proizvoda izvoziti u inozemstvo. Time se omogućuje nabava onih životnih potreba, koje se ili proizvede u nedovoljnoj mjeri ili uopće ne proizvode, a koje su neophodno nužne za kulturni razvoj naroda. Gospodarsku važnost naših šuma naglasit ćemo osobito, ako iztaknemo, da je u prošlih 20 godina izvezeno šumskih proizvoda prosječno godišnje u vrijednosti od preko 1 milijarde bivših dinara. I danas mi izvozom šumskih proizvoda omogućujemo nabavu najvažnijih i najnužnijih životnih potreba.

Kad bismo htjeli dati poviestni pregled iskorišćivanja naših šuma morali bismo segnuti za građom iz davnih vremena.

BLEIBURG I "KRIŽNI PUT" U HISTORIOGRAFIJI, PUBLICISTICI I MEMOARSKOJ LITERATURI (3)

Martina Grahek Ravančić, magistarski rad, prof. dr. sc. Ivo Goldstein, mentor, Zagreb, 2006.

Potkraj rata Hrvatske oružane snage (HOS) **sastoje se od pet vojnih zborova**: I. zbor, u čijem su sastavu 2., 5. i udarna divizija, **general Ante Moškov**, II. zbor sastoji se od 1., 17. i 18. divizije, pod zapovjedništvom generala **Vjekoslava Luburića**, III. zbor obuhvaća 3., 7., 8. i 9. diviziju, pod zapovjedništvom generala **Artura Gustovića**, IV. zbor kojim zapovijeda general **Josip Metzger** sastoji se od 3., 6. i 15. divizije, te posljednji V. zbor u čijem su sastavu 10., 11. i 13. divizija generala **Ive Herenčića**. Izvan zborova ostala je 16. divizija (doknadna), kao 1. posadna divizija Zagreba¹. O brojčanom stanju HOS-a krajem 1944. i početkom 1945. godine postoje različite, više ili manje utemeljene procjene. Prve podatke o sastavu i brojčanom stanju HOS-a ostavljaju nam profesionalni vojnici, general Fedor Dragojlov i Vjekoslav Vrančić. Prema njima, **krajem 1944. broj ukupnih snaga iznosio je 209.000 ljudi** (od čega je 114.000 ustaša, 38.000 domobrana i 10.000 oružnika). Dragojlov nadodaje, kako je **stvarno stanje uslijed nedostatka nadopuna iznosilo 179.000 ljudi** (150.000 boraca i 29.000 u pričuvu)². Ovakve, te ponekad više podatke preuzima i navodi veći dio emigrantske literature³. Širok raspon procjena donose nam i neki noviji naslovi. Primjerice, Zdravko Dizdar na osnovu različite arhivske građe navodi **kako se u ožujku 1945. u oružanim snagama nalazilo oko 230.000, a na samom kraju rata oko 200.000 ljudi**.⁴ Za razliku od tih podataka Mladenko Colić navodi da je 1945. bilo

130.000 pripadnika oružanih snaga NDH. Među novijim procjenama Davor Marijan spominje kako je od kraja 1944. stalno prisutno smanjenje snaga NDH⁵, što potvrđuju i obavještajni podaci Glavnog štaba NOV i PO Jugoslavije, od 9. prosinca 1944., prema kojima hrvatske divizije NDH (osim 14. i 15.) iznose oko 91.000 ljudi⁶. Prema tome Marijan zaključuje kako "brojno stanje cjelokupnih oružanih snaga NDH (...) nije moglo biti veće od 100.000 ljudi⁷". Svi ovi podaci vrlo često su proturječni i zapravo nam nude tek okvirnu procjenu.

Završetku operacija Drugoga svjetskog rata na području Jugoslavije u proljeće 1945., uz opće napredovanje saveznika na svim bojišnicama, prethodio je i preustroj Narodnooslobodilačke vojske Jugoslavije (NOVJ), koja je u početku 1945. godine preimenovana u Jugoslavensku armiju (JA). Za konačni obračun postrojene su I., II., III. i IV. armija, koje su, kako se navodi obuhvaćale 700.000 boraca. Pomagale su ih i ostale partizanske postrojbe, kao i sovjetska Crvena armija i Bugarska narodna armija⁸.

¹ O sastavu Hrvatskih oružanih snaga vidjeti: Vjekoslav VRANČIĆ, "Postrojenje i brojčano stanje Hrvatskih oružanih snaga u godinama 1941. – 1945.", *Godišnjak Hrvatskog Domobrana* (Buenos Aires 1953.), 141.-169.; V. VRANČIĆ, *U službi domovine* (Buenos Aires 1977.), 311.-345.; Fedor DRAGOJLOV, "Der Krieg 1941. – 1945. auf dem Gebiete des Unabhängigen States Kroatien – Rat od 1941. – 1945. na području Nezavisne Države Hrvatske.", *Allgemeine Schweizerische Militärzeitschrift*, sv. 5.-7. (Frauenfeld svibanj – srpanj 1956.), sv. 5., 345.-364.; sv. 6., 425.-448.; sv. 7., 509.-524.; F. DRAGOJLOV, "Rat od 1941. – 1945. na području Nezavisne Države Hrvatske", *Hrvatska* (Buenos Aires), god X (1956.), br. 18 (210) – 24 (216), 26. rujna 1956.-22. prosinca 1956.; Ante LJERKIĆ, "Od Ivan Planine

do Bleiburga – dokumenti o povlačenju hrvatske vojske 1945. godine", *Drina* (Madrid), br. 2, 1963., 11.-13.; Vladimir SKLOPAN, "Povlačenje hrvatskih oružanih snaga u svibnju 1945.", u: *Od Bleiburga do naših dana*, 77.-78.

² Vidjeti npr.: V. VRANČIĆ, "Postrojenje i brojčano stanje Hrvatskih oružanih snaga u godinama 1941. – 1945.", *Godišnjak Hrvatskog Domobrana*, 141.-169.; F. DRAGOJLOV, "Rat od 1941. – 1945. na području Nezavisne Države Hrvatske", *Hrvatska*, br. 19 (211), 10. listopada 1956.

³ Vidjeti: A. LJERKIĆ, "Od Ivan Planine do Bleiburga", 11.; Bleiburška tragedija hrvatskog naroda, ur. Vinko Nikolić i Frano Nevistić (München-Barcelona 1976., 1977.), 134.; Bleiburška tragedija hrvatskog naroda, ur. V. Nikolić (Zagreb 1993.); Ivan pl. JELACIĆ, "Predgovor", u: *Od Bleiburga do naših dana*, 113.

⁴ Zdravko DIZDAR, "Brojbeni pokazatelji odnosa vojničkih postrojbi na teritoriju Nezavisne Države Hrvatske 1941. – 1945. godine", *ČSP*, 24/1996., br. 1.-2., 161.-197.; Usp. Zbornik dokumenata i podataka o narodnooslobodilačkom ratu jugoslavenskih naroda, tom V., knj. 34. (Beograd 1966.), dok. br. 110.; Nikola ANIĆ, "Osnovni podaci o završnim operacijama za oslobođenje Jugoslavije 1945.", u: *Za pobjedu i slobodu – Završne operacije za oslobođenje Jugoslavije (učesnici govore)*, gl. ur. Ivo Matović (Beograd 1986.), 115.; Josip JURČEVIĆ, *Bleiburg: jugoslavenski poratni zločini nad Hrvatima* (Zagreb 2005.), 205., 207.

⁵ MLADENKO COLIĆ, "Kolaboracionističke oružane formacije u Jugoslaviji 1941. – 1945. godine", u: *Oslobodilačka borba naroda Jugoslavije kao opštenarodni rat i socijalistička revolucija*, knj. 2. (Beograd 1977.), 61.-79.

⁶ Zbornik dokumenata i podataka o narodnooslobodilačkom ratu jugoslavenskih naroda, tom V., knj. 36. (Beograd 1986.), 525.-564.

⁷ Davor MARIJAN, "Ustaške vojne postrojbe", neobjavljeni magistarski rad (Sveučilište u Zagrebu 2004.), 66.

⁸ M. COLIĆ, *Pregled operacija na jugoslavenskom ratištu 1941.-1945.* (Beograd 1988.), 324.

SAVJETI HRVATSKOGA DRŽAVNOG UREDA ZA JEZIK - 1941.-45. (23)

Prema knjizi: **Marko Samardžija – JEZIČNI PURIZAM U NDH**, „Hrvatska sveučilišna naklada“, Zagreb, 1993.

JEZIČNI SAVJET br. 40

O GLAGOLU "POČETI«. U istoj bilješci ima još jedna stvar, o kojoj treba progovoriti i to baš sada u početku školske godine. Radi se o odlomku, da su djeca "... počela redovitom obukom". Neki su naši jezikoslovci tvrdili, da ne valja glagol početi, nego mora biti početi se. Tako na pr. Rožić u svom djelu "Barbarizmi u hrvatskom jeziku" veli: "...treba reći: školska se godina počinje (počela se, početak će se); mjesto: proljeće počinje mjeseca ožujka, - treba reći: počinje se mjeseca ožujka;" ovi primjeri kažu: glagol početi ima uvijek uza se refleksivnu zamjenicu se kad ne dolazi

uza nj infinitiv kao objekt; prema tome je dobro: dječak počne skakati (bez: se, jer je skakati ovdje objekt).

Soljačić se u svom "Jezičnom i stilističkom savjetniku" slaže s Rožićem i na str. 110. veli, da ne valja početi nego da je dobro početi se. Maretić je ("Jezični savjetnik", 1924., 88) naprotiv tvrdio, da se može pisati i govoriti na pr. škola je već počela, kad počne zima i si. Akademski rječnik također ima potvrda iz starijih hrvatskih pisaca za oblik početi bez se: "Može poznati čovik... da je jedan početak, od koga su počele svekolike stvari ovoga svijeta" (Bačić), "Bješe u svrsi kolovoza jur počela jesen plodna" (Gundulić). "Jedan čas vesela do svrhe uzbude, kako je počela" (Palmotić) i t.d.

Nastaje pitanje, da li je dobra rečenica, da su djeca počela redovitom obukom. Ta rečenica nikako ne valja, jer se prijedlog s uz instrumental, kako je poznato, smije izostavljati samo kad taj instrumental označuje sredstvo, na pr.: režem nožem, pišem perom, šijem iglom i t. d. Kad instrumental naprotiv označuje način, društvo i neku zajednicu, prijedlog se s ne smije izostaviti, na pr. s veseljem sam te dočeka, šetao sam se s bratom.

Svakako bi bilo bolje, da rečenica glasi "djeca su... počela redoviti rad", jer obuku ne vrše djeca, nego njihovi učitelji. A još bi bolje bilo, kad bi rečenica glasila: "...djeca su nakon zaziva Duha Svetoga pošla u svoje razrede na redovitu obuku." (A.B.K.)

HRVATSKI JEZIK I BIBLIJSKI STIL (9)

prof. dr. sc. Ivo Pranjković,
Zagreb

Biblizmom, svojstvenim također ponajprije starijim biblijskim teks-

tovima, može se smatrati i pojava da se oblici zamjenica i (zamjeničkih) pridjeva upotrebljavaju u množini srednjega roda (kao u latinskom jeziku), umjesto u jednini (kako je isključivo u suvremenom jeziku), npr. *Ostavivši ova zaz-*

vao sam vas na Kalvariju, Ispunjavaju svaka koja im zapovijedaju likari duhovni, Tražite koja su gori na nebesima, Svaka na nebu i na zemlji stvorena jesu po Sinu Božjemu, U njemu se došasta vide kako sadanja i prošasta itd. (usp. Pranjković 2000a: 82).

VLASTITA IMENA (27)

„Hrvatski pravopis“, Zagreb, 1944.

Jednočlana imena

12. imena vjetrova: *tajfun, uragan, samum, maestral, monsun, zefir; jugo, bura, sjever, sjevernjak, košava* i t. d.

mr. sc. LUJO MEDVIDOVIĆ: CASTUS I PRAVDA (18)

ALFA, Zagreb, 2009. – str. 290

Priredio: **dr. sc. Tomislav Dragun**, Zagreb

XXXIII. IRANSKI MAZDAIZAM

Kao prastara hrvatska vjera stoljećima je snažno djelovao na Hrvate, što je imalo "dalekosežne, duboke i veoma plodonosne posljedice" kako to sumira čestita starina Zlatko Tomičić u djelu *Iranski mazdaizam, maniheizam i Europa*, budući da su u sebi nosili i dalje svijetu prenosili kult svjetla, koji je imao važan utjecaj na Europu i Ameriku.

Možda je drugo krilo istoga manihejskoga kulta ostavio nanose u vidu taboga "zelenih" - nezrelih i nedorečenih vrednota.

Stoga se može pomisliti kako je mazdaizam kao manihejska crno-bijela, i materijalistička pretkršćanska vjera utemeljena na oholom suparništvu i prestizu manjih interesnih skupina i zajednica, još uvijek djelatan i odgovoran za mnoge vjerske, ideološke i socijalne podjele suvremenoga svijeta, koji još nije dosegnuo univerzalnost kršćanske vjere u Boga Ljubavi, koji u svako vrijeme i na svakom mjestu obvezuje Kaina u nama, ne samo prema nekima već prema svima, potvrdnim odgovorom na pitanje "Zar sam ja čuvar brata svoga?" (Post 4,9) budući donosi ljubav kao sredstvo sveopćeg pomirenja (Kor I. 13,1-13; Gal 5,14,15) - snažno naznačenoj već i u spomenutoj mitraičkoj ikoni iz Postranja koja prikazuje obredno pomirenje Mitre, Sola i Lune. Iz na-vedenoga se može razumjeti proces nestajanja mitraičkog kulta koji je doveo do njegova gašenja u vrijeme Teodozija I, uz istovremeni procvat sveopće kršćanske vjere koja na-dilazi mitraizam svojim temeljima na jednakosti ljudi pred Bogom, uključujući bezuvjetno uvažavanje svake ljudske osobe. Nadalje, već od općeg pozdrava "hvaljen Isus i Marija", poglavito zaziva "Zdravo Marijo, milosti puna" - snažno izjednačava muški i ženski rod te naglašava posebno poštovanje prema ženskome rodu.

XXXIV. ETNOGENEZA HRVATA

Odgovara nam kamo dopiru grančice i grane te

otkuda sve sokove života dovlači žilje korijenja milog nam naroda. Na pitanje kojim je putovima išla rana povijest Hrvata i koje su uporišne točke naše suvremene identifikacije u literaturi je postavljeno više teza:

- teza o autohtonosti Hrvata po kojoj Hrvati oduvijek žive na svojoj zemlji, a zagovara je dr. Ivana Mužić, te potvrđuju neka genetska istraživanja dokazom da su Hrvati potomci autohtonog stanovništva koje je na ovim prostorima u preživjelo ledeno doba, živjelo od lova i skupljanja plodova, sve dok čovjek od klasičnog lovca nije postao zemljoradnik i stočar, cestograditelj i brodograditelj

- bugarska teza, koju zagovara akademik Lujo Margrili

- gotška teza, koju zagovara Toma Arhiđakon splitski

- panonska teza, koju zastupa dr. Stjepan Pantelić

- slavenska teorija iz vremena jugoslavenskog integralizma

- iranska teza, koju argumentiraju ruski znanstvenik Vasilij V. Latyšev, rimski sveučilišni profesor Stjepan Krizin Sakač, potom Josip Mikoczy-Blumenthal i drugi, a prema kojoj se stočarsko i poljoprivredno stanovništvo s područja stare Perzije preko Balkanskog poluotoka proširilo prema drugim dijelovima Europe, te prenosilo mnoge radne i druge kulturne sadržaje uključujući mazdaizam i mitraizam.

BAZALO (19)

dr. Mile Budak, hrvatski književnik, političar i državnik

- Čudan benač - reče, gledajući za njim.

- Ja sve mislim - odgovori joj satnik - da on nije nikakav benač, man jako, jako pametan čovik. Samo je tkan na svoje brdo! Al jest tvrdoglavac ka i svi Kresojići.

Cuja ne odgovori ništa, jer se je zabavila svojim mislima. Oborila je glavu na grudi i u duhu gledala prizor, kako se je dočepala Nikole i sad ga batina, izmišljajući način, na koji bi mu zadavala najveće bolove i izvrgla ga najvećim poniženjima. ---

Ivan je međutim odmicao prema Gospiću, ne obazirući se nit ne bacajući pogleda oko sebe. Prikovao ga je za cestu i nosio se mislima o Nikoli i tim njegovim neprijateljima, s kojima se sad razstao. Nije mogao razumijeti, zbog česa su ga toliko zamrzili, da ga bezobzirno žele uništiti, iako im nije upravo ništa skrivio. Iznositi nečije pogreške i tražiti, da se one ne ponavljaju na štetu nedužnog i

poštenog naroda, ne znači - nekog vrijeđati. A Nikola nije - koliko je znao Ivan - radio ništa više ni išta gore od tog. Osim toga, što je Nikola govorio javno, šaptali su svi ostali il u četiri oka il svojim ženama pod noćnim pokrivačem, pa - tko je on - da pošteniji?! Razumije se samo sobom: kukavice i podlaci mogu sve oprostiti osim otvorene muževnosti, pa tako sad mora platiti najpošteniji. Naravno, pošteno misle i oni, koji šapuću ženama, al ne nose nikakvih posljedica za to svoje poštenje, jer je ono pred licem Sveznajućeg jednako svakoj i najpodlijoj izdaji svog uvjerenja i obraza. Inače se to nazivlje - pametnim držanjem, jer samo budala udara otvoreno proti - pustopašnim, obiestnim, a možda i pobješnjelim od preuzetnosti. Tako se to shvaća u običnom životu. Ivan je drugačije gledao na sva ta i pitanja i njihova rješenja. Nije se slagao ni s Nikolinim načinom ni s onim iz toplih ležaja, jer je posve bio prožet naukom ljubavi i praštanja, pa - tko te udari po jednom obrazu, podmetni mu i drugi ---

Tako je to shvaćao Ivan i sad se neprestano bavio mišlju, kako je ta žena, s kojom je večeras prvi put razgovarao, ipak stvor Božji, koji nosi u sebi liepu dušu i dobro srd-

ce!

Što je više ulazio među kuće, to su mu se sve više i više miešali razni mirisi tako, da je najzad osjetio neodoljivu odvratnost neke smjese, za koju se uobće ne bi smjelo reći, da je miris. Tu je bilo toliko odvratnih naguća, sebičnih osnova, razbojničkih računa, da mu se je smračilo pred očima. Pomišljao je, da bi tu prenoćio u kojoj gostioni, no pod pritiskom tog zadaha odluči, da pod svaku cieniu mora nastojati, da što brže izmakne izpod tog odvratnog tereta, kud je prolazio. Sretao je mnogo ljudi, koji su očito izašli, da šecu. Bilo ih je toliko, da na njega nije nitko mogao svratiti posebne pozornosti, jer ga nije nitko primjećivao. Ni on nije opazio nikog poznatog, jer nije ni gledao nikom u lice, budući da ga nije ništa zanimalo. Pogled je bacao preda se toliko, koliko je bilo najnuždnije, da se s kime ne sudari i da ne stane u kakvu jamu.

Već je bila pala mrkla noć, kad je prošao kroz mjesto i počeo veoma živahno razmišljati, da li da produži kući il da potraži mjesto, gdje bi prenoćio. Nije bilo nikakva razloga, da srlja po mraku. Nije mu se žurilo, nije ga čekao kod kuće nikakav određen posao, nije ga nitko teško očekivao, pa doista nije bilo razloga da noć ne prospava, pa onda sutra krene dalje. Sve je on to tako razmišljao i uviđao,

ali se nije mogao na ništa odlučiti, gdje bi pokušao potražiti konačište. Još prije neg je bio išta odlučio, a neprestano je išao sve dalje i dalje, nabasa na malu i posve neuglednu gostionu. Bez ikakova razmišljanja svrati unutra, pozdravi i upita, da li bi mogao na sjeniku prespavati.

- Zapalit ćeš mi štalu! - odgovori mu krupna ljudeskara veoma srdačno i bez oporosti.

- Čim bi ti je zapalije, kad vidiš, da ne gorim?! - odgovori Ivan i nasmije se.

- Kad budeš kresa vatru u lulu!

- Nemam lule i ne pušim, pa ne ću tribati kresati vatre.

- A 'oš li što poisti?! Imam lipa zelja i slanine, da bi ga bolestan ije.

- Nisam gladan.

- A 'oš li što popiti?! Imam dalmatinskog runješa, da bi i promrzla zgrija i razpiva!

- Nisam žedan, a ni ne pijem.

- Unda, veliš, samo da prispa-vaš?!

- E.

- Po takim bi ja, ka si ti, brzo nosio gaće na štapu - reče gostioničar, al mu se je po glasu osjećalo, da se ne ljuti. - A koji si ti?!

- Ja sam Ivan Vrkljan Kresojić - odgovori Ivan.

- Ja sam s Jocanom Bilićem dobar drug i prijatelj! - odgovori gostioničar. - On je oženije ednu vašu udovicu.

- Moju majku - odgovori Ivan posve mirno.

- Esi vidi je! - usklikne gostioničar i udari dlanom o dlan. - I ti ni ne piješ ni ne ideš! Reću ja Jocanu, kakav mu je pastorak. Nego, ako ti nemaš

parašesha, ja ću tebi udužiti - govorio je šaljivim prizvukom, al veoma ozbiljno. - A moreš spavati na siniku, kako ne bi moga?!

Nije se dao nagovoriti, da jede ili pije osim, što se je napio vode. Spavao je veoma mirno i neprekidno cielu noć prespavao u jednom snu. Probudio se ranije od ostalih ukućana, pa već pomislio, da bi ustao i otišao, da se ni ne javi. Tad se ipak predomisli, jer se je sjetio, da bi gostioničaru možda bilo žao, a ne bi bilo ni liepo, da se ni ne zahvali. Osim toga - pošten čovjek tako ne odlazi iz kuće, u kojoj je bio liepo primljen i ukonačen.

Čim je čuo prve glasove na dvorištu, ustao je i sišao sa sjenika. Našao je samog gostioničara.

- Poranije ti! - reče mu Ivan.

- Ako ne ću ja, ne će niko! - odgovori on, smiešeći se. - Nego, reci mi, di ti je unaj brat ovi-cir?!

- Nigdi u svitu - odgovori Ivan kratko. - Ni ne znam, kako se uno misto zove.

- A ti nisi bije u vojsci ?

Ivan ne odgovori ništa, nego

obori pogled k zemlji i zamisli se. Gostioničar je opazio, da nešto nije u redu, al ipak nije htio odustati od svog pitanja, pa ga požuri:

- Nude, nude!

- A, kako bi ti reka?! - odgovori Ivan, podiže glavu i pogled baci prema Velebitu. - Bije sam i ja soldat, al su me puštili kući.

- La. Takog momka puštili kući!

- A nu!

- Nude, nude, molim te!

- Ne smim reći, da nisam moga, al ne smim reći ni da nisam tije raditi, što su zapovidali, al je vaik izlazilo naopak - odgovori Ivan.

Nikako nije dizao pogleda sa zemlje, pa se nije dalo zaključivati po izrazu očiju, što misli, a i boja mu je glasa bila posve neodređena i nejasna.

- Nude, nude!

- Kako bi ti reka?! --- Tako: ja uprav ni ne znam, da j' naš Stvoritelj ostavije vojsku --- Est reka, da caru dademo, što je carevo, al nije reka, da mu dademo, što j' naše --- A tilo j' naše i Stvoriteljevo --- I ja ti uprav ni nisam za rat ni na Talijane ni na Madjare ---

- E, al esu uni za rat na nas, pa se moramo braniti! - uzprotivi se gostioničar. Ne valja ti račun!

- More i tako biti, pa ja ni ne velju, da ne tribaju soldati, koji su za to rođeni --- Ja sam, lje na drugo brdo tkan ---

- I nisi tije služiti?

- Velju ti: ne mogu reći, da nisam tije. Ja sam tije, al unda uni nisu tili mene i lipo me ujtali za ramena, pa nogom u petu i sa mnom van iz kasarne ---

- Tako ti svršije soldačiju?!

- E, e.

- To nije lipo i uprav je sramota za takog momka i graničara!

- More i to biti, al me j' takog da Stvoritelj, a ja se ne mogu sad prirađivati i prigradivati. Kakav sam, taki sam iž Njegovi ruku ---

- A brat će ti biti general!

- Da Bog da, bije car! --- Nisu carevi bolji od Kresojića!

- Tako ti?!

- A nu! - odgovori Ivan posve

mirno, uvjerljivo i ravnodušno.

- Kolko si bije u vojsci?

Ivan se u neprilici počeoše iza uha, malko se zamisli, turne kapu na potiljak, za tren je povra- ti na čelo i reče nekako neodlu- čeno:

- Da ti pravo kažem: nisam ni- kad računa --- Svedno mi je bilo, di sam, pa nisam brojije -

Gostioničar je gledao u njega i smijuljio se, a Ivan se spremio na polazak i kad je ulučio dobar i zgodan čas, pozdravi i pođe, samo da prekine to izpitivanje i izpoviedanje.

- Reci Jocanu i Matiji, da i' je pozdravije Milkan Došen - reče mu gostioničar na raztanku. - I ža mi je, što nisi tije ništa ni isti ni piti. Moga si barem sad što god poisti.

Ivan se više nije obazirao na njegove rieči, nego je izmakao iz dvorišta i udario cestom prema jugu. Žurio je samo dok je izišao između kuća, a zatim je usporio korake i stupao lagano, odmjereno, skoro s noge na nogu. Sunce se je lagano penjalo i pripicalo sve žešće i žešće. On se nije bunio, nego se je prema tome sve više i više razkapčao. Sav se je i opet zanio uživajući svim ćutilima u bezgraničnim ljepotama razcvale prirode.

Nedaleko od Ribnika se je namjerio na skupinu čobana, pa kako je nena- dano zapao među njih, nije ih više nikako mogao mimoći. Pozdravio je i htio produžiti, no oni su ga okupili i stali izpitivati, odkud je, kud ide i još stotinu raznih sitnica. On se je samo smijuljio i nije im htio odgovarati ni na jedno jedino pitanje.

- Nisi nim, dok si nam nazva Boga, pa jer ne divaniš?! - upita neki momčić od kojih petnajst, šestnajst godina.

Ivan je šutio.

PRIPOMENE UZ PRAVOPIS I UZ IZBOR MISLI IZ BUDAKOVOG „BAZALA“ (16)

mr. sc. Dragan Hazler, Basel, Švicarska

...Čisto je sve čisto, a samo pokvareni znadu, kako je zlob na gus- to posijano, jer ga oni sami goje i bez njega ne mogu živjeti. Svagdje ga priželjkuju, svagdje

ga predpostavljaju i svagdje ga očekuju.

* * *

...I dobro i zlob, i slast i gorčina, i uspjesi i neuspjesi, i dizanja i padanja, i dobročinstva i zločini - sve, sve su to posljedice i pos-

ljedci uzroka, koje sam ja sam naslagao u svome životu, na svom putu, svojim sposobnostima i svojim slabostima. Sve je moje, iz mene i uslijed moga rada, pa na koga se onda smijem tužiti?!

Ono što učinimo u životu odjekivat će u vječnosti!

*Naša je ljubav beskrajna, trajno je naše
sjećanje*

na poginule hrvatske branitelje -dragovoljce

Vinkovci

8. studenog 1991. - 2009.

Biserka Dragun

Željko Kuprešaković

Tomislav Tekić

SOJIM ŽIVOTOM I VJEROM U ISUSA KRISTA I KAMEROM SVJEDOČIM ŽIVOT ČOVJEKA

Zvonko B. Ranogajec, kršćanski TV producent,
2537 Eastwood Avenue, Evanston, Illinois 60201
SAD, e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

TKO SI TI DA MI SUDIŠ (2)

"Mi, kršćani, izgubili smo sposobnost suditi ovome svijetu, jer smo izgubili sposobnost suditi nama samima!"

PRVI DIO

"ZAŠTO SE BOJIMO SUDITI?" (2)

Biblijska (Božja) perspektiva razumijevanja i gledanja

U vrijeme kada je vrijeđanje najveći grijeh, a najveća vrlina ne vrijeđanje, teško je dijeliti poruke kad je to uvreda u mislima izgubljenog čovjeka. Što je još lošije, mi se osjećamo uplašeni, ne samo da sudimo ovaj izgubljeni svijet, već da i sudimo stanje u crkvi! Nije uopće čudno da se bojimo suditi! Rečeno nam je da se ujedini, a ne da se dijelimo. (Ovdje ima mnogo istine u odnosima između domovinskih Hrvata i nas Hrvata iz dijaspora!) Naše je da pokazujemo ljubav, a ne ostati vjoran svojim osobnim sklonostima i interesima. Mi se moramo koncentrirati na naše vlastite grješke, a ne na grješke drugih. Mi dajemo prednost šutnji, a ne činimo apsolutno ništa, već mirno gledamo kako nam kultura polagano, ali sigurno nestaje, osjećajući se potpuno bespomoćni. U našoj osobnoj bojaznosti izgubili smo povjerenje koje je potrebno za širenje "dobre vijesti" na ovome svijetu. **Crkva se mora očistiti od grijeha.** Ona mora biti zajednica vjernika koji prihvaćaju poštenje, neokaljanost i zaljubljenost u Boga. Vrijednosti ovoga svijeta moraju se jednostavno odbaciti.

U prvoj Ivanovoj poslanici 2:15 piše: "Nemojte ljubiti ni svijeta ni onoga što je u svijetu! Ako tko ljubi svijet, u njemu nema ljubavi Očeve." Zapamtimo, ljubav koja se očituje u crkvi iznutra privlači svijet; svetost crkve iznutra svijet osuđuje!

Nemojte suditi, da ne budete suđeni.

"Tko si ti da sudiš?" To pitanje čuo sam posljednjih trideset godina (od kada sam se nanovo rodio!) bezbroj puta, bilo od Amerikanaca ili mojih Hrvata u dijaspori.

Započnemo li razgovor o suđenju onda ćemo dobiti dva različita objašnjenja.

Prvo, postoje oni koji se ne žele izjasniti i njihov moto jest: "živi i dozvoli drugome živjeti!". Normalno, oni imaju svoje razloge za takvo stajalište. Oni su uvjerenja da svatko ima pravo birati za sebe kako će živjeti svoj život. Crkva, a ni pojedini kršćani nemaju pravo ih "suditi"! Njihov broj iznimno je velik među domovinskim Hrvatima i Hrvatima iz dijaspora.

Mnogo je onih koji jedva čekaju da sude druge i da im kažu što Bog misli o njima! Nažalost, to su oni koji su veoma kritični ljudi, i koji ne samo da sude druge s krivim stajalištem, već i sa krivim razlogom. Oni često sude druge, ne zbog nerazumijevanja oko pojedinih biblijskih tekstova, već zato jer oni drugi ne misle kao oni. Ja sam iskrenog uvjerenja da je Isus govorio obadvojim ovim grupama kad je rekao:

"Nemojte suditi, da ne budete suđeni! Jer kako budete sudili, onako će se i vama suditi; kako budete mjerili, onako će se i vama mjeriti!" (Matej 7: 1-2)

Što je Isus mislio s tim riječima? Je li Isus mislio da si mi sami činimo veliku uslugu ako ne sudimo druge, jer ionako vratit će nam se istom mjerom? Može je mišljenje da Isus nije mislio na to. Možemo biti sigurni, Isus nije učio da se uopće ne sudi. Neki ljudi misle da Isusove riječi moramo uzimati zdravo za gotovo i da negujemo raspoloženje jedinstva i smirenja. Drugim riječima, da imamo podnošljivu narav i da nikad ne kažemo naše osobno mišljenje što drugi vjeruju i čine. To jednostavno nije Isusovo učenje! Slobodno se da je jedinstvo važnije od istine, a ljubav važnija od pravilne doktrine, apsolutno je krivo!

Ovdje moram spomenuti sljedeće Isusove riječi:

"Ne dajte svetinje psima! Ne bacajte svog biserja pred svinje, da se, pošto ga pogaze, ne okrenu te vas rastrgaju!" (Matej 7: 6) koje sam prvi puta čuo od moga dobrog prijatelja, suradnika, katoličkog svećenika i književnika fra Hrvoja Bana prije trideset godina. U to vrijeme počeo sam se ozbiljno ba-

viti filmskim djelovanjem u hrvatskoj dijaspori, i po prvi puta gorko sam se razočarao u našim Hrvatima iz dijaspore.

Kako je uopće moguće držati se ovih Isusovih uputa, ako nismo naučili prepoznati pse i svinje? U ovom slučaju, Isus nam je dao snažnu poruku o potrebi razlikovanja, razlikovati između čistog i nečistog, ocijeniti što je mudro, a što je glupo. Sve to čini pretpostavku da ćemo dobro suditi.

Pogledajmo sada ovaj biblijski tekst upozorenja:

"Čuvajte se lažnih proroka što vam dolaze u ovčjem runu, a unutra su grabežljivi vuci!" (Matej 7:15)

Kako se možemo obraniti od lažnih proroka, ako ih nismo u stanju prepoznati? Moramo gledati na moguće prepoznatljive znakove lažnih proroka kako bi ih izbjegli i ujedno upozorili druge.

Nekoliko kitica dalje u istoj sedmoj glavi teksta Isus još više nas zaprepašćuje s ovim riječima:

"Neće svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine', ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca. Mnogi će mi u onaj dan reći: 'Gospodine, Gospodine, zar nismo pomoću tvoga imena prorokovali, pomoću tvoga imena izgonili zle duhove, pomoću tvoga imena čudesu činili?' Tada ću im kazati: 'Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, zlotvori!'" (Matej 7:21-23)

Ovdje imamo snažnu Isusovu izjavu o prisutnosti lažnih proroka koji su u stanju činiti velika čudesu, ali oni neće ući u raj kada im bude suđeno. Mi možemo biti u krivu zbog mnogih stvari, ali ne smijemo nikako biti u krivu o lažnim prorocima i njihovom učenju! Apostol Ivan, koji je napisao mnogo pisama u Novom Zavjetu, potpuno se slaže s Isusom da je definitivno potrebno suditi!

Možemo li uopće zaobići biblijsko učenje? Nažalost, kršćani ne samo da pokušavaju zaobići Božju riječ, oni ju jednostavno ignoriraju! Današnja statistika u Americi govori da samo četiri od deset "nanovo rođenih" odraslih kršćana ovisi o Bibliji ili o učenju crkve kao njihovom glavnom izvoru moralnog vodiča!

Nije pretpostavka nego je činjenica da su velika većina Hrvata biblijski nepismeni ljudi. Hrvati su stoljećima tražili i traže i danas, htjeli mi priznati ili

ne, odgovore na sva svoja pitanja isključivo svojim intelektom, akademskom naobrazbom i razumom! Jedni istinski ne vjerujući u Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista, drugi opet misleći da mu ako i postoji nisu odgovorni i od nje ga ovisni, te su tražili i traže i danas način na koji će utirati svoj vlastiti put u budućnost i koji će uglavnom ovisiti o njima sama i njihovim istomišljenicima, bez Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista!

Rezultati takvih odluka i izbora nisu mogli biti drugačiji nego što su bili i što jesu, jer nisu bili i nisu u skladu s Božjim principima koji se nikad ne mijenjaju, a oni se nalaze u Božjoj riječi, Bibliji! Ako smo mi Hrvati ikada trebali savjete o biblijskom suđenju, onda je to danas!

Što je onda Isus mislio kada je kazao:

"Nemojte suditi, da ne budete suđeni!" (Matej 7:1)

Ukratko, Isus nam govori da ne smijemo suditi kao što su farizeji sudili. Mi ne smijemo biti oni, jer oni su voljeli suditi bez osnove i s krivim motivima i razlozima. Oni su se predstavljali svecima u svemu što su činili i kazali.

Isus nas upozorava u Bibliji, nemojmo biti Farizeji, sudimo pravedno! Isus govori jasno i glasno da nije sve što sudimo krivo suđenje. Ono leži u srcu kršćanskog života!

Principi biblijskog suđenja "Griješ uvijek izobličiti naše shvaćanje"

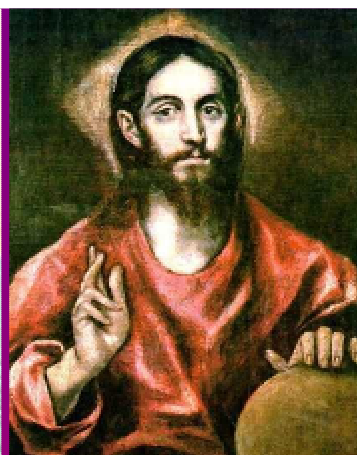
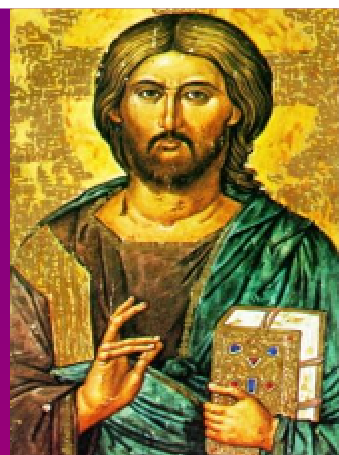
Nitko od nas ne sudi bez grješke. I Božji ljudi često se ne slažu u pogledu obiteljskih vrijednosti, te nisu sigurni kako ih rješavati. Ovdje su neki putokazi koji nam mogu pomoći oko pronicljivosti suđenja. Prvo, odstraniti brvno iz naših očiju, mora nam biti na prvom mjestu: "Što imaš gledati trn u oku brata svojega, a brvna u svom oku ne zapažaš! Kako li možeš reći bratu: 'De da ti izvadim trun iz oka!', dok je brvno u tvom oku?" (Matej 7: 3-4)

Drugo, mi kao ljudska bića ograničeni smo u našem znanju. Jednostavno, nije nam moguće znati sve o svemu, i moramo priznati da naša osuda može biti kriva. Moramo se zaštititi od prebrzih suđenja istraživanjem, pitanjima i poštenim svjedocima. Apostol Pavao imao je razloga kada je napisao Timoteju:

"Tužbe protiv svećenika ne primaj osim 'na osnovu dvaju ili triju svjedoka'." (Prva poslanica Timoteju 5:19)

**XXI^a
NEDJELJA
KROZ
GODINU B**

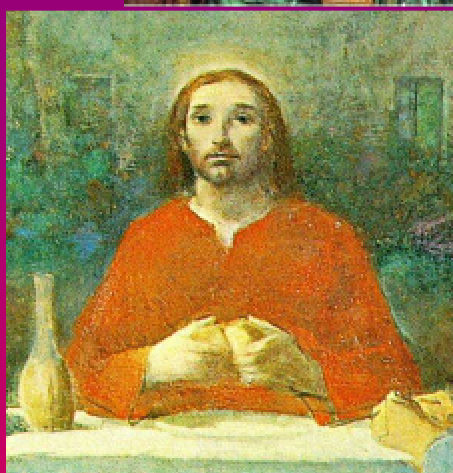
Ivan 6,60-69

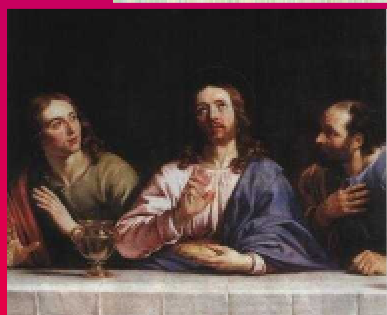
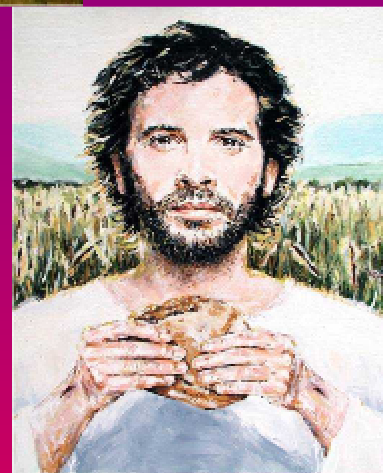
**U ono
vrijeme:**

**Mnogi od
Isusovih
učenika
rekoše:
»Tvrda je to
besjeda! Tko
je može
slušati?«**

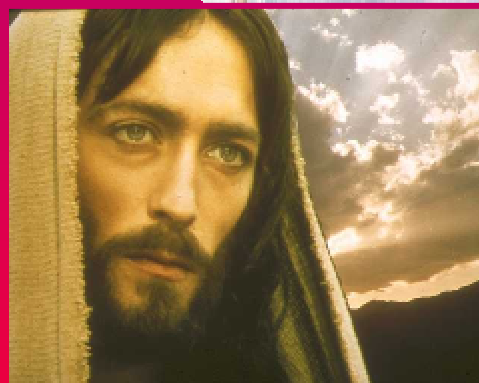
**A Isus,
znajući sam
od sebe da
njegovi
učenici zbog
toga
mrmljaju,
reče im: »Zar
vas to
sablaznjava?**

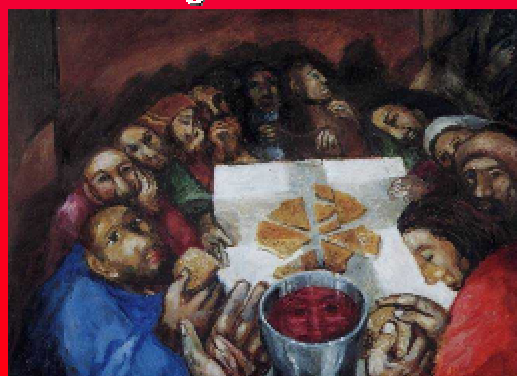
**A što ako
vidite Sina
Čovječjega
kako uzlazi
onamo gdje
je prije bio?
Duh je onaj
koji oživljuje,
tijelo ne
koristi ništa.**

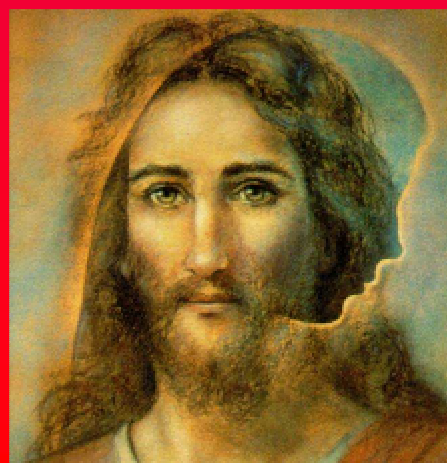
**Riječi koje sam vam govorio duh su i
život su. A ipak, ima ih među vama koji ne
vjeruju.« Jer znao je Isus od početka koji
su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će
ga izdati.**

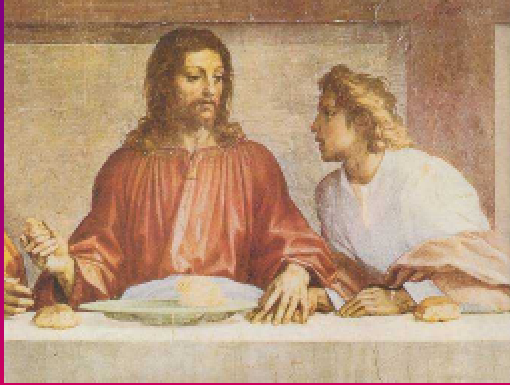
**I doda: »Zato sam vam i rekao da nitko
ne može doći k meni ako mu nije dano
od Oca.«**

**Otada mnogi učenici odstupiše, više
nisu išli s njime.**

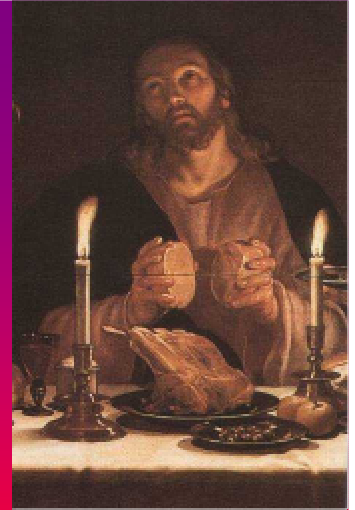

**Reče stoga
Isus
dvanastorici:
»Da možda
i vi ne
kanite
otići?«**

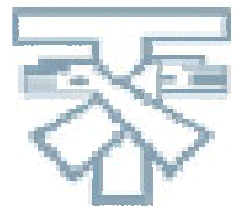

**Odgovori mu Šimun Petar:
»Gospodine, kome da idemo?**

**Ti imaš riječi
života
vječnoga! I mi
vjerujemo i
znamo: ti si
Svetac Božji.«**

Prezentaciju je izradio
FRANJEVAČKI SAMOSTAN i Župni ured sv. Nikole Tavelića
Ivekovićeva 8 51000 RIJEKA
Tel. 051/ 641-449
Fax: 051/ 648-697
E-mail adresa: frs-sv.nikola@ri.htnet.hr

RIJEČ ZA SVAKI TJEDAN (38)

Mieczysław Malinski

PORADI MENE

Da li je tvoje dobro djelo zaista do-bro? S kojom ga namjerom, iz kojeg motiva, iz kojih dubokih razloga činiš? Zašto? Zašto radiš, zašto se nekom namiješiš, zašto ideš u crkvu, zašto ponekog pomažeš? Možda samo zato jer nešto snuješ? Jer nešto očekuješ, jer ti je nešto obećano? Jer imaš određeni interes? Da se o tebi i o tvojoj dobroti govori? — Ne daj, Bože, da se na kraju tvoga života ustanovi, da si već primio svoju plaću!

13. nedjelja kroz godinu A,
Mt 10, 37—42

NE BOJ SE! SAMO VJERUJ!

Kucati, lupati na vrata, preklinjati, prositi; ustrajati uporno, nepopustljivo; nadati se, založiti se, žrtvovati se; svladati svoju bojažljivost, glupost, malodušnost, slabost; skupiti svu svoju hrabrost, nadu, pouzdanje, odrješitost: samo ćeš tako izdržati, sebe naći i oblikovati se po mjeri svojih pozitivnih predodžbi i uzora — samo ćeš tako postati čovjek.

13. nedjelja kroz godinu B,
Mk 5, 21—43

NEKA MRTVI POKAPAJU SVOJE MRTVE

Ne govori: "U moje vrijeme sve je bilo drugačije" — bez obzira, koliko si star. Bez obzira, na koje vrijeme misliš. Na taj se način stavljaš u položaj samotnjaka, odijeljen od svih događanja; pokazuješ da su tvoje najbolje godine — dani stvaralačke snage i djelotvornosti — za tobom. Pokazuješ, da

si rekao što si imao reći, učinio što si imao učiniti, a sav sadašnji razvoj stvari gledaš okom posvemašnjeg stranca, ne osjećajući s tim više nikakve veze. Tomu se doduše čudiš, iznenađen si, ponekad i zadivljen, ali uvjeren da s tim

više nemaš ništa. Ostaješ ne-pokretan. Nemaš volje uskočiti još u posljednji vlak. Smatraš, da to nikamo ne vodi, da tu nema za te posla, da je tvoj svijet prošao i nema toga, koji bi ga povratio.

Ne govori tako! Ne smiješ tako govoriti. Svako je vrijeme tvoje vrijeme — svako mora biti tvoje.

13. nedjelja kroz godinu C,
Lk 9, 51—62

STJEPAN MESIĆ JE (TAJNO) POSTAO VUDU-VRAČ (3)

Gen Kameni, Zagreb

A: Spremni.

B: Spremni!

A: Baš sam danas posebno raspoložen?

B: Što želiš time reći?

A: Imate pravog prijatelja. Djelatnog. I uspješnog.

B: Misliš na ...

A: Da. Mislim na Stjepana Mesića. Nema snalažljivijeg čovjeka u Hrvatskoj. Ma u kakvoj Hrvatskoj? U cijeloj Jugosferi, na cijelom Balkanu. Sve do i oko Oplenca.

B: Znam ja to jako dobro. Ustaše uvijek imaju dobar nos. Zašto to tebe tako iznenađuje?

A: Svaki dobar skok u pravo vrijeme zaslužuje pljesak. On ih ima na pretek. Divim mu se. Ovo u "Podravci" je vrhunac.

B: Slažem se. Samo treba odati priznanje i Josipu Manoliću. U "Podravci" je glavni operativac preuzimanja njegov zet Saša Romac.

A: Mislite li da se "Podravku" ne bi moglo zgrabiti bez vudu vještina.

B: Ni govora. Preuzimanje poduzeća kao što je "Podravka" ne ide bez opće hipnotizacije društva. Uprave. Radnika. Građana.

A: Svih?

B: Da svih. Sviuh! Jedino tako

funkcionira sustav. Model jest vrhunski, ali bez prave i potpune vudu-hipnoze ipak ne bi išlo. Nikako.

A: Baš bez vudu-hipnoze?

B: Ona je najjača, najefikasnija.

Nadan Vidošević

Nema ništa bolje od vudu-vještina. Zombiji su vrhunski majstori života!

A: Čekajte malo. Hrvatska?

B: Tako je. Cijela Hrvatska je vudu-hipnotizirana. Inače, kako bi Stipe u dva navrata bio izabran za Predsjednika Republike?

A: Uh, uh! Znači ...

B: Istina je. Stipe je, evo još jednog primjera, vudu-hipnotizirao posloводство "Hrvatskih šuma", pa njegov ortak Željko Žužić dobiva najkvalitetniju hrastovinu i bukovinu – na "kreditu"!

A: Pišu novine da je "Solidum Žužić" na desetke milijune kuna

dužan "Hrvatskim šumama". U ovom trenutku dug iznosi 27 milijuna kuna.

B: To uvijek treba pomnožiti s multiplikatorom 3 (tri).

A: Preko sto milijuna?

B: Preko sto milijuna, ali kuna!

A: Onda će Stjepan Mesić i vudu-vještine odlučivati i na ovim Predsjedničkim izborima?

B: Hoće!

A: O našoj sudbini odlučit će skrivene vudu-kombinacije?

B: Dobrom oku i uhu ne će biti ništa skriveno. Ništa nije moguće skriti, pa ni vudu-projekte.

A: Može ih se prepoznati?

B: Može, može. Po glasu. Glavni stožer vudu-ustroja je uvijek u nekom od prastarih grobova. U velikoj vlazi. To je prava sredina za zombije.

A: Zato je Stjepan Mesić onako promukao?

B: Zato! Nu, promukao je također i Nadan Vidošević, Mesićev odabranik. I Milan Bandić!

A: Moram žurno do uredništva. Oprostite.

B: Ništa, ništa. Pozdravite urednika. Neka navrati. Na čaj. Romanijski, od čubre.

A: Hoću. Spremni.

B: Spremni!

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:
Marija Dragun
rođ. Takšić

Koh od riže

Sastojine za koh od riže:

7,5 dl mlijeka, 20 dag riže,
10 dag maslaca ili margarina,
13 dag šećera, 3 jaja,
3 - 4 jabuke i 1 limun.

Sastojine za koh od griza:

1 l mlijeka, 15 dag griza,
10 dag maslaca,
15 dag šećera, 4 jaja
3 - 4 jabuke i 1 limun.

Izrada kolača: Oprati i ocijediti 20 dag riže. Grijati 7,5 dl mlijeka dok ne zakipi, te usuti 20 dag riže i kuhati na laganoj vatri dok riža ne upije sve mlijeko. Skinuti s vatre i umiješati 20 dag maslaca ili margarina. Ostaviti da se ohladi.

Od 3 bjelanjka istući čvrsti snijeg. Pomiješati 3 žumanjka s 13 dag šećera i naribanom koricom limuna, te umiješati u kuhanu rižu. Na kraju dodati snijeg od 3 bjelanjka i lagano promiješati.

Tepsiju pomastiti i posuti krušnim mrvicama, te istresti pola smjese. Na to staviti 3-4 oguljene i na tanke ploške izrezane jabuke. Po jabukama istresti sok od jednog limuna i preli-ti drugom polovicom smjese od kuhane riže.

Peči u zagrijanoj pećnici na 200°C oko 40 minuta.

Kolač rezati ka-

Dobar tek!

ZNAM SVE O JEBIKRAVIĆU**mr. Ivan Čulić**

2618 Vining Place Bellingham,
Washington 98226 U. S. A.
Tel. Area code 360, tel. 671-1994

Dana 4. rujna 2009.

Cijenjeni gospodine Dragun!

Čitam ja Vaš "Glasnik". To mi je u posljednje vrijeme sve u čemu nađem štogod vrijedna za pročitati. Do sada sam od prijatelja dobio sve do broja 68. Čak sam dobio i "Ognjšte". Hvala Vam na Vašem velikom trudu. Nemojte sustati!

Imam ja HRT koju toliko ne gledam osim toga jada što ga tako zovu "Dnevnik". Dosta toga ta HRT pokazuje ružna, a osobito raznu umjetnost i umjetnike. Neke gole ženske. Sramota!

Prije nekoliko dana vidje na HRT onoga šukastoga jarca sa Pantovčaka, gdje kaže, da je NDH bila zločinačka država. A ja zamislim da je on zločinački i zločinac i sve što čini je zločinačko. On je sramota za Hrvate. Valjda je Hrvatima bilo svejedno koga su na važno mjesto stavili. Kada vidim i pročitam što se sve to radi, nemam što drugo Vam reći, nego za Hrvate, da je to "kudrast" narod. Dobri sluga a loši gospodari. Uvijek se bore za samostalnu i nezavisnu državu Hrvatsku, pa kada je izbore i dobiju onda je daju i đavlu. Razbježavaju se po cijeloj baloti zemaljskoj i ponovo se boreći za nju, a u međuvremenu, pasi laju a karavana prolazi.

Napisao sam ja Vama nešto o Jebikraviću. Ima toga dosta o njemu. Ako Vas to interesira, ja bi Vam toga dosta mogao napisati jer znam o njemu i previše. Kako nije uspio kod Pavelića za "doglavnika" "junački" se je pokazao u partizanima, bacajući žive ljude u jamu na Podima iz koje su neki zavijali za dane.

U brcju 66. Glasnika na stranici 63. "Čitatelji", donosite moju "priču" "Moja baba, vuk i ja". To je samo mali dio od nje. Ne znam dali ste nastavak izgubili, jer u broju 67. i 68. niste je nastavili, pa bih Vam je mogao ponovo poslati. Ovdje Vam ša-

ljem još jednu moju tužnu uspomenu. Imanja dosta toga pa ako bi Vas to zanimalo, ja bi Vam rado to poslao. To su razne priče i pjesmice. U svima je dosta istine a dosta je plod mašte. U priči "Vukodlak" što sam Vam poslao još davno, sve spomenute osobe su istinite, dok je Vune Živanom bio glavni. Postoji prezime Živanović, ali po Vuni ih ondje nitko tako ne zove, nego

Vunići.

Sve Vam dobro želim!

Odani:

Ivan Čulić**J. F. Mücke: Dolazak u Hrvatsku**

Dragi Ivane,

Priznajem, a tko prizna pola mu se prašta, malo smo Vas zapostavili. Nije zloća, nego premalo prostora za sve te priloge koje dobivamo. Ubuduće, bit ćete češće u "Glasniku", a naći ćemo za Vas mjesta i u "Ognjštu".

Samo šaljite priloge, sve će doći na red. Posebno nas zanima Jebikravić. Idemo ga razgoliti do kraja!

S poštovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun
Glavni urednik

PORUKA

PRIOPĆENJE JOSIPA KOKIĆA HRVATSKOM PUČANSTVU

Danas 7. studenog 2009. u 13 sati prekinuo sam štrajk glađu (bez uzimanja tekućine), kad sam od dobrih ljudi čuo da sam u cijelosti ostvario cilj za koji sam se zalagao. Cilj je bio dati poticaj savjesti građana da shvate kako je sporazum o granici sa Slovenijom posve štetan, i da ne dopuste sada već ratifikaciju koja se hoće pod hitno realizirati u Hrvatskom Saboru, bez mišljenja građana odnosno hrvatskog naroda. Prekinuo sam štrajk glađu kad sam čuo vijest da je zagrebačka HVIDRa pokrenula potpisivanje peticije koja se protivi ratifikaciji. To je bilo ključno za moj prekid i hvala im. Branitelji u ratu nažalost moraju biti i branitelji u miru, kada je u pitanju nacionalni teritorij u ovom slučaju. Struka najuglednijih profesora prava, dala je svoje apsolutno stajalište o štetnosti tog Sporazuma, a manjina odnosno samo jedan je za, prof. Vukas.

Najviše se moram zahvaliti Hrvatskom uljudbenom pokretu, a jednako tako i izbornom stožeru Marka Frančiškovića, kandidata za Predsjednika RH, koji je odustao od kandidature smatrajući da je ovo mnogo važnije za nacionalne interese, te njegovih hvalevrijednih prijatelja, koji su raširili vijest narodu i svijetu, šaljući informacije o mojem štrajku glađu. Pratili su me od samog početka i od srca im hvala. Mediji mu ionako ne bi dali nimalo pozornosti, jer iskreni i pošteni ljudi, kao što vidimo nemaju nigdje prilike obratiti se javnosti.

Ipak, najveća hvala Bogu i majci Božjoj, bez kojih ne bih izdržao ovih punih pet dana i bez vode i hrane.

Poštovana domoljubna hrvatska javnosti, pratite sve i ne dopustite da Hrvatski Sabor i Vlada RH odlučuju o Vama bez Vas, jer time krše Ustav RH i potiru sve žrtve koje su pale za slobodu i samostalnost Države Hrvatske.

BOG I HRVATI!!!

Hrvatski
uljudbeni
pokret

**Udruga za zaštitu
prava građana**

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragon.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:
**"OGNJIŠTE" Nakladna
zadruga**

Uredništvo:
dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
za izdavača
091/33-88-433

Priloge slati na adresu:
Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com
Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković